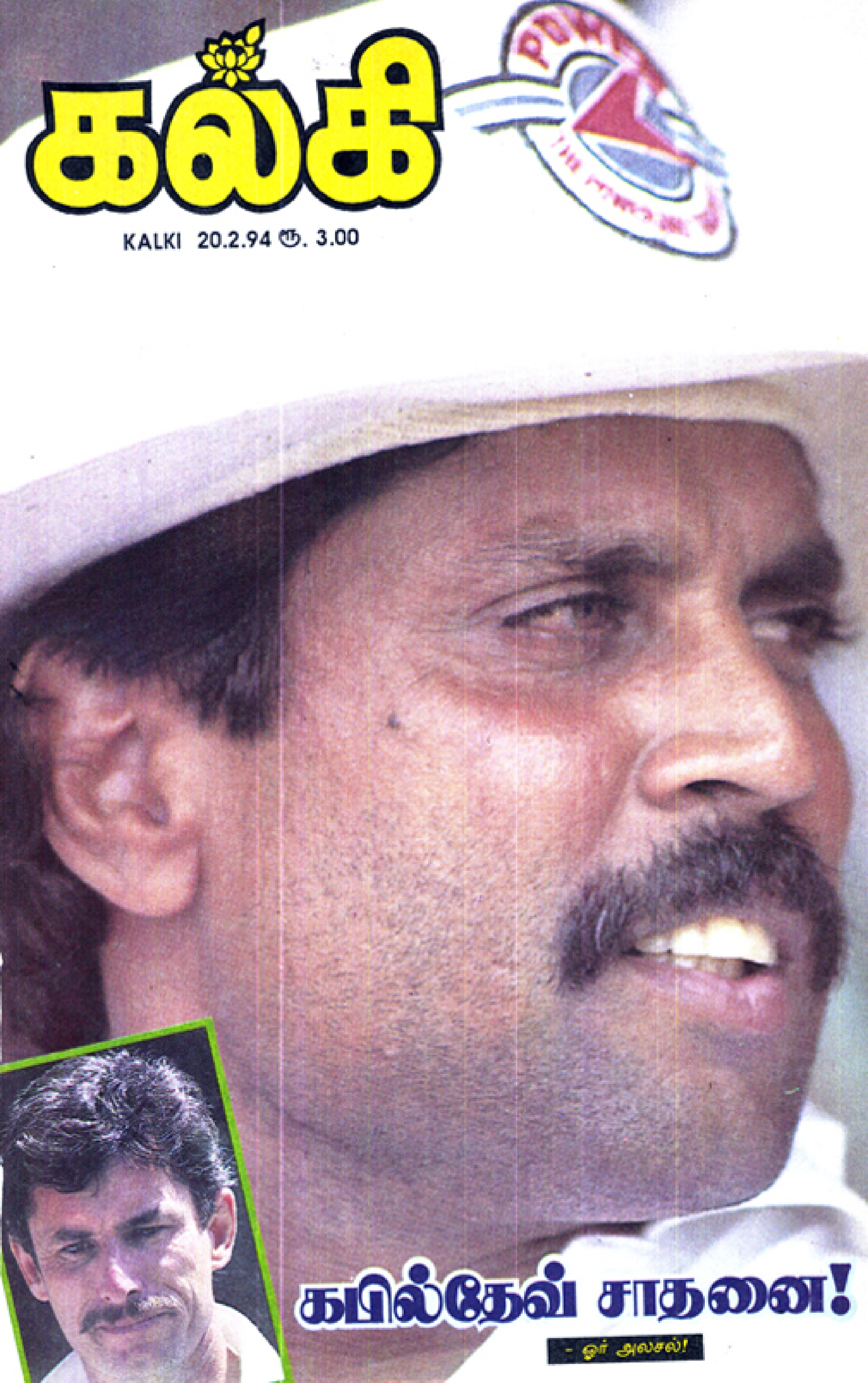
கல்கி

KALKI 20.2.94 ரூ. 3.00

கபில்தேவ் சாதனை!

- ஓர் அலசல்!

நம்ம ஊர் அரசியல்வாதிகள்தாம் வசூல் மன்னர்கள் என்று எண்ணாதீர்கள்! வடக்கே இவர்களை விடப் பெரிய சக்கரவர்த்திகள் இருக்கிறார்கள்!

● தேவிலால்

வருடம் முழுக்கப் பாடுபட்டு வயலில் விவசாயிகள் அறுவடைக்கு இறங்கும் நேரம் இது. இந்த அப்பாவிகளிடம், அரசியல்வாதிகள் எப்படி 'அறுவடை' செய்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டுமானால், ஒரு நடை ஹரியானாவுக்குச் சென்று வரலாம்.

● சௌதாலா

பண முடிப்பு, கிரீடம், தங்கக் கட்டி, வெள்ளி வாக்கிங் ஸ்டிக், லேட்டஸ்ட் மாடல் கார் என்று இந்த அன்பளிப்பைப் பல வடிவங்களில் அரசியல்வாதிகள் கறந்து விடுகிறார்கள்!

இந்த வி.ஐ.பி.க்களின் கரண்டலுக்கு அழகான பெயர் ஒன்று சூட்டி விடுகிறார்கள். அதாவது, 'மக்கள் தொடர்பு நிகழ்ச்சி'.

இந்த இரண்டு மாதங்களில் மட்டும், சுமார் 300 மக்கள் தொடர்புக் கூட்டங்கள் நடந்து விட்டன. இந்தத் தடவை நெல் நல்ல விளைச்சல். போதாததற்கு, பருத்தியும், கரும்பும் வேறு கணிசமான வரும்படியை விவசாயிகளுக்குக்

அரசியல்வாதிகளின் அறுவடை நேரம்!

கொடுத்திருக்கின்றன. சும்மா இருக்குமா பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டி? பெரிய கிராமங்கள் உட்பட, சுமார் நூறு மக்கள் தொடர்புக் கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. கூட்டமும் நிறைய வரும். வசூலும் எக்கச்சக்கமாக இருக்கும்!

ஆனால் நிகழ்ச்சி முடிந்து வி.ஐ.பி.க்கள் கிடைத்ததைச் சுருட்டிக் கொண்டு போகும் போது, விவசாயிகளின் முகம் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கும்.

● பஜன்லால்

சொன்னால் நம்பக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். சமீபத்தில், ஜிண்ட் மாவட்டத்தில் ஒரு வி.ஐ.பி., இது மாதிரி நிகழ்ச்சி முடிந்த கையோடு தமது காரில் ஏறிப் புறப்பட்ட போது, வசூல் சுமார் மூன்று லட்ச ரூபாய்! எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் கையில் மிச்சம் மீதி ஒரு பைசா கூட இருக்கவில்லை. பந்தல்காரருக்கும், டீக்கடைக்காரருக்கும் பாக்கி!

இந்த வசூல் திட்டத்தின் 'தந்தை' என்று தேவிலாலைத்தான் சொல்ல வேண்டும். 86 - ல் ராஜீவ்-லோங்கோ

வால் ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து, 'தாவ்'வும் அவரது ஆதரவாளர்களும் ஹரியானா சட்டசபையைப் புறக்கணித்து வெளியேறிய போது, இந்த அப்பாவி மக்கள் அவர்களுக்கு, வெறும் கைதட்டலோடு நிற்காமல், ஏராளமான பரிசுகளை அள்ளிக் கொடுத்தார்கள். அதிலிருந்துதான் ஆரம்பித்தது வசூல் வேட்டை!

சமாஜ்வாதி ஜனதா கட்சியின் செயலரும், தேவிலாலின் மகனுமான சௌதாலா, நர்வானா அசெம்ப்ளி தேர்தலில் வெற்றியடைந்த உடனேயே சுமார் 120 கூட்டங்களில் பேசி விட்டார். சராசரி ஒரு கூட்டத்தில் வசூல், ஒரு லட்ச ரூபாயாம். குறைந்த பட்சம் ஏழு வெள்ளி கிரீடமும், வாக்கிங் ஸ்டிக்கும் பரிசுகளாக வேறு!

சௌதாலாவின் மகன் அஜய் சௌதாலா ஜனதா தள வேட்பாளராக ராஜஸ்தான் அசெம்ப்ளிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதற்கு, ஹரியானாவிலுள்ள ரோதக்கில் பேரணி! இதில் அஜய்க்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசு : மூன்று லட்ச ரூபாயும், வெள்ளி கிரீடமும், தடியும். இந்த மாதக் கடைசியில், ஹிஸ்ஸாரில் இன்னொரு வெற்றிப் பேரணி நடத்தப் போகிறார்களாம்!

முதலமைச்சர் பஜன்லாலின் மூத்த மகன் சந்திர மோகனின் தேர்தல் வெற்றியைக் கொண்டாட ஒரு பேரணி. இதிலும் வசூல் உண்டு. ஆனால் வழக்கமாக முதல்வரும், பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரும் பரிசுப் பொருள்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, பணத்தை உள்ளூர் கட்சி அமைப்புகளுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள், வளர்ச்சிப் பணிக்கு என்று.

முன்னாள் முதல்வர் பன்ஸிலால், இப்போது ஹரியானா விகாஸ் கட்சித் தலைவர். அவரும் தம் பங்குக்கு இதுமாதிரி கூட்டங்கள் நடத்துகிறார். கொடுக்கிற பரிசுகளை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார். கரன்ஸி நோட்டு மாலைகளைக் கொண்டு வந்து இவருக்கும் போடுகிறார்கள், இவரது ஆதரவாளர்கள்!

பார்த்தார் பழைய முதல்வர் மாஸ்டர் ஹுகும் சிங். இவர் ஹரியானாவில் சமாஜ்வாதி கட்சித் தலைவர். உ.பி. முதல்வர் முலாயம் சிங் யாதவ்வை ஹரியானாவில் சுற்றுப் பயணம் செய்ய இதுதான் சமயம் என்று அழைத்திருக்கிறார். ''கட்சிக்கு நிறையப் பணம் கிடைக்கும்!'' என்கிறார் ஹுகும் சிங்!

காங்கிரஸிலுள்ள அதிருப்தியாளர்களுக்கும் இந்தப் பரிசுகள் விதிவிலக்கு அல்ல. அறிவியல் துறை அமைச்சர் டாக்டர் ராம் பிரகாஷை, பஜன்லால் தமது அமைச்சரவையிலிருந்து வெளியே தள்ளிய போது, அவருடைய ஆதரவாளர்கள் அவருக்கு ஒரு டாட்டா சியரா கார் பரிசு அளித்தார்கள் கர்னாலில்!

முன்பெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட லட்சியத்துக்காகப் பொதுக்கூட்டங்கள் போடும் போது, மக்களாகவே முன் வந்து காணிக் கைகளை அள்ளிக் கொடுத்தார்கள். இப்போது அப்படி அல்ல. தலைவர்களே பணத்தை வசூலிக்கும் கெடுபிடியில் ஆட்களை முடுக்கி விடுகிறார்கள். உள்ளூர் குட்டித் தலைவர்கள் இந்தப் பணியைச் செய்யும் போது, தங்கள் பாக்கெட்டுகளுக்கும் கொஞ்சம் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்!

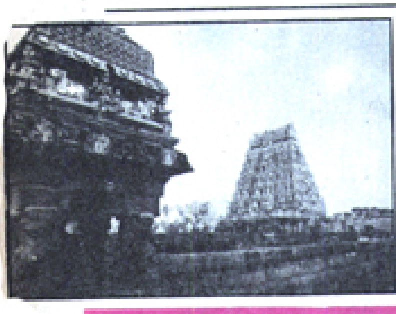
அடுத்த தேர்தலில் டிக்கட் கிடைக்க வேண்டுமே என்ற நப்பாசையில், சிலர் ஜீப்புகளையும், கார்களையும் கொடுத்து உதவுகிறார்களாம், இம்மாதிரிப் பேரணிகளுக்கு. பேரணியில், வி.ஐ.பி.யின் முன்னிலையில், யார் யார் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்று விலாவாரியாகப் படிப்பார்களே!

மக்கள் தொடர்புக் கூட்டங்கள் என்று சொன்னாலே வி.ஐ.பி.க்கள் முதல் தொண்டர் வரை மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டம்தான். ஆனால் விவசாயிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும்?

ஐயோ, பாவம்!

– சித்தார்த்

ஆதாரம் : எகனாமிக் டைம்ஸ்

அடுத்த இதழ்....

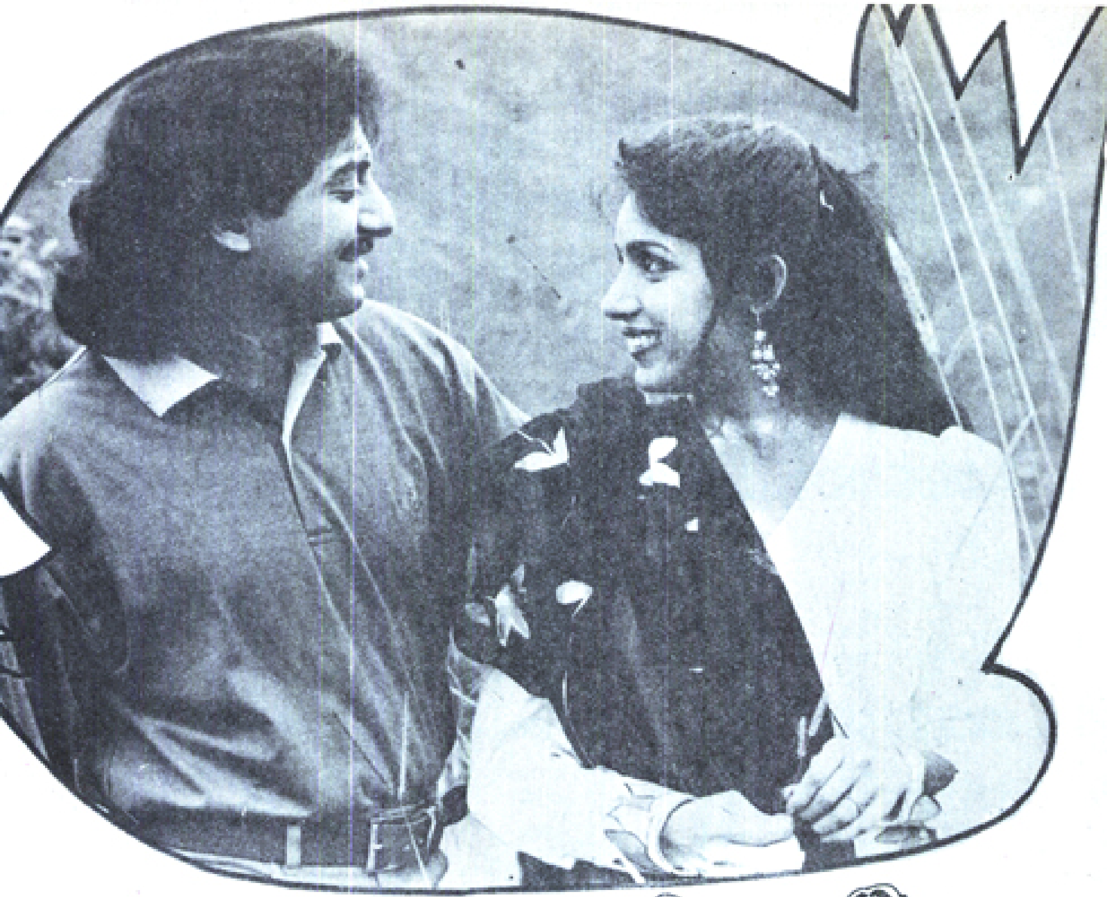
சிதம்பரம் நகரச் சிறப்பிதழ்!

- தீட்சிதர்கள் ராஜாங்கம்!
  - கவர் ஸ்டோரி
- முன்னாள் அமைச்சர் வி. வி. சுவாமிநாதன், எம். எல். ஏ. அழகிரி பேட்டி

தவிர,

'தில்லையில் ஒரு கல்விக் கோயில்!'

– அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய பயனுள்ள ஓர் இலவச இணைப்பு!

பாசமலர்கள்

ஒன்பதிலிருந்து பதினாறு வயதுவரை இருக்கும் ஆறு பெண்கள் நமது வீடுகளில் ஓட்டி அடித்தால் எப்படியிருக்கும்? இந்தப் படத்தைப் பாருங்கள். சந்தோஷம் வர வில்லையென்றால் நீங்கள்தான் அடுத்த ராவ். விளையாடி இருக்கிறார்கள்.

நிருபா பயங்கர ஸ்மார்ட். வலிப்பு வருவது, கோபப்படுவது, இழைவது - அசத்தல். இதுபோல் ஒவ்வொரு பெண் ணையும் சொல்லலாம். அத்தனை லாக வம்!

அரவிந்த்சாமிக்கு பாகவதர் கிராப். கிரத்தையாய் அதை ஆட்டி ஆட்டிக் காட்டுகிறார். அழுது, செண்டிமெண்டலாய் 'டச்' பண்ணவும் பார்க்கிறார். வழிகிற கேரக்டர். அதனால் அவர் கம்பெனிக்கு ஓர் ஆர்டர் தள்ளிப் போகிறதாம். நல்ல பெயர் சம்பாதிக்கும் ஆசை. ஆறு அனாதைப் பெண்களை வளர்க்க ஏற்கிறார். சூப்பர் ரீல்.

முழுக்கவே நல்லபடியாய்ப் போனால் எப்படி? தமிழ்ப் படமாச்சே! தாய்க்குலங் கள் மூக்கைச் சிந்தி, இயோட்டர் கவர்களில் துடைக்க வேண்டாமா? அரவிந்த்சாமிக்கு பிளட் கான்சர்.

கதாநாயகியாக வந்தாலும் ரேவதிக்கு வேலையே இல்லை. பெண்களோடு பச்சைப் பசேல் ஏரியாவெல்லாம் ஓடிப் பாடுகிறார். மற்றபடி டிரேட் மார்க் ஆச்சரியம். புருவம் சுழித்து சந்தோஷம், உதட்டைக் கோணிக் கொண்டு துக்கம். கை கொடுப்பது நம்பியார். கொட்டை போட்ட சர்வீஸின் பலன், எந்தக் கேரக்டரிலும் ஜொலிப்பு.

மனத்தை நிறைப்பது இசையும், காமிராவும். வி. எஸ். நரசிம்மன் மீண்டும் களத்தில் இறங்கியிருக்கிறார். 'சந்தித் தோம், சந்தித்தோம்', 'அழகான வீடு' பாடல்கள் இனிமை. ஆரம்பத்து வசனங்கள் நாடகச் சாயல், பின்னர் ஓ.கே.

டைரக்டருக்கு : அது என்ன பாச மலர்கள்? பழைய ரூட்டில் குளிர்காய்வது தப்பு சார்!

- துளசி

குடிநீரா? லிட்டர் என்ன விலை?

இன்றைக்கு எல்லாமே மாறிப்போய் விட்டது. எத்தனைதான் தாகமாக இருந்தாலும் நினைத்த இடத்தில் போய் நினைத்தபடி தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்தால் என்னவாகுமோ என்கிற கவலை பலருக்கும் வந்து விட்டது.

அலுவலகங்களுக்குச் செல்லும் பெரியவர்களானாலும் சரி, பள்ளிகளுக்குச் செல்லும் குழந்தைகளானாலும் சரி, சோற்று மூட்டையை மறந்தாலும் மறக்கலாமே தவிர, குடிநீர்ப் பாட்டில்களை மட்டும் மறந்து போய்விடக் கூடாது என்பது எல்லா வீடுகளிலும் எழுதப்படாத விதியாகிவிட்டது.

இப்படியொரு நிலைமை ஏற்பட்டதால்தான், குளிர்பானங்கள் மாதிரி, குடிநீரையும் பாட்டில்களில் அடைத்து விற்பனை செய்கிறார்கள். வெளியூர்களுக்குச் செல்லும் போது, ஒரு சாதாரண மனிதனின் ஆரோக்கிய பானமே இது போன்ற 'மினரல் வாட்டர்'தான்!

காரணம், சுற்றுப் புறச் சூழல் பாதிப்பு. பல்வேறு மாசுகள் காரணமாகப் பூமிக்குள் இருக்கும் நீரும் மாசடைந்து விட்டதால், அதை அப்படியே இறைத்துக் குடிப்பதென்பது ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாகி விட்டது.

சாதாரணமாக, நாம் குடி நீராகப் பயன்படுத்தும் தண்ணீர் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்? ஒரு லிட்டர் தண்ணீரில், அயர்ன் 0.3 மி. கிராம், குளோரைடு 250 மி. கிராம்; ஹார்ட்னஸ் (கடினத்தன்மை) 300 மி. கிராம்; ஃப்ளோரைடு ஒரு மி. கிராம்.

● குழாய் நீரையும் சுத்திகரித்தல் அவசியம்.....

இந்த விகிதத்தில் உள்ள நீர்தான் குடிநீராகப் பயன்படுவதற்கான தண்ணீர். மேற்குறிப்பிட்ட விகிதங்களில் சிறிதளவு கூடுதல் குறைவாக இருந்தால் பாதகமில்லை. ஆனால் நிறையவே வித்தியாசம் இருக்கிறபோது என்ன செய்வது?

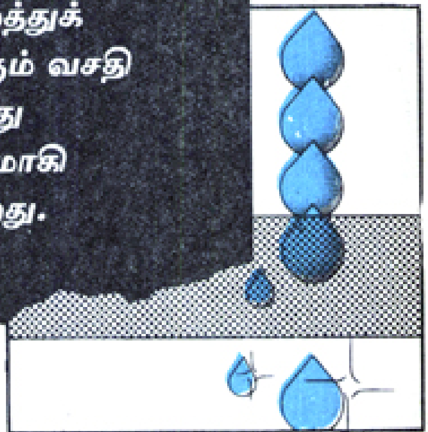
சந்தேகம் இல்லாமல் சுத்திகரித்துத்தான் ஆக வேண்டும். எப்படிச் சுத்திகரிப்பது?

சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் ஆழ்குழாய் மற்றும் கிணற்றுத் தண்ணீரில் ஒன்று, இரும்புச் சத்து அதிகமாக இருக்கும்! அல்லது நீரின் கடினத்தன்மை அதிகமாக இருக்கும். இவற்றைப் பரிசோதனைகள் மூலம் கண்டறிந்து, முதலில் அவற்றைச் சராசரி அளவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான சுத்திகரிப்பு உபகரணங்களை நிறுவ வேண்டும்.

பெரு நகரங்களில் கிணற்று நீரைப் பிற உபயோகங்களுக்கு வைத்துக் கொண்டு, குடிநீருக்குப் பெரும்பாலும் கார்ப்பரேஷன் அல்லது முனிசிபாலிடி வழங்கும் நீரைத்தான் பயன்படுத்துகிறோம். இந்த நீரையும் எப்படி சுத்திகரிப்பது என்பதுதான் இன்றைக்குப் பலருடைய பிரச்னையாக இருக்கிறது.

அடி குழாய்களில் பம்ப் செய்து பெறும் கார்ப்பரேஷன் தண்ணீர் ஆரத்தி கரைத்ததைப் போல் இருப்பதைப் பார்த்தால் காய்ச்சிக் குடிக்கவே கூட அருவருப்பாய் இருக்கிறது.

காஸ் சிலிண்டர் போல் தண்ணீர் சிலிண்டரையும் வரவழைத்துக் கொள்ளும் வசதி இப்போது அறிமுகமாகி யிருக்கிறது.

குடிநீரை இரண்டு விதங்களில் சுத்திகரிக்க வேண்டும். முதலாவது, சாதாரணமாக வடிகட்டுவது - அதாவது கண்ணுக்குத் தெரிகிற அசுத்தங்களைத் துணிபோன்ற சாதாரண வடிகட்டிகளைக் கொண்டு வடிகட்டுவது. இரண்டாவது, தண்ணீரில் கலந்துள்ள பாக்டீரியாக்களைச் சுத்தப்படுத்துவது.

வடிக்கட்டுவது மிகச் சுலபம். இரண்டாவது சுத்திகரிப்பையும் நன்றாகக் காய்ச்சுவதன் மூலம் சுலபமாகச் செய்து விட முடியும். இருந்தாலும் சமையல் காஸ் விலை சிலரைப் பயமுறுத்துகிறது. வேறு சிலருக்கு, நகரத்தின் பரபரப்பான சூழ்நிலை காரணமாக நேரமின்மை பிரச்னையாகிவிடுகிறது. இதற்கு விடை சொல்லும் வகையில் ''எங்கள் சுத்திகரிப்புச் சாதனங்கள் இருக்கின்றன!'' என்று கூறுகிறார்கள் ஜீரோ-பி, அக்வா கார்ட் போன்ற உபகரணங்களின் உற்பத்தியாளர்கள்.

இது போன்ற சாதனங்களிலுள்ள ஆக்டிவேடட் கார்பன், அல்ட்ரா வயலட் கதிர்கள் ஆகியவை தண்ணீரை வடிகட்டவும் பாக்டீரியா சம்பந்தப்பட்ட அசுத்தங்களை அகற்றவும் பயன்படுகின்றன.

''ஜீரோ-பியில் சுத்தப்படுத்தப்படும் தண்ணீர் மருந்து வாசனை அடிக்கிறது!'' என்பது பொதுவான குற்றச்சாட்டு. மேலும் அதில் அயோடைட் ரெசின் வேலை செய்வதால் நீரில் அயோடின் பாதிப்பு இருக்கும். இது தைராய்டு சுரப்பி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னைகளை அதிகப்படுத்த வாய்ப்புண்டு!'' என்றும் கூறுகிறார்கள்.

''அந்த வாய்ப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் ட்ரை - அயோடைடைப் பயன்படுத்துகிறோம். அது நிச்சயம் தீங்கு விளைவிக்காது!'' என்று ஜீரோ-பி காரர்கள் உறுதியாகச் சொல்கிறார்கள்.

''பாக்டீரியாக்களைக் கொல்ல உதவும் கார்பனிலேயே பாக்டீரியா உற்பத்தியாகவும் வாய்ப்பிருக்கிறதே!'' என்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு, ''அதற்காகத்தான் நாங்கள் பாக்டீரியோ ஸ்டாடிக் ஆக்டிவேடட் கார்பனைப் பயன்படுத்துகிறோம்'' என்று அடித்துக் கூறுகிறார்கள் அக்வா கார்டு விற்பனையாளர்கள்.

இந்தச் சர்ச்சை காரணமாகவோ என்னவோ, சில இல்லத்தரசிகள் எப்படிப்பட்ட சாதனங்களின் மூலம் சுத்திகரிப்புச் செய்தாலும் கடைசியில் அவற்றையும் நன்றாகக் காய்ச்சி விடுகிறார்கள். ''அதுவும் குழந்தைகள் விஷயத்தில் நிச்சயம் காய்ச்சித்தான் கொடுக்கிறோம்!'' என்கிறார் விஜி.

சுகாதாரம்தான் முக்கியமே தவிர, பணம் அல்ல என்று கருதும் - ஓரளவுக்கு வசதியானவர்களுக்கு இனி காஸ் சிலிண்டர் போல் தண்ணீர் சிலிண்டரையும் வரவழைத்துக் கொள்ளும் வசதி இப்போது அறிமுகமாகியிருக்கிறது.

''முதலில் 800 ரூபாய் டெபாசிட் கட்டிவிட்டால், 19 லிட்டர் (மினரல் வாட்டர்) 43 ரூபாய் விலையில் நாங்கள் உங்கள் வீட்டுக்கே அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறோம்; நீங்கள் போன் செய்தால் போதும்!'' என்று கூறுகிறார், 'டீம்' மினரல் வாட்டர் நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குனர் சி.எச். கிருஷ்ணமூர்த்தி ராவ்.

போகிற போக்கைப் பார்த்தால், மார்க்கெட்டுக்குப் போய்க் காய்கறிகள் கிலோ என்ன விலை என்று கேட்பது போல், இனி ''குடிநீரா, லிட்டர் என்ன விலை?'' என்று கேட்கிற காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லையென்றே தோன்றுகிறது.

- நிர்மலா சக்கரவர்த்தி

Kalki Shopping Page

Kalki Shopping Page

ஹேட்லி 86 டெஸ்ட்டு களில் செய்த சாதனையை எட்ட, கபில் 129 டெஸ்ட்டுகள் எடுத்துக் கொண்டார் என்றாலும் இந்தச் சாதனை சாதாரணமானதல்ல...'' என்று விளக்குகிறார் எல். சிவராமகிருஷ்ணன்....

"என்னால் அந்த ஷார்ஜா மாட்சை மறக்கவே முடியாது. இந்தியா 125 - ஆல் அவுட். பாகிஸ்தான் பாட் செய்ய வந்தது. 87 ரன்களிலேயே சுருண்டு விட்டது. இந்தியா வென்றது.

''முதல் பதினைந்து ஓவர்களுக்கு, முப்பது கெஜ தூரம் வட்டத்துக்கு வெளியே காட்ச் பிடிக்கும் இடங்களில் இரண்டே பேர்தான் நிற்கலாம் என்ற கட்டுப்பாடு ஒருநாள் மாட்சில் உண்டு. வேகப் பந்து வீச்சாளர்கள் முதலில் பதினைந்து-இருபது ஓவர்கள் போட்ட பிறகுதான் ஸ்பின் போலர்கள் போடுவார்கள். அன்றைக்கு ஒரு விக்கெட் இழந்து 40 ரன்களே எடுத்திருந்தது பாகிஸ்தான் அணி. பதினைந்து ஓவர்கள் கூட முடியும் முன்பே, அதாவது எட்டாவது ஓவரிலேயே, என்னையும், ரவி சாஸ்திரியையும் போலிங் செய்யச் சொல்லி விட்டார் கபில். எங்கள் மீது அத்தனை நம்பிக்கை இருந்தது அவருக்கு!

'தைரியமாக போல்

"கபில்தேவின் சாதனை சாதாரணமானதல்ல!"

* எல். சிவராமகிருஷ்ணன்

செய்யுங்கள்!' என்று அவர் தந்த உற்சாகம், எங்கள் தயக்கத்தை விரட்டியது.

''எனக்கு இரண்டு விக்கெட்டுகளும், ரவிக்கு இரண்டு விக்கெட்டுகளுமாக, நாலு விக்கெட்டுகள் மளமள வென்று விழுந்தன. ஒரு விக்கெட் இழப்புக்கு 40 ரன்கள் எடுத்திருந்தவர்கள், ஐந்து விக்கெட்டுகள் இழந்து 42 ரன்களில் இருந்தனர்! பிறகு கபில் போலிங்கில் மூன்று விக்கெட்டுகள் சரிந்தன. எண்பத்தேழே ரன்கள் எடுத்து பாகிஸ்தான் அணி தோற்றது. கபிலுக்கு எங்களிடம் இருந்த நம்பிக்கை என்னை அசர வைத்தது!''

- முன்னாள் டெஸ்ட் கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர் எல். சிவராமகிருஷ்ணன் நெகிழ்ச்சியுடன் பழைய நிகழ்ச்சியை நினைவுகூர்ந்தார்.

''எல்லோரும் ரிச்சர்ட் ஹேட்லி எடுத்த 431 விக்கெட்டுகள் ரெக்கார்டை கபில் முறியடித்துவிட்ட சாதனை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அவர் 86 டெஸ்ட்டுகளிலேயே 431 விக்கெட்டுகளை வீழ்த்தியதைச் சொல்லுகிறார்கள். இதில் கிட்டத்தட்ட பாதியை இந்திய 'பிட்ச்'களில்தான் கபில் எடுத்திருக்கிறார். இந்திய 'பிட்ச்'கள் வேகப் பந்து வீச்சுக்கு உதவுவதில்லை. அதிலும் நம்மிடம் மூன்று ஸ்பின் போலர்கள் எப்போதும் குழுவில் இருந்தால், 'ஸ்லோ பிட்ச்'களாகவே தயாரிக்கப்பட்டன.

''நியூஸிலாந்து பிட்சுகள் வேகப் பந்து வீச்சுக்கு ஏற்றவை. நியூஸிலாந்து அதிக அளவில் இன்டர்நேஷனல் கிரிக்கெட் ஆடியதில்லை. பெரும்பாலும் ஒரு தொடரில் ஐந்து டெஸ்ட் மாட்சுகள் இருக்கும்போது, நியூஸிலாந்து மாட்சுகள் மட்டும் மூன்று டெஸ்ட்டுகள் தொடராகவே முடிந்து விடும்.

''ஹேட்லி 86 டெஸ்ட்டுகளில் செய்த சாதனையை எட்ட, கபில் 129 டெஸ்ட்டுகள் எடுத்துக் கொண்டார் என்றாலும், இங்கிலாந்து ஆஸ்திரேலியா, நியூஸிலாந்து, பாகிஸ்தான் என்று பல நாடுகளுடன் ஆடியிருக்கிறார் கபில். பதினைந்து வருடங்கள் தொடர்ந்து ஆடி, விக்கெட்டுகளையும் வீழ்த்திக் கொண்டே வந்திருக்கும் கபிலிடம், அபார பொறுமையும், உடல் வலுவும் இருக்கின்றன. இவ்வளவு அதிகபட்ச விக்கெட்டுகள் எடுப்பது என்பது சாதாரண விஷயமே அல்ல. இப்படி ஒரு சாதனையை மறுபடி படைக்க, இன்னொரு போலருக்கு எத்தனையோ வருடங்கள் பிடிக்கும். அதனால் கபில்

தேவின் சாதனை சாதாரணமானதல்ல. ஹேட்லியும், கபில்தேவும் இந்தச் சாதனை படைக்க எடுத்துக் கொண்ட காலம் கிட்டத்தட்ட ஒரே அளவு என்று தான் நினைக்கிறேன். ஆனால் வேகப் பந்து வீச்சுக்கு உகந்ததல்லாத பிச்சுகளி லேயேயும் கூட தமது திறமையைக் காண்பித்திருக்கிறார் கபில்.''

சக ஆட்டக்காரர்களிடம் வெகு சகஜமாகப் பழகுவார் கபில். ''வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்பதுபோல். யதார்த்தமாகச் சொல்ல வேண்டி யதைச் சொல்லி விடுவார்!'' என்கிறார் சிவராமகிருஷ்ணன்.

''காப்டனாகப் பொறுப்பு வகிக்கும் போது தயங்காமல் மற்ற போலர்களுக்கு நிறைய அட்வைஸ் கொடுப்பார். அவை வெகு உபயோக மாக இருக்கும்.''

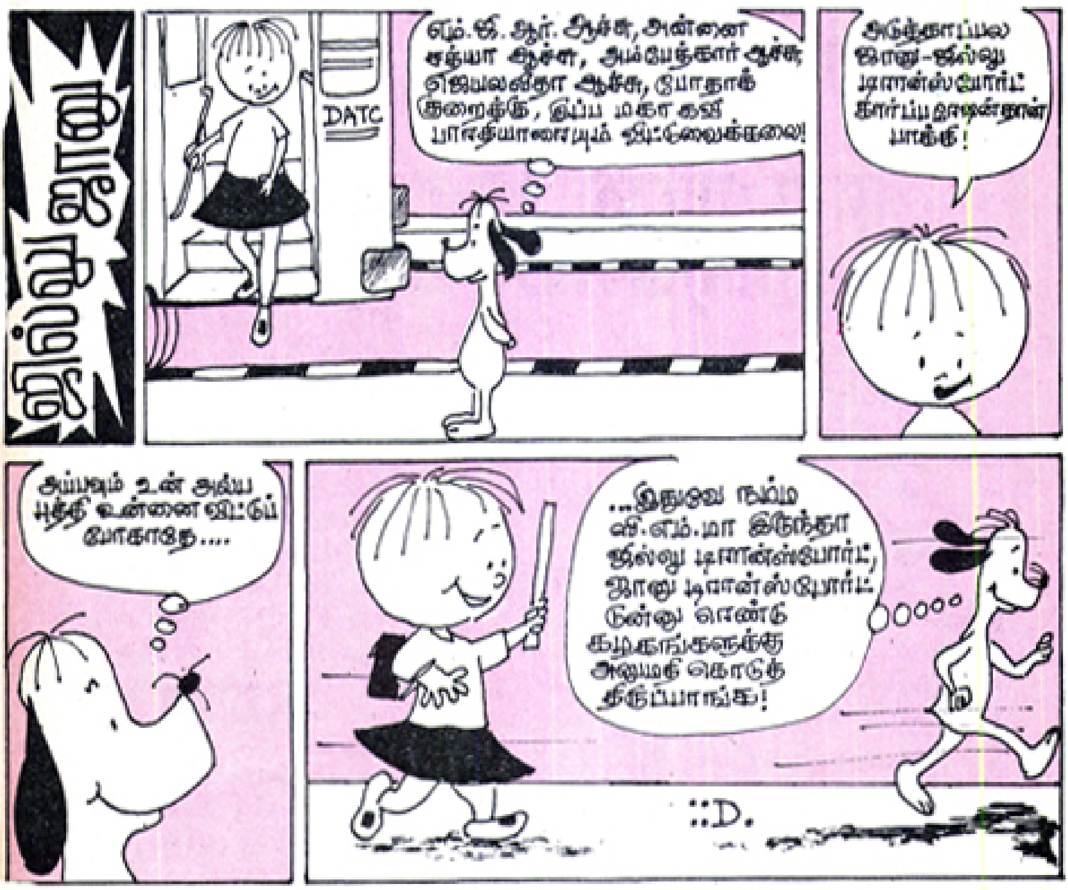
வேறு என்ன ஸ்பெஷல் குவாலிடி கபில்தேவிடம்?

''கபில் டிரா செய்வதற்காக ஆட மாட்டார். வெற்றி பெற்றாக வேண் டும் என்ற உறுதியுடன் ஆடுவார். கிரிக் கெட்டில் அவருக்கு இருக்கிற பற்றை, பக்தி என்றே சொல்ல லாம். அத்தனை டிவோஷன். எப்போதும் உற்சாகமாக இருப் பார். அவர் உலகின் மிகச் சிறந்த பேட்ஸ்மென்களுக்குப் பந்து வீசியிருக்கிறார். அவர்களது விக்கெட்டுகளை வீழ்த்தியும் இருக்கிறார். அதிலும் இந்த ஐந்து வருடங்களில் அபாரமாக ஆடி யிருக்கிறார் கபில் - வெளி நாடுகளிலும் சரி, இந்தியா விலும் சரி.

''78 - ல் பாகிஸ்தானின் சையத் முகம்மது விக்கெட்டை முதல் முத லில் வீழ்த்தியதிலிருந்து, 431 ஆவது விக்கெட்டாக அநுராஸ்ரீயை வீழ்த்தி, பிறகு அகமதாபாதில் 432 - வது விக்கெட்டையும் வீழ்த்தியது வரை, கபிலின் அணுகு முறையில் துளி கூட மாற்றம் இல்லை. முழுக்க முழுக்க உற்சாகமும், துடி துடிப்பும்தான்!''

- சாருகேசி

அட்டை (கபில், ஹேட்லி) வண்ணப் படங்களும் படங்களும் : சாரி

70 வருடங்களுக்கான பஞ்சாங்க நூல்கள்

மணி மேகலைத் தூய திருக்கணிதப் பஞ்சாங்கம் 1926 முதல் 1990 வரை உள்ள பஞ்சாங்கங்கள் (1செட்)விலை ரூ.225.00; வாக்கியப் பஞ்சாங்கம் 1926 முதல் 1990வரை உள்ள பஞ்சாங்கங்கள் (1 செட்) விலை ரூ.180.00; 1994ஆம் ஆண்டு ராசி பலன் (12 ராசிகளுக்கும்) 9.00; குரு பெயர்ச்சிப் பலன்கள்(12.10.93 முதல் 11.11.94 வரை) 9.00; சனிப் பெயர்ச்சி(4.3.93 முதல் 15.2.96 வரை) 8.00; ஜோஸ்யம் கற்றுக் கொள்ளுங்கள் 42.00; ஜோதிடக் கலைக் களஞ்சியம் - அறிந்த சொற்களும் அறியாத விவரங்களும் 46.00; பிறந்த நாள் ஜோஸ்யம் 8.50; உங்கள் லக்னப் பலன்கள் 13.25; நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நல்ல நேரங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது எப்படி? 15.50; பல்வகை ஆருடங்களும் உங்களுக்கான பலன்களும் 10.00; தமிழ் வருடங்கள் அறுபதும், அவற்றில் பிறந்தவர்களுக்கான பலன்களும் 13.50; நவரத்தினங்களும் உங்கள் அதிர்ஷ்டங்களும் 9.00; பஞ்ச பட்சி சாஸ்திரம் பார்ப்பது எப்படி? 25.00; உங்கள் நட்சத்திரப் பலனும் அதிர்ஷ்ட இரகசியமும் 15.00; பிரச்ன ஆருட இரகசியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் 10.00; கோட்சார பலன்களை தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளும் முறைகள் 45.00; பெண்கள் ஜாதக இரகசியங்கள் 12.00; காலச் சக்கர திசை 14.00;ஜாதகம் பார்ப்பது எப்படி? 35.00; ஜாதகம் இல்லாதவர்கள் ஜாதகம் பார்ப்பது எப்படி?10.00; திருமணப் பொருத்தம் பார்ப்பது எப்படி? 29.00; நவக்கிரகங்களும் அவற்றிற்குரிய தோஷப் பரிகாரங்களும் 15.00; கூட்டுக் கிரகப் பலன்கள் 18.00; குழந்தைகளுக்கு வரும் பாலக்கிரக தோஷமும் பரிகாரங்களும் 10.50; நிராயன துவாதச பாவஸ்புடக் கணிதம் 21.00; கிரகங்கள் பேசுகின்றன! 28.00;தசவர்க்க ஜாதக விளக்கம் 18.00; வராக மிஹிரரின் பிருகத் ஜாதகச் சாரம் 18.00; செவ்வாய் தோஷப் பரிகாரமும் மாங்கல்ய பாக்கியமும் 15.00; பெண்களின் ருது ஜாதகமும் வாழ்க்கை நலமும் 26.00;ஜாதக அலங்காரச் சாரம் 27.00; ஜாதக தோஷ சாந்திப் பரிகார முறைகள் 17.00;புகழ்பெற்றவர்களின் ஜாதகங்கள் 28.00; புத்திர தோஷமும் பரிகாரமும் 10.00; அஷ்டவர்க்க ஜாதக பலன்கள்17.00; கௌசிக ஜோதிட சிந்தா மணி 17.00;உங்கள் ஜாதகப்படி நிகழும் திசாபுக்திப் பலன்கள் 55.00;உங்கள் ஜாதகப் படி என்ன தொழில் செய்யலாம்? 13.00

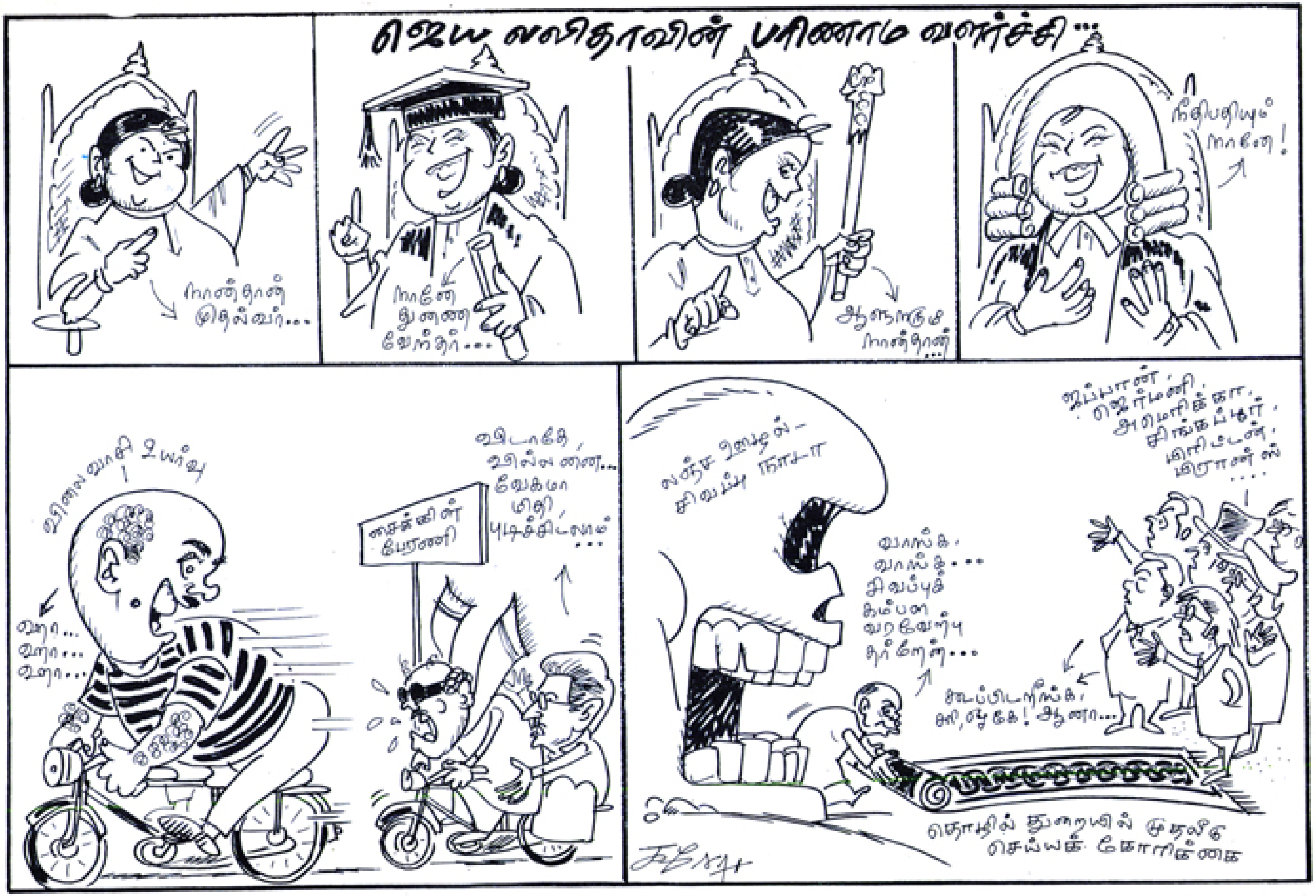
38 வகையான சிரிப்பு நூல்கள்

சிரித்து மகிழச் சிறந்த ஜோக்குகள் பாகம் - I 25.00; பாகம்- - II 16.50; சிந்திக்க வைக்கும் சிரிப்புகள் 14.00;படிக்கக் கூடாத ஜோக்குகள் 22.00; மாணவ-மாணவியர் ஜோக்ஸ் 10.00; கணவன்-மனைவி ஜோக்ஸ் 11.50; டாக்டர்கள் - வக்கீல்கள் ஜோக்ஸ் 12.00; அயல்நாட்டு ஜோக்ஸ் 21.50; அரசியல் ஜோக்ஸ் 16.00; அறுவை ஜோக்ஸ் பாகம் - I 11.00; பாகம்- - II 7.00; ஹா...ஹா...ஹா...11.00; 75 வகையான சிரிப்புக் கதைகள் 9.00; 100 சிரிப்புக் கதைகள் பாகம்-1 13.00. பாகம்-2 12.00; கலைவாணர் வாழ்வில் நகைச்சுவையும் சிந்தனைகளும் 16.00; தமிழ் வாணனின் தலை சிறந்த நகைச்சுவை கேள்வி-பதில்கள் 22.00; ஜாவரின் அதிரடி ஜோக்குகள் 20.00; வேடிக்கை விடு கதைகள் 9.00; கடி ஜோக்ஸ் 7.00; அவுட்டுச் சிரிப்புகள் 19.00; சிரிப்போ சிரிப்பு 15.50; வாங்களேன் சிரிப்போம் 17.00; இளமை ஜோக்ஸ் 11.00; குபீர்ச் சிரிப்பு 15.00; அக்கரைச் சிரிப்பு 14.00; சிரிக்க சிரிக்க 23.00 நகைச்சுவையுங்கள்(கரடிக்குளம் ஜெயபாரதிப்ரியா)27.50; சிரிக்க சிந்திக்க தெனாலி ராமன் கதைகள் 17.00; மரியாதை ராமன் கதைகள் 15.00; பீர்பால் கதைகள் 14.50 ராயர் அப்பாஜி கதைகள் 13.50; பரமார்த்த குரு கதைகள் 12.00; முல்லா நஸ்ருத்தின் கதைகள் 14.00; பழமொழிக் கதைகள் 12.00;மேதைகளின் நகைச்சுவை 15.50; கிராமியக் கதைகள் 15.00; வால்கள் ஜாக்கிரதை!- ராஜேந்திர குமார் 12.60.

மேற்கண்ட புத்தகங்களுள் தேவையானவற்றை வி.பி.பி.யில் (விலைகொடுப்பு அஞ்சல்) பெறக் கடிதம் எழுதுங்கள். பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைக்கிறோம். தபால்காரர் புத்தகங்களை உங்களிடம் தரும்போது பணம் செலுத்தினால் போதும் (தபால் செலவு தனி) சென்னையில் இருப்பவர்கள் நேரில் வந்து வாங்கிக்கொள்வது சிக்கனம். ஷோரூம் விற்பனை நேரம் காலை 9 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை. ஞாயிறு விடுமுறை. கடிதம் எழுதவேண்டிய முகவரி.

மணிமேகலைப் பிரசுரம்,

தபால் பெட்டி எண்:1447, 4, தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017.
போன்: 442926.

ஜெயலலிதாவின் பரிணாம வளர்ச்சி...
நான்தான் முதல்வர்...
நானே துணை வேந்தர்...
ஆளுநரும் நான்தான்...
நீதிபதியும் நானே!
விலைவாசி உயர்வு!
சைக்கிள் பேரணி
விடாதே, தலைவா... வேகமா மிதி, புடிச்சிடலாம்...
வாங்க. வாங்க... சிவப்புக் கம்பள வரவேற்பு தர்றேன்...
ஜப்பான், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, சிங்கப்பூர், பிரிட்டன், பிரான்ஸ்...
சாப்பிடுங்க, ஏப்பம் விடுங்க! ஆனா...
தொழில் துறையில் முதலீடு செய்யக் கோரிக்கை

கல்கி

1994
பிப்ரவரி 20
மலர் : 52
இதழ் : 30
ஸ்ரீமுக மாசி 8

தமிழ்த்திரு
நாடுதன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி
பாப்பா. - பாரதியார்

ஜெயலலிதாவின் ராசி!

“எனக்குத் தண்ணீர் ராசி உண்டு; என் பாட்டி சொல்லியிருக்கிறார்” என்கிறார் முதல்வர். தை மாதத்தில் கூட வழக்கமில்லாத வழக்கமாக இங்குமங்கும் மழை பெய்வதை வைத்துத்தான் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் முதல்வருக்கு நீர் ராசியிருப்பதை நிரூபிக்க, வேறு பல நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்துக் காட்டலாம். முதல்வரின் பாட்டி சொன்ன நீர் ராசி வாக்கு, பொய்த்துப் போகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் வ. கி. பருவமழை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டியது. அப்போது சேமித்து வைக்கப்பட வேண்டிய தண்ணீர், ஏராளமாகக் கடலில் போய்க் கலந்தது பற்றிக் கூட அதிகாரிகள் கவலைப்படவில்லை என்றால், அது அந்த ராசி மீது அவர்களுக்கு உள்ள அபார நம்பிக்கையால்தான்! ஒரு பாலமே தகர்ந்து போகும் அளவுக்கு அல்லவா நீரைக் கோட்டை விட்டார்கள்!

கடும் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தில் சென்னை நகரமே சிக்கித் தவித்தபோது, முதல்வரின் போயஸ் தோட்டத்தில் மட்டும் கார்ப்பரேஷன் தண்ணீர் அருவியாகப் பொழிந்ததென்றால் அதுவும் அந்த ராசி விசேஷம்தான்! அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து மேகங்களுக்கு ‘விதை’ தூவி, மழை பெய்யாமலேயே கோடிக்கணக்கில் பணம் சம்பாதித்த செயற்கை மழை நிபுணருக்கு உதவியதும் முதல்வரின் தண்ணீர் ராசியன்றி வேறென்ன?

அதற்கும் முன்பாக மகாமகம் குளம் நிறைந்து ‘ஜெ’யும் தோழியாரும் ஸ்பெஷல் ஸ்நானம் செய்ய வழிவகுத்ததும் முதல்வரின் அதே தண்ணீர் ராசிதான். அப்போது ஏதோ சில அசம்பாவிதங்கள் நடந்திருந்தால் அது அந்த அசம்பாவிதங்களுக்கு உள்ளானவர்களின் ராசியே தவிர, முதல்வரின் தண்ணீர் ராசியை அதற்குப் பொறுப்பாக்க முடியாது!

காவிரி நீர்ப் பிரச்னை இன்றும் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? முதல்வரின் பாட்டி குறிப்பிட்ட தண்ணீர் ராசிதான்! அதனால்தானே அவர் சாலை ஓரத்தில் உண்ணாவிரதம் இருந்து உலகப் புகழ் பெற முடிந்தது! அதன் பின்னரும் காவிரி நீர் வராவிட்டாலும் ஓட்டமாக ஓடி வந்த கல்லாவின் ஒரு வெற்று வாக்குறுதி வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்திருக்கிறதே!

கிருஷ்ணா நதிநீர் கூட ‘இதோ, அதோ’ என்று வராமலேயே வந்து கொண்டிருப்பதற்கு முதல்வரின் தண்ணீர் ராசிக்குத்தான் நாம் நன்றி கூற வேண்டும். தினம் தினம் அதை எதிர்பார்த்துக் கற்பனையை வளர்த்துக் கொண்டு போவதில் இருக்கிற சுகம், அது நிஜமாகவே வந்துவிட்டால் கிடைக்குமா? சப்பென்று ஆகிவிடாதா?

தண்ணீர் ராசி தவிர, முதல்வருக்கு வேறு பல ராசிகளும் உண்டு என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டே தீரவேண்டும். தன ராசி தீர்க்கமாகவே இருக்கிறது. இல்லாமலா இருபது லட்சம், முப்பது லட்சம் என்று அமைச்சர்கள் “நிதி திரட்டி” அளித்துக் கொண்டேயிருக்க, நாளிதழ்களில் போட்டோக்களும் பிரசுரமாகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன! பவுன் ராசியும் பலமாகவே இருக்கிறது. எனவேதான் 86 பவுனில் செய்த தங்கக் கோட்டையை அமைச்சர் ரகுபதி புதுக்கோட்டை விழாவில் வழங்க முடிந்திருக்கிறது.

பொன் ராசி, நீர் ராசியுடன் முதல்வருக்கு நில ராசியும் எக்கச்சக்கமாக உள்ளது. அதனால்தான் ஹைதராபாத் திராட்சைத் தோட்டத்துக்கு இடையே விடுமுறை மாளிகையும், ‘டான்ஸி ராணி’ என்ற பட்டப் பெயரும் கிடைத்துள்ளன.

நில ராசியுடன் கூடவே நிலக்கரி ராசியும் முதல்வருக்கு இருக்கிறது. “நிலக்கரி பேரம் தொடர்பாகப் போடப்பட்ட வழக்கை விசாரிக்க என்னால் முடியாது” என்று உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியே பின்வாங்குமளவுக்கு அந்த நிலக்கரி ராசி செயல்படுகிறது! இடையில் நீதிபதியின் மருமகனுக்கு ஏதோ ஓர் ஆபத்து ஏற்படுகிறது என்றால், அதற்கும் அந்த நிலக்கரி ராசிதான் காரணமோ என்னவோ!

அப்புறம் நடனக ராசி, கட்அவுட் ராசி, நடனத்தில் வரவேற்புக்கு அமைச்சர்கள் ஒன்பது லட்சம் செலவழிக்கும் ராசி, ஸ்பெஷல் விமான ராசி, ஆயிரம் கார் பவனி ராசி, முழுப்பக்க விளம்பரங்கள் ராசி என்று முதல்வருக்கு எக்கச்சக்க ராசிகள்.

இத்தனை ராசிகள் பக்க பலமாக இருக்க, ஒரு ரெட்டி ராசியும் ஒரு சு. சுவாமி ராசியும் என்ன பாதகத்தை விளைவித்துவிட முடியுமாம்?

ஆறுமுகம்

பொள்ளாச்சி வாசகர் வட்டம்

சத்தமயமாய் ஒரு சந்திப்பு!

"எவ்வங்க! நம்ம டைரக்டர் இராம நாரா யணன் சார் பொள்ளாச்சில எங்க ஷூட்டிங் எடுக் கிறார்?"

"வேறெங்க எடுப்பாரு? குரங்கு அருவில தான்...!"

- பொள்ளாச்சியில் நடந்த கல்கி வாசகர் சந்திப்பில் அதிக கைதட்டலும் பரிசும் பெற்ற ஜோக் இதுதான்! எழு தியவர் எம். முருககுமார்.

கடந்த 30.1.94 அன்று நடந்த இச்சந்திப்பின் போது, ஜோக் போட்டிக்குத் தரப்பட்ட தலைப்பு : 'பொள்ளாச் சியில் சினிமா ஷூட்டிங்' கடிகள் தாராளமாக உதிர்ந் தன. உதாரணத்துக்குச் சில :

"டைரக்டரும் காமெராமானும் மரக்கிளையில் காமெராவை வைக்கவிட்டுப் படம் புடிக்கிறாங் களே..."

ஜோக் போட்டியில் பரிசு - முருககுமார்

"'இளை'மேக்ஸ் சீன் எடுக்க றாங்க."

- பொ. மாரிமுத்துக்குமார்.

உதவி டைரக்டர் : மாட்டுச் சந்தைப் பக்கம் ஷூட்டிங் வைக்க வேணாம்னு சொன் னேன் கேட்டீங்களா...?

டைரக்டர் : ஏன்? என்னாச்சு...?

* வாசகர்களுள் ஒரு பகுதியினர்

* ... மதுராந்தகன்

உதவி டைரக்டர் : சந்தையில இருக்கிற அத்தனை மாடு களும் ஷூட்டிங் பார்க்க வந்திருக்க....

- எஸ். மணி.

''என்னப்பா, பொள்ளாச்சி பூரா வும் ஒரே இருட்டா இருக்கு....?''

''சினிமா ஷூட் டிங்குக்காக ஸ்ரீராம் வந்திருக்காராம்!''

- பி.ஆர். நாகராஜன்.

எல்லாவற்றையும் விட பெரிய 'ஜோக்' ஆக அமைந்தது, குவிஸ்ஸில் கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்குப் பல வாசகர் கள் அவசர அவசரமாக அளித்த பதில்!

அன்றைய நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கியவர் கவிஞர் சிற்பி பாலசுப்ர மணியம். குவிஸ் நிகழ்ச்சியின் ஒரு கேள்வி யாக, ''பொள்ளாச்சி சிறப்பிதழில் 'அஹிம்சா மூர்த்திக்கு ஓர் அவசரக் கடிதம்' என்ற கவிதையை எழுதியவர் யார்?'' என்று அவர் கேட்க, பல வாசகர்கள் முந்திக் கொண்டு அவர் பெயரையே சொல்ல, சிற் பிக்கே சிரிப்புத் தாங்கவில்லை! இக் கேள் விக்கு 'சகாயதாஸ்' என்ற சரியான பதிலைச் சொன்னோரும் உண்டு. குவிஸ் நிகழ்ச்சி யில் பங்கேற்பு மிக அதிகமாக இருந்தது. ராஜன் பாபு, மதுராந்தகன் ஆகிய இரு வாச கர்கள் இதில் பரிசு பெற்றார்கள்.

கவிதைப் போட்டிக்கு (தலைப்பு : சந்தை) ஏராளமான கவிதைகள் வந்து குவிந்து விட்டதால் அவற்றை உடனுக் குடன் படித்து, வாசகர்களின் முடிவுப்படி பரிசு வழங்க முடியாது போய் விட்டது. எனவே கவிஞர் சிற்பியிடமே பரிசுக்குரிய கவிதையைத் தேர்வு செய்யும் பொறுப்பு தரப்பட்டது. அவர் தேர்ந்தெடுத்த, பரிசுக் குரிய கவிதைகளை வரிசைப்படி தரு கிறோம் :

இவள்....
பொன்வகரத்து நாயகிக்கு எதிரா
வவள்

பொள்ளாச்சி சந்தைக்காரி
முந்தானையைச் சொருகிக்கிட்டு
சாக்கை விரித்து

* என்.எஸ்.எம். மாணவர்கள், நாச்சிமுத்து பாலிடெக்னிக்

* சிற்பி

கத்தரி பரப்பி
கூவுகிறாள் கத்தரியை
ஏனுங்க கத்தரிக்கா வாங்கலையா?
- ஐ. மஞ்சுளா தேவி.

●

அண்ணனுக்கு
காலேஜ் பீஸ் கட்டணுமாம்...
தங்கச்சியும்
வந்து கேட்கிறாள்.
வாத்தியாரு கொடிக்கு
பத்துரூபா கேட்டாரு.

பத்துகிற வெயிலில்
களையெடுக்கிறாள் அம்மா...
அவளுக்கும் ஆசுபத்திரிச்
செலவுக்குக் காசு வேணும்.

எல்லாம் சரி, ராமசாமிக்கு.
வியாழக்கிழமை
சந்தைக்கு ஆடு வித்தால்
போயிற்று....

வெள்ளிக்கிழமை வருகிற
கந்து வட்டிக்காரனுக்கு
என்ன பதில் சொல்ல...?
- கவுகராஜன்.

●

பொள்ளாச்சி சந்தை
புகழ் பெற்ற சந்தையாம்...
மாடு முதற்கொண்டு
அனைத்துப் பொருட்களும்
விற்கப்படுமாம்
அது சரி...
மாப்பிள்ளைகளை
எப்போது விற்கப் போகிறார்கள்...?
- பொ. மாரிமுத்துக்குமார்.

●

எல்லாம் வாங்கலாம்; விற்கலாம்,
மணப்பெண்ணைத் தவிர,
அதுதான் வீடுகளிலேயே
விற்கப்படுகிறது,
வாங்கப்படுகிறதே.
- கலைச்செல்வன்.

ஒரு நாள் விருந்துக்காக
ஆறு நாட்கள் பட்டினி கிடக்கும்
அதிசயப் பிச்சைக்காரன்.
- இரா. திருமுருகானந்தம்.

பொள்ளாச்சி கல்கி வாசகர் சந்திப்பு 'சக்தி' மயமாக அமைந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்!

● போதுமான முன்னறிவிப்புத் தராத போதிலும் சிற்பி பாலசுப்ரமணியம் தலைமை தாங்கி நடத்தித்தர சம்மதித்து, கல்கியின் பாரம்பரியம் பற்றிப் பேசியதுடன் பத்திரிகைகளுக்கு இருக்கும் சக்தியையும் பொறுப்புகளையும் நினைவூட்டினார்.

● 'சக்தி' நிறுவனத் தலைவர் என். மகாலிங்கம் நாச்சிமுத்து பாலிடெக்னிக் அரங்கை அளித்து உதவ, பாலிடெக்னிக்கின் என்.எஸ்.எஸ். மாணவ, மாணவிகள் வாசகர்களை வரவேற்கவும் நிகழ்ச்சியை நடத்தவும் சுறுசுறுப்பாக உதவினார்கள்.

● வாசகிகள் பலரும் நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள். 'சக்தி'யின் பிரதிநிதியாக வாசகி மஞ்சுளா தேவியை ஜோக்குகளைப் படிக்கும்படி அழைத்தார் சிற்பி. கொங்குத் தமிழில் அவற்றை அவர் படிக்கக் கேட்கவே தனிச் சுவையாய் இருந்தது!

● வாசகர்களின் விமர்சனக் கணைகளும் சக்திவாய்ந்தவையாகத்தான் இருந்தன! 'எத்தனையோ விஷயங்கள் *விட்டுப் போய்விட்டன', 'குறைந்த பட்சம் பதினைந்து நாட்கள் பொள்ளாச்சியில் உங்கள் நிருபர்கள் உழைத்திருக்க வேண்டும்.'

'பொள்ளாச்சி சிறப்பிதழ் 1, 2, 3, 4 என நான்கு வாரங்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம்' என்றெல்லாம் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப் பட்டன.

கல்கி அலுவலகத்துக்கும் இதே ரீதியில் சில கண்டனக் கடிதங்கள் வந்தன. கல்கி தயாரித்தளிக்கும் நகரச் சிறப்பிதழ்களில் (வட்டம் அல்லது மாவட்டச் சிறப்பிதழ் அல்ல) குறிப்பிட்ட நகரின் - சுற்று வட்டாரத்தின் - சில பல சிறப்புக்கள் அல்லது பிரச்னைகள் மட்டும்தான் எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஒன்று விடாமல் எல்லாவற்றையுமே எழுதி விட்டதாகக் கூற முடியாது. அப்படி எழுதுவது சாத்தியமும் அல்ல. வாசகர்கள் அனுப்பும் கடிதங்களின் அடிப்படையில்தான் செய்திச் சேகரிப்பு நடக்கிறது என்பதோடு, அவற்றிலிருந்து எல்லா ஊர்களிலும் உள்ள எல்லா கல்கி வாசகர்களுக்கும் ரசிக்கக் கூடிய அம்சங்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம்.

நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகும் ஆர்வத்துடன் யோசனைகள் வழங்கிய மாணவ வாசகர்களின் உற்சாகம் புத்துணர்வு தந்தது. மாணவர்களுக்காகப் புதிய பகுதியைத் தொடங்கலாம் என்ற அவர்களின் கருத்து ஏற்கப்படுகிறது. இந்தப் பகுதி எப்படி அமையலாம் என்பதற்கும் கல்கி மாணவ வாசகர்கள் எல்லோருடைய யோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வரவேற்கிறோம்.

– சீதா ரவி

படங்கள் : கோபிநாத்.

* பொள்ளாச்சி தொடர்பான மேலும் சில செய்திகள் இந்த இதழில் இடம் பெறுகின்றன.

அமோக விளைச்சலுக்கு அன்பே உரம்!

சில மிருகங்களும், ஏன் தாவரங்களும் கூட மனிதனின் மனத்தில் ஓடும் எண்ணங்களைத் துல்லியமாகக் கணித்து அறியக் கூடியவை என்று பரிசோதனைகள் நிரூபித்துள்ளன. சில செடிகளை வைத்து நடத்திய ஒரு ஆராய்ச்சியில், செடிகள் அறிவுள்ளவை என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓர்

அறையில் பல தொட்டிகளில் செடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தச் செடிகளின் பல பாகங்களில் ஏற்படும் மின்காந்த ஒலி அலை மாற்றங்கள் கவனிக்கப்பட்டன. ஒருவர் அந்த அறையில் நுழைந்து ஒரு செடியை சின்னாபின்னமாகச் சிதைத்தார். அப்போது அருகில் இருந்த மற்ற செடிகள் பதற்றத்தையும், அதிர்ச்சியையும் வெளியிட்டன. பிறகு சில பேர் ஒவ்வொருவராக அந்த அறையில் நுழைந்தபோது, யாரைக் கண்டாலும் பதற்றமடைந்தன. இதற்கு முன்பு ஒரு மனிதன் ஒரு செடியைச் சிதைக்கவே எந்த மனிதனைக் கண்டாலும் பதற்றமடையத் தொடங்கின. முன்பு ஒரு செடியை சிதைத்த அந்த ''செடிக் கொலைகாரன்'' நுழைந்ததும் செடிகள் மிகவும் அதிகமான படபடப்பைக் காட்டின. இந்தப் பரிசோதனை மூலம் செடிகள் மனிதர்களைக் கண்டு இனங்காணும் திறமை பெற்றுள்ளதை அறிந்தனர்.

மற்றொரு பரிசோதனையில் ஒரு மரத்தைப் பூச்சிகள் தாக்கும்போது வெகுதூரத்திலுள்ள மற்ற மரங்கள் அதிர்ச்சியைக் காட்டின. தற்காப்பு முயற்சியிலும் இறங்கின.

செடிகள் வளர்ப்பவரால் அன்பு காட்டி வளர்க்கப்படும்போது, அவ்வாறு அன்பின்றி வளர்க்கப்படும் செடிகளைக் காட்டிலும் சிறந்து வளர்வது பரிசோதனைகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே எலிகளும் அன்புடன் வளர்க்கப்படும்போது சிறப்பாக வளர்ந்தன.

மிருகங்களும் தாவரங்களும் எப்படி மனிதர்களின் மனங்களில் ஏற்படும் எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் புரிந்து கொள்கின்றன?

மனிதனுடைய உணர்ச்சிகள் அவனுடைய இரத்தத்தில் பல ரசாயன மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த மாற்றங்கள் உடல் வாசனையை மாற்றுகின்றன. இதற்கு ஃபெரமோன்கள் (Pheromones) காரணமாகின்றன. இவை தோலில் சுரக்கும் ஒரு வாசனைப் பொருளாகும். ஒருவர் மனத்தில் காமம், குரோதம், பயம், குற்ற உணர்ச்சி ஆகியவை ஏற்படும்போது, அதற்கேற்ப அவருடைய உடல் வாசமும் மாறுபடும். நுகர்வு சக்தி அதிகம் பெற்ற மிருகங்களான யானை, குதிரை, பசு, குரங்கு, ஆடு, நாய், பன்றி, பூனை ஆகியவை மனிதனின் உடல் வாச மாற்றங்களை அறியும் சக்தி பெற்றுள்ளன. இந்த ''இரசாயனப்புலன்'' (Chemical Sense) மூலமாக மனிதனின் மனத்தை வெகு எளிதில் புரிந்து கொண்டு, அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ளும் தன்மை அதிகமாகப் படைத்துள்ளதால்தான் - ''நாய்கள் மனிதனின் சிறந்த நண்பன்'' என்ற பெயரை எடுத்துள்ளன.

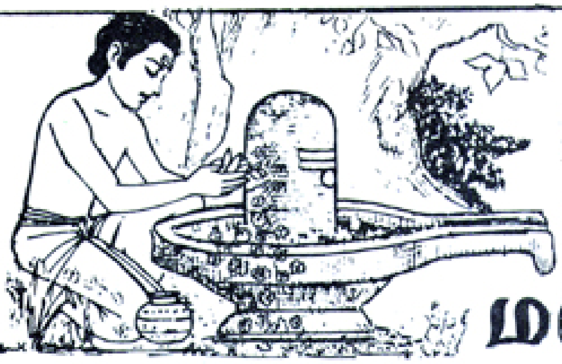
- டாக்டர் வேதகிரி கணேசன்

வீடியோ மூக்குக் கண்ணாடி!

பல் டாக்டரிடம் போகிறோம். பல் இடுக்கியால் குடையோ குடை என்று குடைகிறார். விடுதலை பெற அரைமணி, மூக்கால் மணி கூட ஆகலாம். பொழுது போக வேண்டும்; வலியையும் மறக்க வேண்டும். அதற்காக ஏற்பட்டதுதான் Virtual vision என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள வீடியோ மூக்குக் கண்ணாடி. இதை அணிந்து டெண்டிஸ்ட் சேரில் சாய்ந்து விட்டால், உங்களுக்குப் பிடித்தமான வீடியோ நிகழ்ச்சியை டி.வி. திரை அளவில் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கலாம். மனம் அதில் லயிக்க, பல் டாக்டர் குடைவது கூடத் தெரியாது! இதன் நீள அகலம் எல்லாம் அடக்கமாக இருப்பதால் பல் டாக்டருக்கும் பிரச்னை இல்லை!

- திருவல்லிக்

சிவபெருமானை எந்தெந்த மலர்களினால்

பூஜித்தால் என்னென்ன பலன்கள் கிடைக்கும்

விரும்பும் பலன் எந்த மலரால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்

1.	பெருஞ் செல்வம் விரும்புவோன்	தாமரை மலர், வில்வம், சதபத்திரம் சங்கபுஷ்பம், ஆகியவற்றால் லட்சக்கணக்கில் பூஜித்தால் சந்தேகமில்லாமல் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெறுவான்.
2.	இராஜபோகத்தை விரும்புவோன்	பழுதில்லாத் பத்து கோடி மலர்களால் பார்த்திவ் லிங்கத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும். அல்லது பத்து கோடி வில்வ தளத்தை சுகந்த சந்தனத்தில் தோய்த்துப் பூஜிக்க வேண்டும். இதற்கு தாமரை மலர்கள் அல்லது சங்க புஷ்பங்கள் பூஜிக்கத்தக்கவை. பிறகு தூபதீபன நைவேத்ய அர்கிய, ஆரார்திக் பிரதக்ஷிணை, நமஸ்கார, க்ஷமாபணவிஸர்ஜனத் முதலியவற்றைச் செய்தால் இஷ்ட போகமும் ராஜ்ரீகமும் உலகநாயகரான சிவபெருமான் திருவருளால் கிடைக்கும்.
3.	பிரதானித்துவத்தை விரும்புவோன்	ஐந்து கோடி மலர்களாலும்
4.	சிறையிலிருந்து நீங்க விரும்புவோன்	லக்ஷம் புஷ்பங்களாலும்
5.	நோய் நீங்க விரும்புவோன்	ஐம்பதாயிரம் மலர்களாலும்
6.	அழகான மங்கையை மணம் செய்ய விரும்புவோன்	இருபத்து ஐயாயிரம் மலர்களாலும்
7.	கல்வியில் விருப்பம் கொண்டவன்	பன்னிராயிரத்து ஐநூறு மலர்களாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.
8.	கீர்த்தியடைய வேண்டியவர்கள்	பதினாயிரம் மலர்களாலும்
9.	முக்தி வேண்டியவன்	ஐந்து கோடி மலர்களாலும்
10.	ஞானம் வேண்டியவன்	கோடி மலர்களாலும் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும்.
11.	சிவபெருமான் பிரத்தியட்சமாக வேண்டியவன்	அரைக் கோடி மலர்களால் அர்ச்சித்து மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தை ஐந்து லக்ஷம் முறை உரு ஜபிக்க வேண்டும்.
12.	தேகத் தூய்மையை விரும்புவோன்	லக்ஷ மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.
13.	ஜன்மாந்திர ஞானம் விரும்புவோன்	இரண்டு லக்ஷம் மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

விரும்பும் பலன் எந்த மலரால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்

14. கர்ம தாசனம் வேண்டுபவன் ---- மூன்று லக்ஷம் மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

15. ஸவ்பதை தரிசனம் வேண்டுபவன் ---- நான்கு லட்சம் மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

16. தீர்க்காயுளை விரும்புவோன் ---- லட்சம் அருகினாலும்

17. புத்திரப்பேற்றை விரும்புவோன் ---- லட்சம் கருவூமத்தையாலும்

18. புகழை விரும்புபவன் ---- லட்சம் அகத்திப் பூவினாலும்

19. சித்தி முகத்தினை வேண்டியவன் ---- லட்சம் துளசியாலும்

20. சத்துருஷ்யம் வேண்டியவன் ---- லட்சம் லட்சம் வெள்ளெருக்க மலர்களாலும்

21. ரோக நீக்கம் விரும்பியவன் ---- மாதுளை மலர், உற்பல மலர், சப்பாத்தி மலர்களாலும், கரவீர மலர்களாலும்

22. விஷ்ணுவின் அனுக்கிரகத்தை வேண்டுபவன் ---- அதஸிப் பூவினாலும் முக்திகாமி வன்னியினாலும்

23. தானியசம்பத்தை வேண்டியவன் ---- மலை மல்லியாலும்

24. வஸ்திர சம்பத்தை வேண்டியவன் ---- கோங்க மலராலும்

25. மனநிர்மலத்தை வேண்டுபவன் ---- நிர்க்குண்டியாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

சிவப் பிரீதியான மலர்கள் கிடைக்காவிட்டால் இதர மலர்களால் பூஜிக்கலாம்.

எந்த மலர்களால் சிவபெருமானை பூஜிக்கக் கூடாது.

சண்பகம், தாழை இவ்விரண்டு மலர்களால் சிவபெருமானை பூஜிக்கக் கூடாது

— சிவமஹாபுராணம்

காட்டு ருசி

அன்றைக்குக் கடைசி ஆடி. ஊர் முழுக்க தோசை வாசனை. கம்ம்மென்று முறுகல் மணம். ஆட்டுரல்களில் சட்னி ஆட்டுகிற கட கடா சப்தம்.

வழக்கத்துக்கு மாறாக... காலில் சக்கரம் கட்டிக் கொண்டு பறக்கிறான், சீனிவாசன். ஒரே பரபரப்பு, அங்கேயும் இங்கேயுமாய்ப் பாய்கிறான். ஆளைக் கையில் பிடிக்க முடியவில்லை. மூக்கின் மேல் நின்ற கோபம், நாலா பக்கமும் சிதறித் தெறிக்கிறது. இன்னார் மீது என்று கணக்கில்லை. சகட்டு மேனிக்கு 'சள், சள்'ளென்று சீறுகிறான்.

மண்ணடிக்க டக்கர் போயிருக்கிறது. வேலை செய்யாமல் கூலியாட்கள் ஏய்த்து விடுவார்களே என்கிற பதற்றம், அவனுக்குள். சம்பளம் வாங்கத் தீயாய் வருகிற ஆட்கள். பாடுபடாமல், தேங்கின தண்ணீராகத் தேய்ந்து போகிற வஞ்சகம். ச்சே! நினைத்தாலே மனசு கிடந்து கொதிக்கிறது.

என்றைக்குமில்லாத அதிசயமாக விடிவதற்கு முன்பே விழித்து விட்டான், சீனிவாசன். டீக்கடை போய், ஓடைக்குப் போய், பல்லையும் தேய்த்து விட்டு -

''என்ன ரெடியா?'' என்று காலில் கொதி நீரை ஊற்றிக் கொண்டு நிற்கிறான்.

வேணித்தாய்க்கு எரிச்சலாக இருக்கிறது.

..... வழக்கம் இப்படியல்ல. இந்நேரம் படுத்துக் கிடப்பார். நீட்டி நிமிர்ந்து எழுந்து டீக்கடைக்குப் போனால்.... ரெண்டு டீக்கடைகளிலும் டீகுடித்து, பேப்பர் பார்த்து, ஊர்க்கதைகள் பேசி...

ஆள் தட்டுப் படவே மாட்டார், ஒன்பது மணி வரைக்கும்.

இன்றைக்கு என்ன அதிசயமோ.... சரியாய் விடிவதற்குள் 'ரெடியா' என்கிறான். என்ன கூத்தோ....? கேட்க முடியாது. கேட்டால்... வள்ளென்று விழுவான்.

இப்போதுதான் முற்றம் தெளித்திருக்கிறான். வெல்லம், தேயிலை போட்டு,

'காப்பி' போட்டுவிட்டு... அடுப்பில் இட்லிச் சட்டியை தூக்கி வைத்திருக்கிறாள்.

வழக்கம் போல... சோறு என்றாலாவது, சட்டு புட்டென்று வேலை முடியும். கடைசி ஆடி. ஊரெல்லாம் தோசை. விசேஷம்.

தோசை என்றாலாவது... சட்டி காய்ந்தவுடன் மாவை சர்ர் சர்ரென்று ஊற்றிப் புரட்டி எடுத்து விடலாம்.

இந்த ராசாவுக்குத் தோசை என்றால் தொண்டையில் இறங்காது. ஆலியே ஆகாது என்பார். தோசையில் எண்ணெய் வாடை வருமாம். சாப்பிட்டால்... நாவறட்சி எடுக்குமாம். நெஞ்சுக் கரிப்பு ஆளைக் கொல்லும் என்று பயப்படுவார். தோசை என்றால், மூஞ்சி முந்நூறு கோணலாகும்.

இட்லிக்கு மாவை ஊற்றி வைத்தால்... வெந்து முடிய ரொம்ப நேரமாகும். சொய்ங்கென்று விசிலடிக்கிற புகைச் சீறல். வேணித்தாய்க்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வரும்.

அவசர அவசரமாய் அம்மியில் சட்டிக்கு அரைத்தாள்.

சீனிவாசன் பறந்து கொண்டு வருகிறான்.

''சாப்புடலாமா?''

''இத்தெ பொறுங்க.''

''டக்கர் போயிருக்க, மண்ணடிக்க...''

''ஆளுக போய்ட்டாகளா?''

''ம்.''

''மண்ணை புஞ்சைக்குள்ளே தட்டவா, வெளியே தட்டவா?''

''புஞ்சைக்குள்ளேதான்.''

''சக்கரை தேயிலை வாங்கிக் குடுத்தனுப்பிச்சிட்டீகளா?''

''ம். தண்ணிக்கொடம், காப்பிச்சட்டி, கிளாஸ் எல்லாம் குடுத்தனுப்பியாச்சு.''

''கலிங்கப்பட்டி கம்மாயிலே தண்ணியில்லியா?''

''ம்.''

''பாதை நல்லாயிருக்கா?''

''என்ன... தொணதொணன்னு பேசியே உயிரை வாங்குறே?''

சிரித்தாள் வேணி. காத்திருத்தலைத் தோன்றவிடாமல் மறக்கடிக்கத்தான் பேச்சை ரப்பராய் இழுத்தாள்.

''என்ன சிரிப்பாணி?''

''கேக்குறதுமா குத்தம்?''

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

''அப்படியில்லே. டக்கருக்கு நாளுறைத் தைம்பது ரூவா வாடகை. கூலியாளுகளுக்கு எற நூத்தம்பது. இம்புட்டு செலவழிச்சு மண்ணடிக்கிறப்ப, நா போய் நிக்க வேண்டாமா? ரெண்டு நடை மண்ணு கொறைஞ்சிட்டாக்கூட.... நூத்தியொம்பது நட்டம் வரும்.''

''இப்பயாரு... உங்களைப் போக வேண்டாம்னது?''

''சாப்புடாம எப்படிப் போக?''

''உக்காருங்க. இதோ... சட்னியைத் தாளிச்சிடுறேன்.''

''அங்கா, இங்கா' வென்று கால்மணி நேரம் ஆகிவிட்டது.

முள்ளின் மேல் நிற்பவனைப் போல பொறுமையற்று நெளிந்து கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிற சீனிவாசன் முன்னால்... வட்டில். ஆவி பறக்க இட்லிகள். கருகிப் போன கடுகும், கருவேப்பிலையும் சட்னிக்கு ஒரு லட்சணத்தையும் வாசத்தையும் தந்தது.

பறக்கப் பறக்க சாப்பிடுகிறான்.

''சட்னி இன்னைக்கு அம்சமா அமைஞ்சிருக்கு. தாளிச்ச வாசம் ஆளைத் தூக்குது.''

நிலாக்குளிர்ச்சியான அந்தப் பனிப் பூ வார்த்தையில் வேணியின் எரிச்சல், கோபம் எல்லாம் மாயமாகி மறைகிறது. வியர்வைக் குரிய கிரீடம் கிட்டிவிட்ட மனத்ததும்பல், அவளுக்கு. அவள் குரலில் ஒரு மென்மையும் குழைவும்...

''நல்லாவாயிருக்கு? அவசர அவசரமா அரைச்சேன்... உப்புக் கூடப் பாக்கலே.''

''கச்சிதமாயிருக்கு வேணி. நெசந்தா.''

''இன்னும் ரெண்டு இட்லி போட்டுக் கங்க.''

அந்தக்கணத்தில் -

அவள் அவளாகியிருக்கிறாள். உள்ளும் புறமும் மிருதுவாகி, அன்பால் நெஞ்சு ததும்ப.... புருஷனை புதிய வாஞ்சையோடு பார்க்கிறாள். உள்ளுக்குள் உவகைப் பெருக்கு. பீறிடுகிற பரிவுணர்ச்சி. கண் ணோரங்களில் நீர்த்துளிகளாய் மனப்பர வசம்.

காய்ந்து கனல் பறக்கிற லௌகீக வாழ்வை ஜீவிதப்படுத்துகிற மனச்சங்கமம். மானுட ஈரத்தில் வேர்விட்டு உயிர் வளர்க் கிற - முகம் கழுவிக் கொள்கிற - புற வாழ்க் கையின் கணங்கள்.

கையைக் கழுவினான். சட்டையை மாட்டிக் கொண்டான். சிகரெட், தீப் பெட்டி, செருப்பு, பரபரப்பு.

''வேணி, நீ புஞ்சைக்குப் போவ ணுமா?''

''மேலப் புஞ்சையிலே பருத்தி வெடிக்க பூத்துக் கெடக்கு.''

''போ. சரி.. மதியத்துக்கு?''

''கம்மாயிலேதானே இருப்பீக?''

''ம். சின்னவன் கிட்டே குடுத்து, தெக் குப் புஞ்சைக்கு அனுப்பினை. மண்ணைத் தட்ட வர்ற டக்கர்லே கம்மாய்க்கு வந்துரு வான்.''

''ஆட்டும்..''

''என்ன குடுத்து விடப்போறே? மதியம் தோசைதானே கடுவோ?''

''உங்களுக்குத்தான் தோசை ஒவ்வா துல்லே? அவிக்கிற இட்லியிலே மிச்சம் வச்சிருந்து.. புதுச்சட்னியோட குடுத்து வுடட்டா?''

''ம்.''

''ஆறின இட்லின்னு கோவிக்கக் கூடாது?''

''ம்.''

அவன் முகத்தில் மெல்லிய பூஞ் சிரிப்பு. உள்ளுக்குள் பௌர்ணமி வெளிச்ச மகிழ்ச்சி. இங்கிதம் அறிந்து பேசுகிற வேணியின் மன அண்மையில் விளைந்த தண்மை.

தெருவில் இறங்கினான்.

சீனிவாசன் ஓடியாடிப் பாடுபடுகிறவ னில்லை. ப்ளஸ் டூ முடித்து, கல்லூரியிலும் ரெண்டு வருஷம் குப்பை கொட்டினான். பாதியில் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, விவசா யத்தைக் கவனிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

நாலா பக்கமும் காடுகரைகள். இற வைத் தோட்டங்கள், மானாவாரிக் கரிசல் காடு, கண்மாய்ப் பாசனத்தில் கொஞ்சம் வயல்காடு. பெரிய பண்ணைப் பிரபு இல்லை யாது. மத்திய தர விவசாயி.

வரவு செலவு வருஷா வருஷம் இழு பறிதான். விளைச்சல் சரியாக இருக்காது. விளைந்த வருஷத்தில் விலை கிடைக்காது. ரெண்டும் கைகூடி வருகிற மாதிரியிருந் தால்... கல் மழை மாதிரி இயற்கை உற் பாதம் வந்து நாசக்காடு பண்ணிவிடும்.

விரல் நகத்தில் அழுக்குப் படாமல் மேற்பார்வை பார்ப்பான். உடலுழைப் புக்கு இயலாது. சில்லான் மாதிரி ஒல்லி யான உடம்பு. மம்பட்டி பிடித்து ஒரு வாய்க் கால் வரப்பைக் கூட செதுக்க முடியாது.

எல்லாவற்றுக்கும் சம்பள ஆள்தான். தண்ணீர் பாய்ச்ச, பாத்திகட்ட, களை முக்கு கொத்த... எல்லாமே கூலியாட்கள்தான்.

வேணித்தாய் ஓயாமல் பொருமுவாள்.

''வெளையுற வெள்ளாமை சம்பளம் குடுத்தே சாம்பலாயிரும்.''

''அதுக்கு என்ன செய்யச் சொல்றே?''

''உங்களாலே தண்ணி பாய்ச்சவுமா முடியாது? பொம்பளை கூட பாய்ச்சு தாளே?''

''நமக்கு அதெல்லாம் சரிப்பட்டு வராது.''

''படிப்பு படிச்சவுகளாம்! படிச் சிருந்தா... மம்பட்டியை தொடக் கூடா துன்னு சட்டமா? கிரீடம் எறங்கிருமாக் கும்?''

''நொய் நொய்ன்னு நச்சரியாதே...''

''வேர்வை சிந்தப்பாடுபட்டாத்தான்... அதோட அருமையும் அழகும் தெரியும்.''

''ஒழைக்கிறதுலே என்ன அழகு இருக்கு?''

''ஒழைச்சுப் பாத்தாத் தெரியும். பசியெடுக்கும். கல்லை முழுங்கினாலும் செமிக்கும். ஒடம்பு வலுப்படும். மனசுலே ஒரு தைரியம் வரும். வேர்வை சிந்தி ஒழைச்சுப் பார்த்தாத்தான்... மனுசருக்கு மனுசக் குணமே வரும்.''

''வேணி.. அந்தகலே வளையாத ஒடம்பு. முப்பத்தைந்துகலே வளைச் ணும்னு ஆசைப்படாதே.''

''இதுவே ஒரு பெருமையாக்கும்?''

உலகமகா அதிசயம் ஒன்று!

உலகில் எங்கு பார்த்தாலும் நகரங்களில் ஜனநெரிசல் அதிகரித்து வருவதாகக் கூக்குரல். நேர்மாறாகக் குவெய்த் நகரில் புள்ளி விவரம்! 1965 ல் – 100,000; 1975 ல் – 78,000; 1985 ல் – 44,000 மட்டுமே!

விளையாட்டான வெறுப்பாக உதட்டைப் பிதுக்கினாள், வேணி. ஆனாலும் விளையாட்டல்ல. வெளிப்படுகிற ஏளனம், ரொம்ப ஆழத்திலிருந்து கூர்மையாக வருவதாய்.. உணர்வான். ஆயினும் சீனிவாசன் அசையவில்லை. அப்படியே தான் இருந்தான்.

புஞ்சையில் கூலியாட்கள் பாத்தி கட்டிக் கொண்டிருந்தால்... இவன் பாட்டுக்கு, டீக்கடையில் பேப்பர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். சாயங்காலம் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வயிறெரிவான். காட்டுக்கத்தலாய்க் கத்துவான்.

''வாங்குற காசுக்கு வஞ்சகமில்லாம ஒழைக்க வேண்டாம்? ஆள் இருந்தா, ஒரு மாதிரி, இல்லேன்னா ஒரு மாதிரி. மோசக்காரப் பாவிக. பாத்தி கட்டியிருக்குற லட்சணமா, இது? வரட்டும், பேசிக்கிடுதேன்.

சம்பளம் வாங்க வருகிறவர்களிடம் ஒரே சண்டைக்காடுதான். வருஷம் பூராவும் வம்பு வழக்குத்தான். தகராறுகள். கூலியாட்களைக் குறை சொல்லிச் சண்டை போடுவது... அவனது சுபாவமாகி விட்டது.

வேலைத் தளத்துக்குப் போக முடியாமலும் ஜோலிகள் வந்து விடும். மேற் பார்வை ஜோலிகள். பேங்குக்கு நகை அடகு வைக்க, கடன் வாங்க, கொடுக்க, உரம் வாங்க... பூச்சி மருந்து வாங்க என்று ஜோலிகள்.

.... போன வருஷம் மண்ணடிக்கிற போது இப்படித்தான். எல்லாச் சம்சாரிக்கும் டக்கர் பன்னிரண்டு நடை கொண்டு வந்து கொட்டியது. இவனுக்குப் பத்து நடை மட்டும்.

கேட்டால்... கண்மாயிலிருந்து புஞ்சை ரொம்பத் தூரம்தான்கிற சால்ஜாப்பு. ஏமாளியாகிப் போய்ட்டோமே என்கிற மனக் கொதிப்பு, ரொம்ப நாளைக்கிருந்தது.

இந்தத் தடவை விடக்கூடாது என்ற முடிவு. கண்மாயிலிருந்து கடைசி வரைக்கும் வேலை நடக்கிற லட்சணத்தைக் கண்காணிப்பது என்கிற வைராக்யம்.

... வந்தாயிற்று, தெற்குப் புஞ்சை. அதோ.. தூரத்தில் சிவப்பாய் வருகிற டக்கர். கோபுரங்குத்தியாய் மண். நல்ல வண்டல். புஞ்சைக்குள் ரெண்டாவது குமி தட்டிமுடித்து விட்டுத் திரும்பிய டக்கரில் ஏறிக் கொண்டான். வெறும் டிரெய்லர், லோடு இல்லாமல், வண்டி போகிற வேகத்துக்கு 'பேய்க்குதி' குதித்து அதிர்ந்தது. தடதட சத்தம் காதைக் குடைந்தது. பேய்க் கூப்பாடு.

கலிங்கப்பட்டியை தாண்டிப் போகணும். இங்கிருந்து கண்மாய் மூன்று மைல் இருக்கும். கண்மாயின் உள்வாய்ப் பகுதி முழுக்கக் கருவேல மரங்கள். ஒன்றையொன்று உரசிக் கொண்டு, பின்னிக் கொண்டு, அடர்த்தி என்றால் அடர்த்தி, கற்றை அடர்த்தி. ஆள் போக முடியாது.

கரையை ஒட்டிய மடைகள். மடைகள் இருக்கிற உட்பகுதிகளில் கொஞ்ச தூரம் மரங்களில்லை. கன்னங்கரேலென்று இருள் மாதிரியான கரிசல் மண். ஈரல் கட்டி மாதிரி. ஆள் உயரத்திற்கு வெட்டுக் கிடங்குகள். அங்குதான் கூலியாட்கள்.

டக்கர் போய் வட்டமடித்து நின்றவுடன் -

அள்ளி வைத்திருந்த அறுபது கூடை மண்ணையும் சடபுடவென்று தூக்கித் தட்டினார்கள். அள்ளி விட, தூக்கிவிட என்று புயல் கறுகறுப்பாய் வேலைகள். பரஸ்பரம் அதட்டுகிற - ஏவுகிற - உசுப்புகிற சப்த அதிர்வுகள்.

''மம்பட்டியை ஓங்கிப்போடு!''

''கூடையை விருட்டுன்னு தூக்கிப் போடு.''

''நடுவுலே எட்டி எறி.''

''வெட்டி அள்ளு.''

நேரு குடும்பத்தின் சிகை அலங்கார நிபுணர் ஹபீப் தமது அனுபவங்களை நினைவு கூர்கிறார் : இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு நேரமே ஒழியாது. இரவு ஒரு மணிக்கு, முடியை அலசி, அலங்கரித்தரும் வலையைக் கட்டிக் கொண்டு உறங்கப் போவார். வகிடை ஒட்டி அந்த வெள்ளைக் கோட்டை நான்தான் சிபாரிசு செய்தேன். அவருடைய வசீகரத்தையும் கண்ணியத்தையும் அது உயர்த்திக் காட்டியது.

நன்றி : ''வெல்வேச்சர்''

- அ. ஷண்முகசுந்தரம்.

''ஏய், கையிலே உசுர் இல்லியா? ஓங்கிக் குத்து.''

கண்மூடி முழிப்பதற்குள் வண்டி லோடாகி விட, பீடியை கண்டியெறிந்து விட்டு டிரைவர் ஏறி... டக்கரை உயிர்ப்பித்தார்.

வண்டி போனவுடன் அவரவர் மரத்தடிகளில் போய்ச் சாயவில்லை. மாறாக... வேலைகள் கறுகறுப்புக் குன்றாத வேக வேலைகள். கடப்பாறையால் ஓங்கி ஓங்கிக் குத்தி மண்ணை நெகிழ்த்து விடுகிற இருவர். நெகிழ்ந்து புரளும் கட்டிகளை உடைத்து இழுத்துக் குவியலாக்குகிற நால்வர். அறுபது கூடைகளிலும் மண்ணை அள்ளி அடுக்குகிற நால்வர். ரெக்கைகட்டிப் பறக்கிற வேலைகள்.

வியர்வை வரி வரியாய். துடைக்க நேரமில்லை. கரிசல் மண்ணைப் போல கறுத்த உடம்புகளில் - வியர்வைக் கசகசப்பில் - அடை அடையாய் கரிசல் தூசி.

கருவேல மரத்தடி நிழலில் உட்கார்ந்தான், சீனிவாசன். நிழலும் பொய் நிழல், வெக்கையான நிழல். செருப்பைப் போட்டு அதன் மேல்தான் உட்கார முடிகிறது.

வெயில் என்றால் வெயில், அப்படி வெயில். தீவெயில். நிமிர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. கண்ணெல்லாம் காந்துகிறது. அலை அலையாய் அந்தரத்தில் நெளிந்தோடுகிற கானற்சங்கிலிகள்.

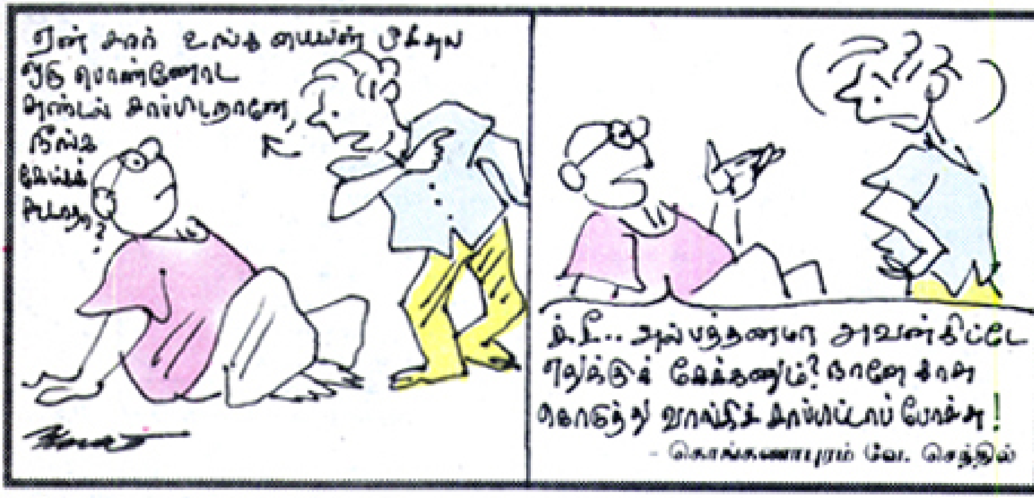
சீனிவாசனைப் பார்த்து அன்போடு சொன்னார்கள்.

"நீங்க எதுக்கு வெயில்லே சிரழியணும்? வீட்டைப் பார்த்துப் போங்க."

"எண்ணெ காஞ்சதுன்னு... கூடவே எலிப் புழுக்கையும் காய்ஞ்சதாம்...."

"அதானே? நாங்க காய்றது சரிதான். தலை விதி. வயித்துப் பாடு. நீங்க எதுக்குக் காயணும்?"

எல்லாருக்கும் பொதுவாக மெல்லிசாகச் சிரித்துப் பதில் சொன்னான்.

"இல்லே... நா இருக்கேன்."

"அப்ப... இருங்க. எங்க தோள்லேயா இருக்கீக? ராசாப் போல இருங்க."

வியர்வையைப் போலவே அவர்களுக்குள் வற்றாத கேலிகள், கிண்டல்கள், பரஸ்பர நையாண்டிகள். தாறுமாறான கெட்ட வார்த்தை வசவுகள். சண்டை போடுகிற மாதிரி காட்டமான கோபப் பேச்சுகள். எல்லாமே வேடிக்கை விளையாட்டுகள் தான். அலுப்புத் தெரியாமலிருக்க உணர்ச்சி வடிகால்கள்.

பேச்சு பேச்சாக இருந்தாலும்... சீனிவாசன் அடிக்கடி மணியைப் பார்த்தான். போயிருக்கிற நடைகளை எண்ணி, மனசுக்குள் கணக்குப் போட்டான். பத்து நடை போய்ச் சேருமா என்பதே சந்தேகம்தான்.

அவர்கள் சொல்லச் சொல்லக் கேட்காமல்... அவனும் 'கூடமாட' வேலைகள் செய்கிறான். சும்மாவே இருப்பதில் ஒரு குற்ற உணர்வு. உள் உறுத்தல். அதற்காகவே.. அவனும் உழைப்பில் பங்கெடுத்துக் கொண்டான்.

கடப்பாறையால் ஓங்கி ஓங்கிப் போட்டு அசைத்தான். மண் உருண்டைகளைப் பெயர்த்து உருட்டினான். கருவேலச் சல்லி வேர்களை அறுத்துக் கொண்டு மண் பெயர்கிறபோது... இவனுள் மழலைத் தனமான மகிழ்ச்சி. வெற்றி கண்ட மனப் பூரிப்பு. உழைப்பின் விளைவாய் நிகழும் மாறுதல்கள், அவனுள் ஒரு லாகிரியாய்....

நிழல் காலடியில் சுருண்டது. மதியமாகி விட்டது. டக்கர் வந்து லோடு ஏற்றிப் போனவுடன்.. வேகமாசாய் கையைக் கழுவினர். தூக்குச் சட்டிகளை எடுத்து, வெட்ட வெளியில் வட்டமாய் உட்கார்ந்தனர். திறந்தால்.. ஒவ்வொரு சட்டியிலும் பத்துத் தோசை... பன்னிரண்டு தோசை. சட்னியில் நனைந்து கிடந்தது.

சீனிவாசன் அசந்து போனான். ஒருமனுசனுக்கு இம்புட்டுத் தோசையா! சாப்பிட முடியுமா? அதுவும் தோசையா!

இவனையும் சாப்பிடச் சொல்லி ஆள் ஆளுக்கு உபசரித்தனர். மறுத்து விட்டான். "தோசை... ஒடம்புக்கு ஒத்துக்காது."

அவர்கள் சாப்பிட்ட வேகம். மறைத்துக் கொள்ளாத ஆசையோடு தின்கிற ஆர்வம். ருசி பற்றிய பேச்சுகள். அதிலேயே கேலிகளும் கிண்டல்களும்... வாழ்வின் அவலமும்...

"தின்னுங்க தோசையை. விடாதீக."

"ஆமா.... நாளையிலேயிருந்து புளிச்ச கஞ்சிதான்."

"ஆம்ப்பா.. புரட்டாசி மொதச் சனிக்குத்தான் தோசையைக் கண்ணாலே பாக்க முடியும், நம்மாலே!"

"கூலிக்காரன் தெனம் தோசைக்கு ஆசைப்பட முடியுமா?"

"நடக்குற காரியமா?"

"துட்டுக்காரன் வீட்லே தெனம்

தெனம் கடைசி ஆடிதான். தோசை மணந்தான்.''

''தோசைன்னா.. தனி ருசிதான்.''

''ஆசைதோசை, அப்பள வடைன்னு சும்மாவா சொல்லுதாக.''

''அதுலேயும் காட்டு ருசியிருக்கே... அது ஒரு தனி ருசி.''

''கஞ்சின்னா... குடிச்ச மாத்திரத்துலே பசிச்சிரும். தோசைன்னா... கம்முன்னு கெடக்கும்.''

''கல்லுமாதிரி.''

வினோதப்பிறவிகளைப் பார்க்கிற மாதிரி ஆச்சர்யமாய்ப் பார்த்தான், சீனிவாசன்.

'ராட்சஸங்கதான். தோசையையே இந்தப் போடு போடுறாங்களே, பாவிக. நம்மாலே ரெண்டு தோசையைக் கூட சாப்பிட முடியாதே!'

இவனுக்கு இது ரொம்பப் புதுசு. ஆச்சர்ய அனுபவம். இவனுக்குள் சம்மணம் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்ட மலைப்பும், வியப்பும்.

பசி லேசாக வயிற்றைக் கிள்ளியது.

வேலையால் வழிகிற வியர்வை. சட்டையைக் கழற்றி வைத்து விட்டான்.

தட தடவென்று பேயிரைச்சலாய்த் திரும்ப வந்த டக்கரில் சின்னவன் உட்கார்ந்திருப்பது தெரிகிறது. அவன் கையில் எவர் சில்வர் தூக்குச் சட்டி. அந்தரத்தில் ஏந்திப் பிடித்திருந்தான், குலுங்காமலிருப்பதற்காக.

கடப்பாறையை மண்ணில் குத்தி நிறுத்தினான். உள்ளங் கைகளைப் பார்த்தான். பிசு பிசுத்த கரம்பை மண். அதையும் தாண்டித் தெரிகிற கன்றிப் போன சிவப்பு. காந்தலான வலி.

குடத்துத் தண்ணீரில் கையை லேசாகக் கழுவினான்.

ஆட்கள் டக்கருக்கு நிமிஷத்தில் லோடு பண்ணி முடித்தார்கள். திரும்பிப் போன டக்கரில் கோபுரங்குத்தியாக மண். தேர் அசைந்து நகர்கிற மாதிரியான தோற்றம்.

மரத்தடிக்கு வந்தான். அடர்த்தியான பெருமூச்சு. உட்கார்ந்தான்.

''என்னடா... அம்மா குடுத்து விட்டாளா?''

''ஆம்ப்பா...''

''நீ சாப்பிட்டுட்டியாடா?''

''சாப்ட்டுட்டேன்ப்பா.''

''இங்கேயும் சாப்புடுறியா?''

''வேண்டாம்ப்பா.''

''அம்மா இட்லிதா குடுத்து விட்டாளா?''

''இல்லேப்பா...''

சின்னவன் குரலில் மெல்லிய அச்சம். பூகம்பத்தை முன்னுணர்ந்த நடுக்கம்.

சீனிவாசனுக்குள் சுள்ளென்று வருகிற கோபம்.

''பெறகு?''

பீஹார் மாநில சட்டசபையில் டங்கல் அறிக்கை பற்றிய விவாதத்தின் போது முதல் மந்திரி லல்லு பிரசாத் யாதவ் கேட்ட கேள்வி. 'எல்லோரும் டங்கல்-டங்கல் என்று பேசுகிறீர்களே, யார் இந்த டங்கல்?'

டங்கல் பற்றி தனக்குத் தெரியாமல் போன தற்குப் பத்திரிகைக்காரர்கள்தான் காரணம் என்றுக் குற்றம் சாட்டினார் லல்லு. பிறகு 'பத்திரிகைகாரர்களைச் சொல்லி பிரயோஜன மில்லை. ஏனென்றால் எனக்கே 'டங்கல் அறிக்கை' என்ன வென்று புரியாத போது பாவம் பத்திரிகைக் காரர்களுக்கு எங்கே புரியப் போகிறது?''

- ஆலன்.

''தோசை.''

சட்டென்று நிமிர்கிற சீனிவாசன். விரிகிற கண்களில் ஒரு விறைப்பு. மூக்கு நுனியில் மெல்லிய துடிப்பு. கன்னக் கதுப்புகளில் பற்கடிப்பின் புடைப்பு.

''தோ... சை... யா?''

அவனுள் சண்டாளமாய்ப் பீறிட்ட வெறி. பிடிக்காது என்று தெரிந்தும் தோசை கொடுத்தனுப்பினால்... அத்தனை அலட்சியமா? சின்னவன் முகத்தில் ஒரு மிரட்சி.

''இல்லேப்பா... காலையிலே ஒரு விருந்தாளி வந்துருக்க. எடுத்து வைச்சிருந்த இட்லியை அவுகளுக்கு அம்மா வைச்சிட்டாக...''

''ம்'' அதில் ஒரு இறுக்கம்.

''தோசையை குடுத்தனுப்புறப்பவே... அம்மா சொன்னாக.''

''என்னன்னு?''

''உங்கப்பா என்னை வையத்தான் போறாரு. வாங்கிக் கட்டிக்கிட வேண்டியது தான்னு சொன்னாக.''

வேணித்தாய் சொன்ன சொற்கள் குளிர் நீரா? கொதித்துக் கொண்டிருந்த அவன் மனசை ஆசுவாசப்படுத்தியது. சமாதானப் படுத்தியது.

அலட்சியம் செய்யவில்லை, மதிக்கிறாள் என்பதை உணர்ந்த மனத்திருப்தி. உள்ளே புதைந்து கிடந்த பெருந்தன்மையுணர்ச்சியை உசுப்பி விட்டது.

பெருமூச்சோடு சட்டியைத் திறந்தான். நாலு தோசை. ஒரு கிண்ணத்தில் சட்னி. அலம்பி விழுந்து தோசை நனைந்திருந்தது.

ஒரு தோசையை மட்டும் சாப்பிடுவது என்று உள்ளுக்குள் வைராக்யமான முடிவு. சகிப்புத் தன்மையை மீறிக் கொண்டு கசிகிற முணுமுணுப்போடு சாப்பிட்டான்.

சின்னவன் அவனது அம்மாவைப் போல, ரொம்பத் துறுதுறுப்பு. ஓடியாடி வேலை செய்கிற ஆர்வம். உழைப்பில் நாட்டம். ஓடி ஓடி மண்கட்டிகளைத் தூக்கிக் கூடைகளில் வைத்தான். பெரிய பெரிய கட்டிகளாய்க் கிடந்ததை மம்பட்டியால் உடைத்தான். ஓங்கி ஓங்கிப் போட்டான்.

அந்தப் பிஞ்சுப்பயல் வேலை செய்கிற நேர்த்தியை - அழகை சுறுசுறுப்பையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த சீனிவாசன் -

குனிந்து, தூக்குச் சட்டியைப் பார்த்தான். அதிர்ந்தே போனான்.

நாலு தோசையும் காலி. நான்தான் சாப்பிட்டேனா என்கிற மலைப்பு. ஆச்சர்யம். இன்னும் கூட ஒரு தோசை சாப்பிடலாம் போல வயிற்றுக்குள் இடம்.

எண்ணெய் வாடை ஒத்துக் கொள்ளாது. நிஜம்தான். ஆனால், இப்போது ருசியாகவே இருந்ததாய் நினைவு. எப்படி? நாலு தோசை விழுங்க முடிந்ததே... அது எப்படி?

காட்டு ருசியே தனிருசி என்பது இது தானா? காட்டு ருசி என்றால்... உழைப்புக்குப் பிறகு வருகிற பசியா?

''வியர்வை சிந்தப் பாடுபட்டாத் தான்... அதோட அருமையும் அழகும் தெரியும்.''

''ஒழைக்கப் பாத்தாத் தெரியும். பசியெடுக்கும். கல்லை முழுங்கினாலும் செமிக்கும்.''

வேணி அடிக்கடி சொல்கிற வேதம், நிஜம்தானோ?

ராட்சஸமாய் உழைப்பதால்தான்.... இவர்களால் பத்துத் தோசை என்று ராட்சஸத்தனமாய்ச் சாப்பிடுகிறார்களோ...

அவனுக்குள் ஆச்சர்யமான வெளிச்சம். சுபாவத்தையே அலசிக் காயப்போடுகிற அனுபவ வெளிச்சம். உள்ளுக்குள் அரு வேறிக் கிடந்த சாஸரங்கள் திறந்து கொண்ட உணர்வு.

தாவண்கெரே அளிக்கும்
உங்கள் குடும்பத்திற்குத் தேவையான இரவிக்கை • பள்ளிச்சீருடைகள்
• வேட்டிகள் • படுக்கை விரிப்புகள்
• துவாலைகள் - பருத்தி மற்றும்
பாலியெஸ்டர் பிளெண்ட்களில்
ஃபேஷன்
ஃபேப்ரிக்ஸ்
தாவண்கெரே
தாவண்கெரே காட்டன் மில்ஸ்,
தாவண்கெரே - 577 002
(A division of the Morarjee Gocukdas Spinning & Weaving Company Ltd., Bombay)

சங்கீதா
லைவ் கேசட்டுகள்
புதிய
வெளியீடுகள்
வடிவுடை
மாணிக்க மாலை
6ECD 6187
இசை. L. கிருஷ்ணன்
பம்பாய்
சகோதரிகள்
முருகா
குமரா
P6ECD 6192
இசை: வாலைச் சித்தர்
தர்மலிங்க
ஸ்வாமிகள்
கருமாரி அம்மன்
அந்தாதி
6ECD 6190
இசை: L. கிருஷ்ணன்
பம்பாய்
சகோதரிகள்
மாருதி
கவசம்
4ECD 4336
இசை: L. கிருஷ்ணன்
ராஜ்குமார் பாரதி &
T.V. சுந்தரவல்லி
தி மாஸ்டர் ரெக்கார்டிங் கம்பெனி
97C, 3வது தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி
P.B. No.5348, சென்னை – 600 026.
Phones : 42801-420802

சக்கரவர்த்தித்

"பன்னிரண்டு மாதத் தவணையில் இரண்டு மாத காலம் மிஞ்சியிருக்கிறது. அது முடிந்ததும் என் உயிரும் முடிவு அடையும்'' என்று சீதை தன் கதையைச் சொல்லி முடித்தாள்.

துக்கத்தில் மூழ்கி இப்படிப் பேசிய சீதைக்கு ஹனுமான் ஆறுதல் தரும்படியான வார்த்தைகள் சொன்னான்:

''வைதேஹி! உத்தமர்களுக்குள் உத்தமன், வீரர்களுக்குள் வீரனான ராமன், சக்கரவர்த்தித் திருமகன் உமக்கு க்ஷேமத்தைச் சொல்லி யனுப்பியிருக்கிறான். அவன் அன்புக்குப் பாத்திரமான தம்பி, உம்முடைய நிலைமையை நினைத்து இடை விடாமல் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் லக்ஷ்மணனும் தன்னுடைய வணக்கத்தைச் சொல்லச் சொல்லி என்னை அனுப்பியிருக்கிறான்'' என்றான்.

ராம லக்ஷ்மணர்களுடைய பெயர்களையும் அவர்கள் சொல்லியனுப்பிய நற் செய்திகளையும் கேட்ட சீதையினுடைய உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் பொங்கிற்று.

''ஆகா! என்ன சந்தோஷம் அடைந்தேன். உயிரை வைத்திருந்தால் என்றைக்காவது நன்மையை அடையலாம், விட்டு விட்டால் அது இல்லை என்று பாமர ஜனங்கள் சொல்லுவதின் உண்மையை இப்போது உணர்ந்தேன்'' என்றாள் சீதை.

திடீர் என்று, முன்பின் அறியாத இருவருக்கும் அற்புதமான நம்பிக்கையும் பிரியமும் உண்டாயிற்று. ஹனுமான் தன்னுடைய ஆனந்த பரவசத்தாலும், அவளுடைய துக்கத்தை எப்படியாவது தீர்த்துத் தைரியம் உண்டாக்க வேண்டுமென்கிற கருத்தைக் கொண்டும் சீதைக்குப் பக்கமாக அணுகி நின்றான்.

திடீர் என்று சீதை மறுபடியும் பயந்து போனாள். ஹனுமானுடைய சொற்களைக் கேட்டு உண்டான நம்பிக்கையை இழந்து சந்தேகத்தால் மறுபடியும் பிடிக்கப்பட்டாள். மரக் கிளை மேல் சாய்ந்திருந்தவள் அதை விட்டு விட்டுக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு விலகி உட்கார்ந்தாள். ஹனுமான் இதைக் கண்டு மிக வினயமாகக் கை கூப்பிய வண்ணம் நின்றான்.

''நான் ஏமாந்தேன். நீ ராவணனே! முன் சந்நியாசி வேஷம் பூண்டு வந்து வஞ்சித்தாய். இப்போது மற்றொரு வேஷம் பூண்டு வந்து ஏதோ பேசுகிறாய். இதுவெல்லாம் உனக்கு நன்மையல்ல. இப்படி என்னை வருத்தாதே, ராவணா! துக்கத்தில் மூழ்கி அன்ன ஆகாரமின்றியிருக்கும் என்னை மாயங்கள் செய்து தொந்தரவு செய்யாதே! உனக்கு இது நல்லதல்ல. விலகிப் போ!'' என்றாள் ஜானகி.

பிறகு மறுபடியும் யோசிக்கலானாள். 'இல்லை, இல்லை. இவனைப் பார்த்தால் எனக்கு அடக்க முடியாத பிரியமும் நம்பிக்கையும் உள்ளத்தில் உண்டாகிறது. இவன் பகைவனாக இருக்க முடியாது. இவனை நான் சந்தேகித்தல் தகாது.' இவ்வாறு யோசித்து,

''வானரமே! உண்மையில் நீ ராமனிடமிருந்து வந்த தூதனா? உனக்கு மங்களம் ஆகுக! ராமனைப் பற்றிச் சொல்லுவாய். நான் உள்ளம் குளிரக் கேட்கின்றேன்.'' என்றாள்.

உடனே மீண்டும் சந்தேகத்தில் மூழ்கினாள். 'பிரமை பிடித்து இப்படி நற்செய்தி வந்ததாக எண்ணுகிறேனா? கனவா? மகிழ்ச்சி தரும் இந்தக் கனவைக் காண்கிறேன். இந்தக் கனவு தீர்ந்து போகுமா? எனக்கு ஆசை காட்டித் துயரம் உண்டாக்குவதற்கே இப்படிக் கனவு வந்திருக்கிறதா? சித்தப் பிரமையால் இப்படியெல்லாம் காண்கிறேனா? இல்லை, சரியாகத்தானே எல்லாம் எண்ணி யோசித்து உணர்ந்து பேசி வருகிறேன். பிரமை பிடித்த நிலையில் இல்லை. நல்ல நினைவில் நான் இருக்கிறேன். ஆனால் நூறுயோஜனைக் கடலைத் தாண்டி விட்டு இங்கே வந்தேன் என்கிறான், இவன். இது உண்மையாயிருக்க முடியாது. இவன் ராவணனே!' என்று மனத்தில் தீர்மானித்துக் கொண்டு ஹநுமானைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்காமல் மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தாள்.

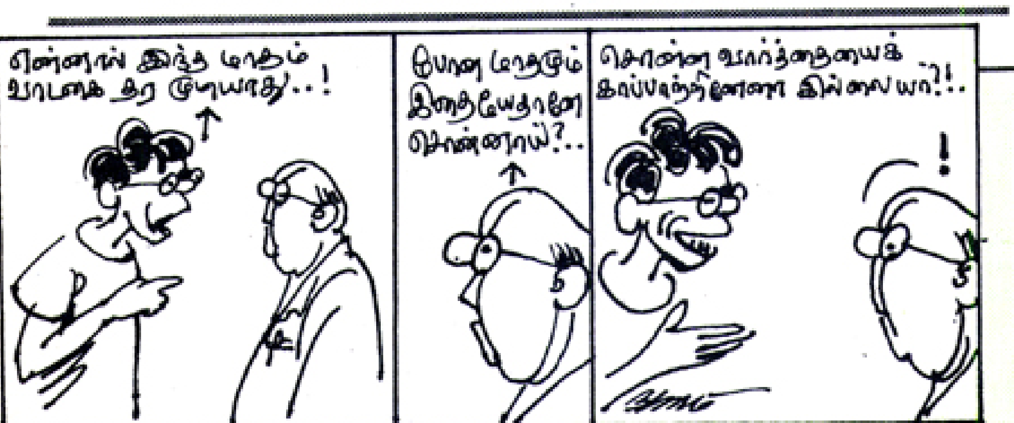
ஹனுமான் சீதையின் பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் உணர்ந்தான். அரக்கனால் வஞ்சிக்கப்பட்டவள் இப்படிப் பயப்படுவதும் சந்தேகப் படுவதும் இயற்கையே என்று யோசித்து உடனே தீர்மானித்தான். 'இவளுடைய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் உண்டாக்க வேண்டும். ராமனுடைய நற்குணங்களை எடுத்து இவள் காதில் படும்படியாகத் துதிப்பேன். அந்த இனிய மொழிகள் தாமாகவே இவளுடைய பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் போக்கும்' என்று எண்ணிப் பேசலானான்.

''சூரியனுடைய தேஜஸ் பெற்ற ராமன், குளிர்ந்த சந்திர தரிசன இன்பத்தை மக்களுக்குத் தன் தரிசனத்தால் கொடுக்கும் ராமன், பூமியை ஆளும் அரசர்கள் அனைவரும் குபேரனைப் போல் மதிக்கும் ராமன், மகாவிஷ்ணுவைப்போல் பராக்கிரமம் பெற்ற ராமன், பிருகஸ்பதிக்குச் சமமான அறிவும் மன்மதனுக்கு ஒரு மன்மதனைப் போன்ற அழகும் கொண்ட ராமன், உண்மையும் மதுரமும் கலந்த பேச்சை எப்போதும் பேசும் ராமன், நியாயமும் இடமும் பார்த்தே கோபம் கொள்ளும் நிகரற்ற வீரன் ராமன் அனுப்பிய தூதன் நான். அரக்கனை மானாகக் காட்டி

ராஜாஜி

திருமகள்

வஞ்சித்து உம்மைத் தனிப்படுத்தி விட்டு, அந்தச் சமயத்தில் பலாத்கார மாக உம்மை ராவணன் பிடித்து எடுத்து வந்து விட்டான். இந்த அக்கிரமத்தின் பயனை ராவணன் சீக்கிரம் அடைவான். அதை உம் கண்ணால் பார்ப்பீர். சீக்கிரத் தில் ராம லக்ஷ்மணர்களுடைய பாணங் கள் பாய்ந்து வந்து லங்கையை எரிக்கப் போகின்றன. அரக்கர்கள் கூட்டத்தை யும் ராவணனையும் அழித்து நிர்மூலம் செய்வதைக் காண்பீர். ராமனால் அனுப்பப்பட்டு உம்மிடம் வந்திருக்கி றேன், உம்முடைய க்ஷேமத்தைத் தெரிந்து கொண்டு போக வந்திருக்கி றேன். உம்முடைய க்ஷேமத்தை ராமச் சந்திரனுக்காக நான் வணக்கமாக விசாரிக்கிறேன். லக்ஷ்மணனுக்காக அவன் வணக்கத்தை உமக்குச் செலுத்து

- கோவில்பட்டி ஜான் ரவி.

கிறேன். வானர ராஜன் சுக்ரீவனுக்காக உமக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறேன். ராம லக்ஷ்மண சுக்ரீவர்கள் இடை விடாமல் உம்முடைய நினைவாக இருக்கிறார் கள். உயிருடன் நீர் இருப்பதைப் பார்த் தது என்னுடைய பாக்கியம். இனி தாமதமில்லை. சீக்கிரத்தில் ராமனும் லக்ஷ்மணனும் சுக்ரீவனும் வானர சேனையும் லங்கையில் வந்து இறங்கு வார்கள். சுக்ரீவனுடைய அமைச்சன் நான். ஹனுமான் என்பது என் பெயர். கடலைத் தாண்டிக் குதித்து லங்கா புரியில் இறங்கியிருக்கிறேன். துராத்மா வான ராவணனுடைய தலைமேல் என் காலை வைத்தேன் என்று எண்ணு வீராக. என் பராக்கிரமத்தால் கடலைத் தாண்டி உம்மைப் பார்க்க வந்த ராம தூதன் நான். என்னைச் சந்தேகிக்க வேண்டாம். தேவி என் இவ்வார்த் தையை நம்புவீராக'' என்று ஹனுமான் கண்களில் நீர் ததும்பச் சொன்னான்.

இப்படி ஹனுமான் பேசிய இனிய மொழிகள் சீதையின் பயத்தைக் கரைத்து விட்டன. தைரியமும் நம் பிக்கையும் கொண்டாள்.

''வானரனே! நான் சந்தேகித்ததைக் கண்டு நீ வருத்தமடையக் கூடாது. வஞ்சக அரக்கர்களால் மோசம் செய்யப் பட்ட நான் இப்படிப் பயப்படுகிறேன். ராமனிடமிருந்து வந்த நண்பனே, நீ எப்படி ராமனைச் சந்தித்தாய்? ராஜ குமாரனான ராமன் வானரர்களை எப்படி நட்பு கொண்டான்? இந்தச் சரித் திரத்தை விவரமாகச் சொல்லுவாய்'' என்றாள்.

மறுபடியும் ஹனுமான் அவ ளுடைய நம்பிக்கையை அபிவிருத்தி செய்ய ராம லக்ஷ்மணர்களுடைய குண விசேஷங்களையும் சீலத்தையும் ரூப லக்ஷண சம்பத்தையும் வர்ணித்தான்.

''உலகத்தை யெல்லாம் தன் அன்பி னால் ஆட்கொள்ளும் ராமன், என்னை யும் என்னுடைய அரசன் முதலான வானரர்களையும் வசீகரித்ததில் என்ன வியப்பு?'' என்றான்.

பிறகு விஸ்தாரமாக நடந்த நிகழ்ச்சி களையெல்லாம் அவளுக்கு எடுத்துச் சொன்னான். வாலிக்கும் சுக்ரீவனுக்கும் இருந்த பகை, எவ்வாறு ராம லக்ஷ்மணர் களை முதலில் சுக்ரீவன் சந்தித்தான், அவர்கள் எப்படி நண்பர்களானார்கள், வாலியை வதம் செய்து அவனுக்கு வானர ராஜ்யம் சம்பாதித்துத் தருவதாக ராமன் வாக்களித்தது, சீதை கீழே

போட்ட ஆபரணங்களை வானரர்கள் எடுத்து வைத்திருந்தது, ராமனுக்கு அவற்றைக் கண்டதும் அவனுடைய துக்கம் இரு மடங்கானது, சுக்ரீவனுடைய பட்டாபிஷேகம், மழைக் காலம் முடிந்ததும் வானரப் படை பூமண்டலம் முழுதும் தேடிப் போனது, தெற்கே சென்ற அங்கதன் முதலானோர் சீதையைக் காணாமல் பிராயோபவேசம் செய்யத் தீர்மானித்தது, சம்பாதியைக் கண்டு அவனிடம் உறுதியான துப்பு அடைந்தது, அதன் பின் தான், கடலைத் தாண்டி வந்தது, தான் ராவணனுடைய அந்தப்புரம் எல்லாம் தேடியது, இவை எல்லாவற்றையும் சொன்னான். எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் சொல்லி விட்டு, தான் கொண்டு வந்திருந்த கணையாழியையும் அவளுக்குத் தந்தான்.

சீதை மோதிரத்தை வாங்கிக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு ஆனந்தப் பரவசமானாள். இது ஒரு ராவணன் மோசமோ அரக்கர் மாயமோ என்கிற பீதி முற்றிலும் ஒழிந்து, ஹனுமானிடம் பரிபூரண நம்பிக்கையும் அளவு கடந்த பிரியமும் அடைந்தாள்.

''அப்பனே! நான் எப்படிப்பட்ட தவறு செய்தேன்! உன்னையா சந்தேகித்தேன்!'' என்று தன்னை நொந்து கொண்டாள்.

வாயு புத்திரனான ஹனுமான் தான் யார் என்பதையும் தன் பிறப்பைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னான். ''வாயு பகவானுடைய அனுக்கிரகம் பெற்ற நான், என் சாமர்த்தியத்தை நானே சொல்லிக் கொள்ளக் கூடாதாயினும் உம்முடைய துக்கத்தைத் தீர்ப்பது அவசியம். அதற்காகச் சொன்னேன். வானர வீரர்களும் படையும் வந்து அரக்கனையும் அவன் ராஜ்யத்தையும் வெகு சீக்கிரத்தில் நிர்மூலம் செய்து விடப் போகிறார்கள். நான் திரும்பிப் போய் விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டியது தான் தாமதம்'' என்று சொல்லி, தேவியின் பிரிவால் ராமன் படும் துக்கத்தையும் அவன் விரத வாழ்க்கையைப் பற்றியும் ஜானகியின் மனம் உருகும்படி எடுத்துச் சொன்னான்.

சீதை தன் துக்கத்தையும் மறந்து, ராமனுடைய துயரத்தைப் பற்றி வருந்தலானாள்.

(தொடரும்)

இழக்கிந்தியக் கம்பெனியில் துபாஷாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தளவாய்ச் செட்டியாருக்கு ஒரு பழக்கம். அவர், சென்னையிலிருந்தாலும் காஞ்சிபுரம் சென்று கச்சபேஸ்வரரை வழிபட்டு வராமல், தமது தினசரி வேலைகளைத் துவங்குவ தில்லை.

மழை, வெள்ளம் காரணமாக, ஒருநாள் காஞ்சிபுரம் சென்ற செட்டியாரால் சென்னைக்குத் திரும்ப முடியாமல் போனது.

● அடிக்கடி விசேஷ பூஜை நடத்தும் பக்தர்கள்...

குறித்த நேரத்தில் தமது பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போய் விட்டதே என்று வருந்தினார். தமது வருத்தத்தைக் கச்சபேஸ்வரரிடமே முறையிட்டுவிட்டு, மறுநாள் பணிக்குத் திரும்பினார்.

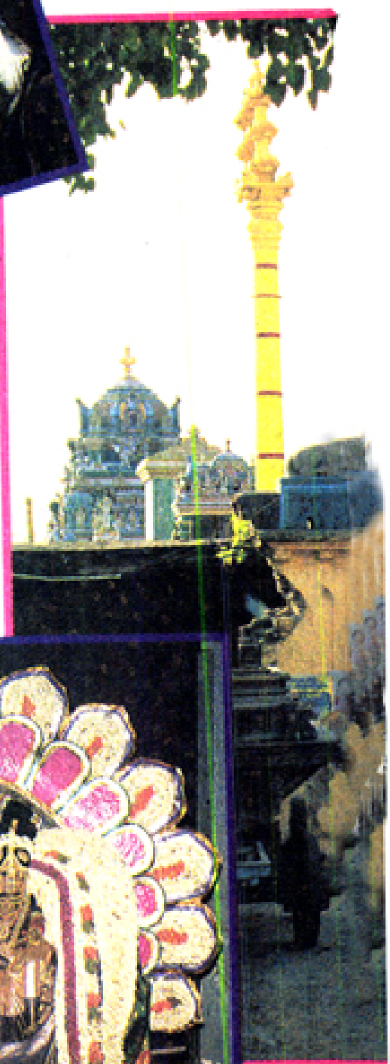
என்ன ஆச்சரியம்! அவருடைய முதல் நாள் பணிகளெல்லாம் வழக்கம் போல் நடைபெற்றிருந்தன. அவர் வராதது பற்றி யாருமே எதுவும் கேட்கவில்லை. தமது முறையீட்டைச் செவிமடுத்த அந்தக் கச்சபேஸ்வரர்தாம் தமக்குப் பதிலாக வந்து, தமது பணிகளைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்த செட்டியார், நடந்த விஷயங்களை ஆங்கிலேய அதிகாரியிடம் சொல்ல, அவரும் ஆச்சரியப் பட்டுப் போயிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட கச்சபேஸ்வரருக்குச் சென்னையிலேயே ஓர் ஆலயம் எழுப்பினால் என்ன என்று செட்டியாரிடம் கேட்டு, இப்போது கோவில் இருக்கும் ஆர்மேனியன் தெரு இடத்தையும் வழங்கி இருக்கிறார் அந்த ஆங்கிலேய அதி

ஐயப்ப
கச்

கமலமைனராஜன்

● அம்பாளுடன் உற்சவமூர்த்தி

காரி.

இது நடந்தது 1725 இல். உடனடியாகக் கோயில் எழுப்பும் பணி துவங்கப்பட்டது. 1728 இல் பணி முடிந்து, கும்பாபிஷேகமும் நடத்தினார் தளவாய்ச் செட்டியார்.

ஓம் என்று சொல்லுவோம்!

...வக்கு இடம் தந்த
...சாலீஸ்வரர்!

இறைவனுக்குக் கச்சபேஸ்வரர் என்கிற திருநாமம் எப்படி ஏற்பட்டது? 'கச்சபஸ்ய ஈஸ்வர:' என்று சமஸ்கிருதத்தில் சொல்கிறார்கள். கச்சபம் என்றால் ஆமை. அமுதத்துக்காகப் பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது, ஆமை உருவெடுத்த திருமால் வணங்கிய ஈஸ்வரன் என்பதால், 'கச்சபேஸ்வரர்' என்று அழைக்கப் படலானார். அம்பாள் சௌந்தராம்பிகை. தல விருட்சம் முருக்கை. (சாப்பிடுவதற்கு மந்தார இலைகளைப் பயன்

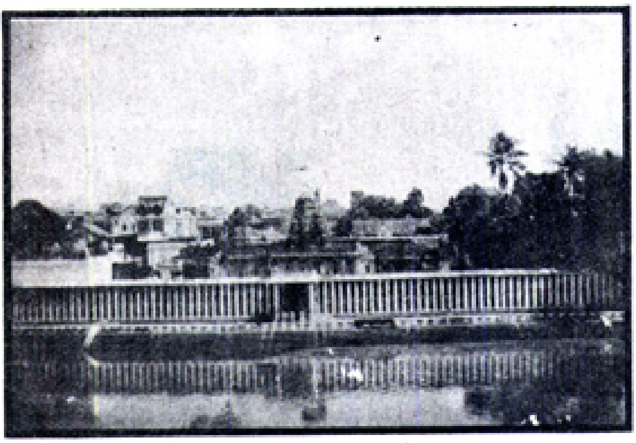
★ கச்சாலீஸ்வரர் திருக்கோயில்

படுத்துகிறோமே, அந்த இலைகளைத் தரும் மரம் இதுதான்!) 'கச்சபேஸ்வரர்' என்பது தான் பின்னாட்களில் 'கச்சாலீஸ்வரர்' என்று மருவிப் போய்விட்டது!

பஞ்சமுக விநாயகரை முதலில் வணங்கிவிட்டுக் கருவறைக்குள் நுழைந் தால் லிங்க வடிவில் இறைவன். வழக்கம் போல் அல்லாமல் சற்று உயர்ந்த நிலையில் காட்சியளிக்கிறார்.

''காரணம், கூர்மாசனம், நாகாசனம், சிம்மாசனம், சகாசனம், கமலாசனம் என்று ஐந்து ஆசனங்களில் அமர்ந்து காட்சியளிப் பதுதான். இது வேறெந்தக் கோயிலிலும் இல்லாத தனிச் சிறப்பு!'' என்று விளக்கு கிறார் பரம்பரை பரம்பரையாக இந்தக் கோயிலின் பணிகளுக்கே அர்ப்பணித்துக் கொண்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கணேச சிவாசாரியார்.

● கோயில் திருக்குளம் : அன்று புனிதக் குளம்: இன்று குப்பை கூளம்....

லிங்க வடிவிலான இறைவனின் திருக் கோலத்துக்குப் பின்னாலேயே கருவறைச் சுவரில் மனோன்மணி சகிதமாகப் பஞ்சமுக சதாசிவமும் மூர்த்தமாக நின்று காட்சியளிப் பது இந்தக் கோயிலின் இன்னொரு விசே ஷம்.

'உள்பிராகாரச் சுவர்களில் இறை வனின் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல் விளக்கங்களும் பன்னிரு திருமுறை விளக்கங்களும் ஓவியங்களாகத் தீட்டப் பட்டு, பக்தர்களின் நெஞ்சைக் கவர்கின் றன.

முருகனுக்கும் தனிச் சந்நிதி. திருத்தணி மாதிரி இங்கு யானையோடு காட்சி தரு கிறார் முருகன். நடராஜர் மண்டபத்தில், கோவிந்தராஜப் பெருமாளும் நின்ற கோலத் தில் காட்சி தர, சைவ - வைணவ ஒற்று மையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது இந்தத் திருத்தலம்.

''இவற்றோடு இன்னொரு சிறப்பும் இந்தத் தலத்துக்கு உண்டு'' என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார் கணேச சிவாசாரியார்.

''சுமார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் காரணமாக, சபரி மலையிலுள்ள ஐயப்பன் கோயில் துர திர்ஷ்டவசமாகத் தீக்கிரையாகிவிட்டது. பிறகு திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, ஐயப்பன் விக்கிரகம் இந்தியா முழுவதிலு முள்ள பக்தர்கள் வணங்கி வழிபடுவதற்கு வசதியாகப் பல்வேறு ஊர்களுக்கும் எடுத் துச் செல்லப்பட்டது.

''அப்படிச் சென்னைக்கும் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்போதெல்லாம் இங்கே ஐயப்ப வழிபாடு என்பது ஏறத்தாழ ஆரம்ப மாகாத நிலை என்று கூடச் சொல்லலாம். அதனால், ஐயப்பன் என்பது ஊருக்கு வெளியிலிருக்கும் காவல் தெய்வமான ஐய னார்தான் என்று மக்களால் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவும் பட்டது. காவல் தெய்வம் எப்போதும் ஊருக்கு வெளியில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, உள்ளே வரக்கூடாது என்பது மக்களின் நம்பிக்கை.

''எனவே, அப்போது கொண்டு வரப்பட்ட ஐயப்ப விக்கிரகத்தை ஊருக்குள் வைத்து வழிபடுவதற்கு யாரும் இடம் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. அந்தச் சமயத்தில் இந்தக் கச்சா லீஸ்வரர் கோயிலிலுள்ள திருப்புகழ் மண்டபத்தில் தான் இடம் கொடுத்தார்கள். இந்த மண்டபத்தில் மூன்று நாட்கள் இங்கே ஐயப்பன் விக்கிரகம் வைத்துப் பூஜை செய்யப் பட்டது.

''ஆக, சபரிமலை ஐயப்பனும் இங்கே தங்கிச் சென்ற பெருமையும் இத்திருத்தலத் துக்கு உண்டு. அதன் நினைவாக, இப் போது இந்த மண்டபத்தில் ஐயப்ப விக்கிரக மும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபடப் படுகிறது!'' என்றார் கணேச சிவாசாரி யார்.

ஐயப்ப பூஜை சமயங்களில் இங்கே எப்போதும் ஒரே கோலாகலம்தான். ஒரே பூஜைமயமாக இங்கே அமர்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருக்குமாம். சபரிமலையில் மகர ஜோதி தரிசன விழா துவங்குகிற முதல் நாளில் இந்தக் கோயிலில் ஜேசுதாஸ் கச்சேரி கட்டாயம் உண்டு. அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் கச்சாலீஸ்வரர் கோயிலுக்கு வந்து கச்சேரி செய்வதைத் தமது மாறாத கடமையாகக் கொண்டிருக் கிறாராம், ஜேசுதாஸ்.

''இவை மாத்திரமல்ல; ஐயப்ப சேவா சங்கம், முருகனடியார்கள் சங்கம், சிவனடியார்கள் சங்கம் என்று ஆண்களும் பெண்களுமாகச் சேர்ந்து ஏகப்பட்ட சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டு, ஏராளமான பூஜைகள் செய்வதால் இந்தக் கோயிலில் ஏறத்தாழ தினந்தோறும் திருவிழா என்கிற நிலை தான்!'' என்று கூறுகிறார் நங்கநல்லூரில் குடியிருந்தாலும் தினந்தோறும் இங்கு வந்து தரிசிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் பக்தரான சந்தான கிருஷ்ணன்.

இங்கு இன்னொரு விசேஷ பூஜையாகச் செய்யப்படுவது ருத்ராபிஷேகம். பலரும் தங்கள் பிரார்த்தனை பலித்த தற்காகச் செய்யப்படும் அபிஷேகம் இது.

இத்தனை சிறப்புக்கள் பெற்றிருந்தாலும் - கோயிலின் உள்ளே ரம்மியமாகவும் சுத்தமாகவும் இருந்து பக்தர்களின் மனங்கவர்ந்தாலும் - கோயிலின் வெளிப் பக்கங்கள் ஏறத்தாழ ஒரு பொதுக் கழிப்பிடம் போலவே காட்சியளிப்பது மிகவும் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது.

குறிப்பாகக் கோயிலுக்குப் பின்புறம் இருக்கும் திருக்குளம். சுத்தமாகத் தண்ணீரே கிடையாது. குப்பைத் தொட்டியாகவே மாறிவிட்டது. 1934 ஆம் ஆண்டு காஞ்சி மகாசுவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளிய போது, இந்தத் திருக்குளத்தில் நீராடினார்களாம். அப்படியொரு புனிதக் குளமாக இருந்தது இன்று ஏன் இந்தக் கதிக்கு ஆளானது?

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கோயிலுக்குப் பின்புறம் சற்றுத் தள்ளியிருக்கும் 'பிராட்-வே'யில் தீப்பிடித்ததாம். அதற்காக வந்த தீயணைப்பு வண்டிகள் இந்தத் திருக்குளத்திலிருந்துதான் குழாய்கள் போட்டுத் தண்ணீரை உறிஞ்சித் தீயை அணைத்தன. அப்போது வற்றிய திருக்குளம் மறுபடியும் நிறையாமலேயே போய்விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்.

''உங்கள் கோயிலுக்கு வெளிப்புறம் இப்படி அசிங்கப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது எனக்கே வேதனையாக இருக்கிறது. பேசாமல், சுவாமி படங்கள் போட்ட 'டைல்ஸ்'களையாவது வாங்கி வந்து, ஆங்காங்கே பதித்து விடுங்கள். அதைப் பார்த்தாவது மக்கள் அசிங்கப்படுத்தாமல் இருப்பார்கள்' என்று எனது முஸ்லிம் நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் கூறியபோது, இந்தக் கோயிலின் மேல் அவருக்கிருக்கும் அக்கறை கூட மற்றவர்களுக்கு இல்லையே! என்று மிகவும் வேதனைப்பட்டேன்!'' என்கிறார் கோயிலுக்கு அருகிலேயே குடியிருக்கும் ப. சுந்தரேசன்.

''கடந்த 89 ஆம் ஆண்டுதான் மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டதால், இப்போது உடனடியாக மக்களிடம் நன்கொடைகளுக்குப் போக முடியாது. இந்தக் கோயிலுக்குப் பொறுப்பான இந்து அறநிலையத் துறையினரிடம் விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். சம்பந்தப்பட்ட கமிஷனரும் கோயிலின் நிர்வாக அதிகாரியும் விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் வாக்குறுதியைத்தான் நாங்கள் மலைபோல நம்பியிருக்கிறோம்!'' என்கிறார் கணேச சிவாசாரியார்.

திருக்கோயில் வண்ணப்படம் :

கோபிநாத்

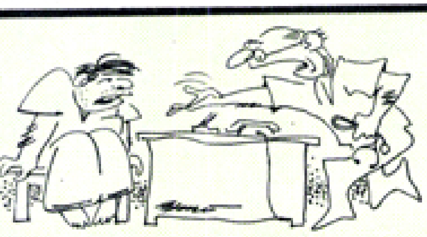

●● டெல்லி ஆர். கே. புரத்தில் ஐயப்பன் பூஜைக்கு வந்திருந்த டி. என். சேஷனைசமாஜத் தலைவர் 'இரண்டு வார்த்தைகள்' பேசும்படி அழைத்தார். சேஷன், 'சாமி சரணம்' என்ற இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லி விட்டு அமர்ந்து விட்டார்.

வேறு ஒரு தினத்தில் 'ஜென்டில் மேன்' படத்தின் கேசட் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொண்ட அவர், அப்படத்தின் பாடல்களைச் சுவாரசியமாக மைக்கில் பாடியதைக் கேட்டு எல்லோருக்கும் இன்ப அதிர்ச்சி!

ஆதாரம் : 'லிங்க்'

தகவல் : அ. ஷண்முகசுந்தரம்

''எதைப் பார்த்தாலும் உடனே எடுத்து பாக்கெட்ல போட்டுக்கணும்னு ஆசையா இருக்கு டாக்டர்!''

''முதல்ல என்னோட பேனா வெயிட்டை உங்க பாக்கெட்ல இருந்து எடுங்க!''

- கொங்கணாபுரம் வே. செந்தில்

தியாக பூமி

38. முல்லைச் சிரிப்பு

"நான்தான் சாருமதி" என்று சாரு சொன்னபோது, அவளுடைய முகத்தில் குறுநகை தவழ்ந்தது. அதைப் பார்த்த உமா ராணியின் முகத்திலும் சற்று முன்பு தோன்றிய சோகக் குறி மறைந்து புன்னகை மலர்ந்தது.

"அடி சமர்த்து! இங்கே வா! எல்லாரும் கிட்ட வாங்கோ!" என்றாள் உமா.

குழந்தைகள் எல்லாம் அவள் அருகில் வந்து சூழ்ந்து கொண்டன. அவர்களில் ஒரு பெண், "மாமி! உங்க வீட்டு தர்வான் இருக்கானே அவன் வந்து - எங்க மேலே..." என்று புகார் சொல்ல ஆரம்பித்தாள். சாரு உடனே அவளுடைய வாயைப் பொத்தினாள்.

"ஏம்மா அவளுடைய வாயைப் பொத்தறே! அவள் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லட்டுமே?" என்றாள் உமா.

அதற்குச் சாரு, "இல்லை, மாமி! உங்க தர்வான் விளையாட்டுக்கோசறம் எங்க மேலே நாயை அவிழ்த்து விடறேன்னு சொன்னான். அதைப் போய் லலிதா உங்க கிட்டப் புகார் சொல்றாளே, அது சரியா?" என்றாள். தர்வானைப் பார்த்தாள். அந்த தர்வானுடைய கடுவம் பூனை முகத்தில் கூட அப்போது புன்னகை தோன்றிற்று.

உமா அவனைப் பார்த்து, "ஏண்டா! குழந்தைகள் மேலேயா நாயை அவிழ்த்து விடறேன்னு சொன்னே? சீ, போ!" என்றாள். தர்வான் வெட்கித் தலை குனிந்து கொண்டு கீழே சென்றான்.

பிறகு உமா, "எல்லாரும் எங்கேயம்மா வந்தேள்?" என்று கேட்டாள்.

அதற்கு லலிதா, "மாமி! எங்கள் பள்ளிக்கூடத்து பில்டிங் பண்டுக்காக ஒரு டிராமா போடப் போகிறோம். அதுக்கு டிக்கெட் இரண்டு ரூபாய், ஒரு ரூபாய், அரை ரூபாயில் இருக்கு. உங்களுக்கு எது வேணுமோ அது வாங்கிக்குங்கோ" என்றாள்.

அப்போது சாரு, "ஆனா, உங்களைப் பார்த்தால், நீங்க ஓர் இரண்டு ரூபாய் டிக்கெட்டுதான் வாங்கிக்குவேள் என்று எனக்குத் தோணுகிறது" என்றாள்.

உமா, சாருவைப் பார்த்து, விஷமமாக, "அடே அப்பா! இரண்டு ரூபாய்க்கா டிக்கெட் வாங்கணும்? அப்படி என்ன அதிசயமான டிராமா போடப்போறேள்?" என்று கேட்டாள்.

சாரு, "கிருஷ்ண லீலா போடப் போறோம். நான்தான் கிருஷ்ணர் வேஷம். இப்ப என்னமோபோலே இருக்கேனேன்னு நினைக்காதீங்கோ. வேஷம் போட்டுண்டு வந்தேன்னா நீங்க பிரமிக்கப் போயிடுவேள்" என்றாள்.

உமாவுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. ஆனால், சிரித்தால் அந்தக் குழந்தை பரிகாசம் என்று நினைத்துக் கொண்டு வருத்தப் படப் போகிறதென்று எண்ணிச் சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டாள்.

"இதுவரையில் எத்தனை டிக்கெட் வித்திருக்கேள்?" என்று கேட்டாள்.

சாரு, "ஒண்ணுகூட விக்கலை, மாமி! எல்லாரும் ஏதாவது வேலையிருக்கு, கிலை யிருக்குன்னு சாக்குப் போக்குச் சொல்றா. குழந்தைகள் டிராமாதானேன்னு அவாளுக்கு அலட்சியம் போலேயிருக்கு" என்றாள். இப்படிச் சொன்னபோது சாருவின் குழந்தை உள்ளத்தில் உண்மையாகவே துக்கம் பொங்கி வந்தது. அவள் கண்ணில் ஜலம் துளித்தது.

உமாவுக்கு இதைப் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை. உடனே குழந்தையை வாரி எடுத்துக் கொண்டு முத்தமிட்டாள்.

"அவா கிடக்கா, நீ வருத்தப்படாதே, கண்ணு! பெரியவாள்ளாம் சுத்த அசடுகள். நீங்கதான் சமத்து. உங்க கிட்ட இருக்கிற டிக்கெட்டையெல்லாம் கொடுத்துடுங்கோ. நானே வாங்கிக்கறேன், நீங்க இந்த வெயில்லே அலையாமே வீட்டுக்குப் போங்க" என்றாள்.

உடனே சாருவின் முகத்தில் மறுபடியும் மலர்ச்சி உண்டாயிற்று. மற்றக் குழந்தைகளோ உமா சொன்னதைக் கேட்டுப் பிரமித்துப் போனார்கள். லலிதாவுக்கு இன்னது செய்வதென்று தெரியவில்லை. அவளிடம் இருந்த டிக்கெட் புத்தகத்தை உமா வாங்கிப் பார்த்தாள். அதில் பல ரகங்களில் 20 டிக்கெட்டுகள் இருந்தன. மொத்தம் முப்பது ரூபாய் விலையாயிற்று.

உமா முப்பது ரூபாய் எடுத்து லலிதாவிடம் கொடுத்து, "பணத்தை ஜாக்கிரதையாய் எடுத்துண்டு போவயோன்னோ?"

என்றாள்.

''ஓ! பேஷாய் எடுத்துண்டு போவோம்'' என்றாள் லலிதா.

சாரு விஷமச் சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டே உமாவைப் பார்த்து, ''மாமி! உங்களை ஒன்று கேட்கட்டுமா?'' என்றாள்.

''பேஷாய்க் கேளடி, அம்மா!'' என்றாள் உமா.

''நீங்க இருபது டிக்கெட் வாங்கின்டிருக்கேளே? இருபது ஸீட்டிலும் உட்காருவேளா?'' என்று கேட்டாள்.

உமாராணி கலீரென்று சிரித்தாள்.

''இல்லேடி, குழந்தை! இருபது ஸீட்டிலும் உட்கார மாட்டேன். ஒரு ஸீட்டிலே தான் உட்காருவேன்.''

''அப்படின்னா, எங்க பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒத்தாசை செய்யணும்னுட்டுத்தானே வாங்கின்டேள்? ரொம்ப ரொம்ப தாங்ஸ்'' என்றாள்.

லலிதா, ''சரி! வாங்கடி போகலாம்'' என்று அழைத்தாள். குழந்தைகள் எல்லாரும் கிளம்பினார்கள். சாருவும் கிளம்பினாள். ஆனால் அவள் நாலடி வைத்ததும் மறுபடி திரும்பிப் பார்த்து, ''மாமி, நீங்க எங்க டிராமாவுக்கு மட்டும் கட்டாயம் வரணும். நீங்க வர்றேளான்னு பாத்துண்டே இருப்பேன்'' என்றாள்.

உமா, ''கட்டாயம் வர்றேண்டி, குழந்தை'' என்றாள்.

குழந்தைகள் கீழே இறங்கிப் போன

அமரர் கல்கி

போது. அங்கே தர்வான் நின்றுகொண்டிருந் தான். சாரு, அவனை பார்த்து, ''தர்வான்! நீ நல்ல தர்வான்தானே! எங்க மேலே நாயை அவிழ்த்து விடறேன்னு சொன்னயே, அந்த நாயைக் காட்டு பார்க்கலாம்!'' என்றாள்.

''போங்க. போங்க. இங்கே நாயும் இல்லை ஒன்னும் இல்லை'' என்றான் தர்வான்.

அந்தச் சமயம் பார்த்து, ஒரு சின்னஞ் சிறு நாய் அங்கே ஓடி வந்தது. ''பார்த்தயா, தர்வான்! பொய்தானே சொன்னே?'' என்று சாரு சொல்லி, கீழே உட்கார்ந்து அந்த நாயைத் தடவிக் கொடுக்கத் தொடங்கி னாள். நாய் சாருவின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நாக்கை நீட்டிற்று.

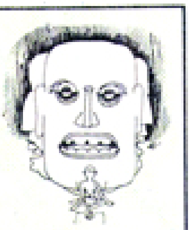
''என்ன நாக்கை நீட்டறே? உன் நாக்குத்தான் ரொம்ப நீளமோ?'' என்று சாரு தன்னுடைய நாக்கை நீட்டினாள்.

இதற்குள் மற்றக் குழந்தைகள் கொஞ்ச தூரம் போய் விட்டார்கள். லலிதா திரும்பிப் பார்த்து, ''சாரு, நீ வர்றயா இல்லையா? நாங்கள்ளாம் போறோம்'' என்றாள்.

சாரு எழுந்து ஓடினாள். நாயும் பின் னோடு ஓடிற்று. தர்வான் அதை, ''ஜில்லி! ஜில்லி!'' என்று கூப்பிட்டான்.

மற்றக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டே சாரு, ''யமுனா, அந்த ஜில்லி யின் மூஞ்சியைப் பார்த்தா, நம்ம பள்ளிக் கூடத்து ஹெட் மிஸ்ட்ரஸ் மூஞ்சி மாதிரியே யில்லை?'' என்றாள். உடனே, எல்லாக் குழந்தைகளும் கலகலவென்று சிரித்தன. அந்தச் சிரிப்பின் சத்தம், மேலே ஹாலி லிருந்து ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த உமாராணியின் காதில் இனி மையாக ஒலித்தது.

ஹையாக்கூ!

- நாடு பூரா கோரம்
  பார்லிமெண்டில்
  இல்லை கோரம்.

- பொதுக்குழு பொதுக்குழு
  பொதுக்குழு
  பொதுக்குழு பொதுக்குழு
  பொதுக்குழு
  புதுக்குழு.

- டங்கலா?
  டுங்கலா?
  'டூ'ங்கலா?

– நெல்லை குரலோன்

39. பூர்வ ஞாபகம்

குழந்தைகள் போன பிறகு உமாவுக்கு அடிக்கடி அவர்களுடைய ஞாபகம் வந்து கொண்டிருந்தது. முக்கியமாக, சாருவின் மலர்ந்த முகமும், கலீரென்ற சிரிப்பும், வெடுக்கென்ற பேச்சும், கண்ணீர் ததும்பிய கண்களும் உமாவின் மனக் கண்ணின் முன் னால் எப்போதும் தோன்றிக் கொண்டிருந் தன.

அந்தக் குழந்தையை மறுபடி எப்போது பார்ப்போம் என்று இருந்தது. டிக்கெட் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தாள். நாடகம் நடப்பதற்கு இன்னும் மூன்று நாள் இருப் பது தெரிய வந்தது. 'அடாடா! இன்று ராத்தி ரியே இருக்கக் கூடாதா?' என்று தோன் றிற்று.

சாருவின் பேச்சுக்களும் செய்கைகளும் ஒவ்வொன்றாய் உமாராணிக்கு ஞாபகம் வந்து கொண்டிருந்தன. அவை அவ்வளவு தூரம் தன்னுடைய உள்ளத்தில் பதிந்து விட் டன என்பது உமாவுக்கு அதிசயமாயிருந் தது. குழந்தை எதிரில் இருந்தபோதும், அவள் போனபோதுங்கூட அவ்வளவு தெரியவில்லை. அவள் போய்விட்ட பிறகு தான், தன்னுடைய உள்ளத்தை எவ்வளவு தூரம் கவர்ந்துவிட்டாள் என்பது நன்றாய்த் தெரிந்தது.

குழந்தைதான் என்ன சமர்த்து! என்ன சூடிகை! முகத்திலே எவ்வளவு களை! எவ்வ ளவு சாதுர்யமாய்ப் பேசுகிறது! - இந்தக் காலத்துக் குழந்தைகளுக்கே சமர்த்து அதிகம்.

அந்த வயதில் தான் எப்படி இருந்தாள் என்பதை உமா யோசித்துப் பார்த்தாள். அதை நினைக்கவே அவளுக்கு வெட்கமா யிருந்தது. கிழிசல் பாவாடையைக் கட்டிக் கொண்டு நடுத் தெருவில் உட்கார்ந்து வீடு கட்டி விளையாடியதெல்லாம் ஞாபகம் வந் தது. சிவராத்திரிக்குக் கண் விழிப்பதற்காக, ''சேத்தி அம்பாரம் சிவராத்திரி அம்பாரம்'' என்று பாடிக்கொண்டு வீடு வீடாகப் போய் எண்ணெய் தண்டியதும் நினைவு வந்தது. அப்போது தனக்கு அ, ஆ என்று எழுதக் கூடத் தெரியாது. இந்தக் காலத்துக் குழந்தை களோ ஏழு, எட்டு வயதில் டிராமா போடு கின்றனவே!

ஆமாம்; சாருவுக்கு ஆறு, ஏழு வயது தான் இருக்கும். ஆறு, ஏழு, வயது! ஆறு - ஏழு -! அந்தக் குழந்தை இருந்தால் அதற்கும் இப்போது ஏழு வயதுதான் இருக்கும்.

உமாவுக்கு, சொப்பனத்தில் கண்டது போல், ஏழு வருஷத்துக்கு முந்தி நடந்த அந்த அதிசயச் சம்பவம் ஞாபகம் வந்தது.

ஒரு யுவதி கையில் ஒரு சின்னஞ் சிறு குழந்தையுடன் சென்னை நகரின் வீதிகளில்

வெறி பிடித்தவள்போல் ஓடுகிறாள். கொஞ்ச நேரம் வரையில் அவள் மனத்தில் பொங்கிய ஆத்திரம் அவளுடைய தேகத்துக்கும் பலம் அளித்து வருகிறது. திடீரென்று அவளுடைய சக்தி குன்றுகிறது; மூச்சு வாங்குகிறது. இனிமேல் ஓடினால் உயிர் போய் விடுமென்று தோன்றுகிறது.

அவளுக்கு உயிரை விடுவதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. உண்மையில் அவள் மரணத்தை மனப்பூர்வமாக வேண்டுகிறாள். ஆனால், தனக்குப் பின்னால் அந்தக் குழந்தையை இந்த உலகத்தில் விட்டு விட்டுப் போக மட்டும் மனம் வரவில்லை. ஆகவே, இரண்டு பேரும் ஏக காலத்தில் மரணமடைய வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறாள். ஜன சஞ்சாரமில்லாத ஜலப் பிரதேசத்தைத் தேடிச் செல்கிறாள்.

உலகந்தான் எவ்வளவு ஆச்சரியமானது! எப்போது நாம் யாராவது மனுஷ்யர்களைப் பார்க்கமாட்டோமா, யாரேனும் வந்து உதவி செய்யமாட்டார்களா என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அப்போது நம் கண்ணில் யாரும் எதிர்ப்படுவதில்லை. கண்ணில் எதிர்ப்படுகிறவர்கள் கூட நம்மருகில் வராமல் தூரமாய் ஒதுங்கிப் போகிறார்கள். ஆனால், எப்போது நாம் ஒருவரையும் பார்க்க வேண்டாம்; ஒருவர் கண்ணிலும் படவேண்டாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அப்போது எங்கிருந்தோ மனுஷ்யர்கள் வந்து சேர்கிறார்கள்.

அந்தப் பெண்ணின் அநுபவம் அப்படித்தான் இருந்தது. அவள் ஜன நெருக்கமுள்ள சென்னையின் வீதிகளில் அலைந்த போதெல்லாம், யாரும் ஏனென்று கேட்பாரில்லை. யாருடைய அருகிலாவது சென்று பேச முயன்றாலும், அவள் பிச்சை கேட்க வருவதாக நினைத்து, ''போ! போ!'' என்று எரிந்து விழுந்தார்கள். ஆனால், இப்போது அவள் ஜன சஞ்சாரமில்லாத இடத்தைத் தேடிப் போன போது, அதற்கு நேர் விரோதமான அனுபவம் ஏற்பட்டது. எவ்வளவு தூரம் நடந்து போனாலும், அங்கேயும் யாராவது ஒருவர் இருவர் எதிர்ப்பட்டனர். அவர்கள் வெகு அக்கறையுடன் அவளருகில் வந்து, ''ஏம்மா, எங்கேம்மா போறே, இந்தக் குழந்தையை எடுத்துக்கிட்டு?'' என்று கேட்டார்கள். பாவம்! இவர்கள் பட்டணத்துக்கு வெளியே கிராமங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் என்பதும், இவர்களுடைய உள்ளத்தில் இரக்கமும், கருணையும் இன்னும் அடியோடு வற்றிப் போய்விடவில்லையென்பதும் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தெரியாது. ஆகவே, தன்னுடைய நோக்கத்துக்கு இடையூறு செய்யவே அவர்கள் அப்படிப் பரிவுடன் வந்து கேட்கிறார்கள் என்று நினைத்தாள். சிலருக்குப் பதில் சொல்லாமல் நடந்தாள். வேறு சிலருக்கு, ''போங்கோ, உங்க வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு!'' என்று எரிந்து விழுந்தாள்.

கடைசியில் அவளுடைய எண்ணம் நிறைவேறுவதற்குரிய இடத்தை அடைந்தாள். ஒரு விஸ்தாரமான சவுக்கு மரத் தோப்பு. நெருங்கி வளர்ந்திருந்த சவுக்கு மரங்களில் காற்றடித்து 'சோ' என்ற சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. மற்றபடி நிச்சப்தமாயிருந்தது. சுற்றிலும் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்துக்கு மனுஷ சஞ்சாரமே இல்லை. சவுக்கு மரங்களின் வழியாகப் பார்த்தால், வெகு தூரத்தில் உருக்கிய வெள்ளியைப் போல் ஜலம் தெரிந்தது. ஜலம் காணப்பட்ட திக்கை நோக்கி அவள் நடந்தாள். அது ஒரு பெரிய ஆறு; சற்றுத் தூரத்தில் சமுத்திரத்தில் போய்ச் சங்கமம் ஆயிற்று. சங்கமம் ஆகும் இடத்தில் சமுத்திரத்தில் அடித்த அலைகளின் வெண்ணுரை இங்கிருந்தே நன்றாய்த் தெரிந்தது.

தன்னுடைய நோக்கத்தை நிறை

''நீங்க செஞ்ச உதவிக்கு எப்படி நன்றி செலுத்தறதுன்னே தெரியலை...!''

''அதனாலென்ன...? மயில்சாமி, மன்னார்சாமி, கோவிந்தசாமி இவங்கள்ல ஒருத்தரிடம் எப்படின்னு கேட்டுத் தெரிஞ்சுக்கிட்டு வந்து நன்றி செலுத்தேன்...!''

– ஜூனியர் தேஜ்

வேற்றிக் கொள்ள இதுதான் தகுந்த இடம் என்று தீர்மானித்தாள். குழந்தையை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு தண்ணீரில் இறங்கினாள். ஜலம் முழங்காலுக்கு வந்தது; இடுப்புக்கு வந்தது; இன்னும் மேலே ஏறிக் கொண்டிருந்தது. அப்போது அவளுடைய உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஒரு க்ஷணம் நின்றாள். முதலிலே தண்ணீரில் யார் முழுகுவது? ஐயோ! குழந்தை தண்ணீரில் அமுங்கி அது மூச்சுத் திணறிச் சாவதைத் தன்னால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? இந்த எண்ணத்தினால் அவள் உடம்பெல்லாம் நடுங்கிற்று. முடியாது, முடியாது! பின்னே, என்ன செய்வது? முதலில்

தான் தண்ணீரில் முழுகிவிட வேண்டியது. அப்புறம் எப்படியாவது நடக்கட்டும்! - இந்த எண்ணத்துடன் மார்பில் அணைத்திருந்த குழந்தையைத் தூக்கித் தலைக்கு மேல் பிடித்துக் கொண்டாள். இன்னும் இரண்டு அடி எடுத்து வைத்தாள். ஆச்சு! ஜலம் மார்பளவுக்கு வந்துவிட்டது. இன்னும் க்ஷண நேரத்தில் எல்லாம் முடிந்துவிடும்.

ஸ்வாமி! பகவானே! நீதான் கதி; அடுத்த ஜன்மத்திலாவது என்னை இம்மாதிரி கதிக்கெல்லாம் ஆளாக்காதே!....

ஆ! இதென்ன?

" 'பொண்ணு பார்க்க வருகிறோம்'னு சொல்லிட்டு நாலு நாள் கழிச்சு வந்தது எங்களோட தப்புத் தான்...! அதுக்காக இப்படி ஊசிப் போன பஜ்ஜியையும் சொஜ்ஜியையும் கொடுப்பது அவ்வளவு நல்லாயில்லே...!"

– எஸ். என். மாடசாமி

யார் பாடுகிறார்கள்?

குரலில் அந்த நடுக்கமும் உருக்கமும் வேறு யாருக்கு உண்டு?

ஸ்வாமி! இதென்ன சோதனை?

அப்பா இங்கே எப்படி வந்து சேர்ந்தார்?

கால்கள் மேலே தண்ணீருக்குள் செல்ல மறுத்தன; கரையை நோக்கித் தாமே நடக்கத் தொடங்கின.

கரை ஏறினாள்; இன்னும் பாட்டுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. எங்கேயோ சமீபத்தில் தான் இருக்கிறார். இப்போது என்ன செய்வது? யோசிக்கலாமென்று ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தாள். குனிந்து கையிலிருந்த குழந்தையைப் பார்த்தாள். அது பல் இல்லாத தன் சின்னஞ்சிறு வாயைத் திறந்து சிரிக்க முயன்றது.

ஸீ! தாத்தா வந்து உன்னைக் காப்பாற்றி விட்டார் என்று சந்தோஷப்படுகிறாயாக்கும்? தாத்தாவுக்கு என்ன வந்தது? பிறத்தியாருடைய கஷ்டம் அவருக்கு என்ன தெரியப் போகிறது?

அந்தச் சமயத்தில், பாட்டு நின்றது.

அவள் குதித்து எழுந்தாள். ஓஹோ! அப்பா! சாகப் போனவளைத் தடுத்து மறுபடியும் சந்நிதியில் நிறுத்திவிட்டு, ஓடிப் போய்விடலாமென்று பார்க்கிறீர்களா? சற்று முன்பு குரல் வந்த திசையை நோக்கி ஓடினாள்.

சட்டென்று மறுபடியும் நின்றாள். கொஞ்ச தூரத்தில் மரங்களின் வழியே அவள் கண்ட காட்சிதான் அப்படி அவளை நிற்கச் செய்தது. அப்பாதான்; சந்தேகமில்லை. அந்தத் தோப்புக்கு நடுவே ஒரு சிறு குளமும் குளத்தின் கரையில் ஒரு பழைய மேடையும் காணப்பட்டன. மேடையில் அப்பா தலைப்பை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டு படுத்தார்.

அப்பா இங்கேதான் இருக்கிறார், மறைந்து ஓடிவிட வில்லையென்றதும் அவசரம் குறைந்தது. அவர் எதிரில் போகத் தயக்கமாயிருந்தது. அவரிடம் என்னமாய்ப் போவது? என்ன சொல்வது? தன்னுடைய கதையையெல்லாம் கேட்டால் அவர் என்ன நினைப்பார்? எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்? சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? மறுபடியும் கல்கத்தாவுக்குப் போ என்றுதானே அவர் சொல்லப் போகிறார்? 'பதியே தெய்வம்' என்றுதானே உபதேசிக்கப் போகிறார்?

முடியாது, முடியாது! பேசாமல் இந்தக் குழந்தையை அவர் தலையிலே கட்டிவிட்டு, நாம் போய் மறுபடியும் ஜலத்தில் இறங்கிச் சாகலாம்.

ஆனால்....? பளிச்சென்று ஓர் எண்ணம் உதயமாயிற்று.

குழந்தையை அவர் தலையில் கட்டிவிட்டால் அப்புறம் நாம் எதற்காகச் சாக வேண்டும்?

''பம்பாயிலுள்ள ஓர் உயர் குடும்பத்துப் பெண்மணிக்குத் தோழியாயிருக்க ஒரு தமிழ் நாட்டுப் பெண் தேவை. குழந்தையுள்ளவர்கள் விண்ணப்பம் போட வேண்டியதில்லை.''

அவள் மனத்தில் பதிந்து போயிருந்த இந்தப் பத்திரிகை விளம்பரம் இதோ கண்ணெதிரில் தோன்றிற்று.

சரி! அதுதான் சரி!

மெதுவாக மேடைக்கு அருகில் சென்றாள். அப்பா அசந்து தூங்குவதைப் பார்த்தாள். அவருடைய தலைமாட்டில் குழந்தையை மெதுவாகக் கீழே விட்டாள். விரைந்து ஓடிக் கொஞ்ச தூரத்தில் மரத்தின் மறைவில் ஒளிந்து கொண்டாள்.

இத்தனை நேரம் தாயின் மார்போடு அணைந்திருந்த குழந்தை இப்போது வெறுந் தரையில் விடப்பட்டதும் 'வீல்' என்று கத்திற்று.

(தொடரும்)

கழற்றி வைத்த இந்தி!

ராஜாஜி மேற்கு வங்க ஆளுநராக இருந்த போது, ஒரு நாள் காலையில் டம்டம் விமான நிலையத்திலிருந்து தொலை பேசியில் வந்த செய்தி...

ராஜாஜியின் நண்பர் ஒருவர் தென் அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பியிருக்கிறார் என்றும், விஷக் காய்ச்சல் தடுப்பு ஊசி குத்திக் கொண்டதற்கான சான்றிதழ் அவரிடம் இல்லாததால் அவரை 'குவாரண்டைன்' என்னும் தனிப் பிரிவில் வைக்க அதிகாரிகள் முடிவு செய்திருப்பதாகவும் கூறப்பட்டது.

''ஒன்று செய்யலாமே. அவரை இங்கே அழைத்து வந்து விடுவோம். இந்த மாளிகையில் தனியாக ஓர் அறையில் இருந்து விட்டுப் போகட்டும்'' என்றார் ராஜாஜி. பிறகு அவரே அப்பொழுது சுகாதார அமைச்சராக இருந்த அமிர்த் கௌரிடம் இது பற்றிப் பேசினார். ராஜாஜியின் வேண்டுகோள் மறுக்கப்பட்டது.

பிறகு தம்முடைய மெய்க்காப்பாளரிடம் சொன்னார் ராஜாஜி. ''அவரை இங்கே வரவிட மாட்டார்கள் போலிருக்கிறது. பரவாயில்லை. அவருக்கு இங்கிருந்து உணவாவது தினசரி அனுப்பிவையுங்கள். உணவு மட்டும் போதாது; அறிவுப் பசிக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் நிறைய அனுப்பி வையுங்கள்.''

அந்த நண்பர் சர். சி.பி. இராமசாமி அய்யர்.

●● முன்னாள் மேயர் சிவசண்முகம் பிள்ளை ராஜாஜியிடம் வந்து, தாம் சபா நாயகர் தேர்தலுக்கு நிற்கப் போவதாய்க் கூறித் தம்மை வாழ்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

''அந்தப் பதவிக்கு வேறு யார் போட்டியிடுகிறார்?'' என்று கேட்டார் ராஜாஜி.

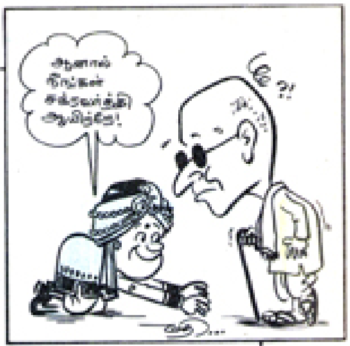
''தென்னேட்டி விசுவநாதன் போட்டியிடுகிறார்.'' என்றார் சிவசண்முகம் பிள்ளை.

உடனே, ''அவரைக் காட்டிலும் நீங்கள் எந்த விதத்தில் தகுதி உடையவர்?'' என்று கேட்டார் ராஜாஜி.

''நான் மேயராக இருந்து அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன். விசுவநாதனுக்கு அத்தகைய அனுபவம் கிடையாது'' என்றார் சிவசண்முகம் பிள்ளை.

''அப்படியானால் நீங்கள் நிற்பதில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி'' என்று வாழ்த்தியனுப்பினார் ராஜாஜி.

அவர் சென்றதும் தம் அருகில் இருந்தவரிடம் சொன்னார் ராஜாஜி : ''பார்த்தீர்களா? சிவசண்முகம் பிள்ளை நான் ஒரு ஹரிஜன், ஆகையால் சபாநாயகர் பதவியை எனக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பலவீனமான பதிலைச் சொல்லாமல், எனக்கு சபைநடத்திய அனுபவம் இருக்கிறது. ஆகையால் நான் தகுதியுடையவன் என்று கூறினார்....

இப்படித்தான் தகுதியில் நம்பிக்கையுடையவராக இருக்க வேண்டும். சிவசண்முகம் பிள்ளை உண்மையான ஹரிஜனத் தலைவர். சட்டமன்றத்தை நன்றாகவே நடத்துவார்.''

●● ராஜாஜி தியாகராய நகர் பகல்வா சாலை வீட்டில் வசித்துக் கொண்டிருந்த போது மைசூர் மகாராஜா அவரைக் காண வந்திருந்தார்.

அவரை வரவேற்க ராஜாஜி வெளியே வந்தபோது திடீரென்று குனிந்து அவர் கால்களைத் தொட்டு வணங்கினார் மகாராஜா.

அதைக் கண்டு பதறிப் போனார் ராஜாஜி. ''நீங்கள் மகாராஜா. என்ன, இப்படிச் செய்துவிட்டீர்களே...''

உடனே மகாராஜா ''நான் என்ன சாதாரண ராஜாதானே! ஆனால் நீங்கள் சக்கரவர்த்தி ஆயிற்றே!'' என்றார்.

●● ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாகத் திணிக்கக் கூடாது என்பது ராஜாஜி கருத்து. ஆனால் ஹிந்திக்கு அவர் எதிரி அல்ல. தமிழ்ப் பெரியார் சிவஞான தேசிகர் ராஜாஜியுடன் ஒரு சமயம் வாதாடினார்.

''இந்தியை மிதியடி, செருப்பு மாதிரி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வீட்டுக்குள் வரும் போது வாசலிலே கழற்றி விடுங்கள். வெளியே போகும் போது போட்டுக் கொள்ளுங்கள். வெளி மாநிலங்களில் தமிழ் தெரியாதவர்களிடம் பேசுவதற்கு வைத்துக் கொண்டால் நடைமுறைக்குப் பயன்படும் அல்லவா?'' என்றார் ராஜாஜி.

தேசிகர் இந்த உவமையை மிகவும் ரசித்தார். ஆனால் கருத்தை ஏற்கவில்லை. வெளியே புறப்பட்ட போது எதையோ தேடிக் கொண்டு இங்கும் அங்கும் வந்தார்.

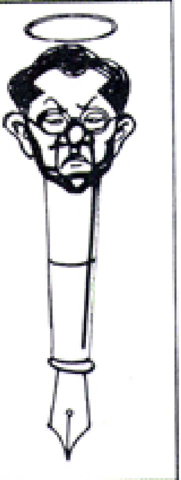
''என்ன தேசிகர்வாள், எதைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?'' என்று கேட்டார் ராஜாஜி.

''ஒன்றுமில்லை. என்னுடைய 'இந்தியை' இங்கு எங்கேயோ கழற்றி வைத்தேன். காணவில்லை தேடுகிறேன்'' என்றார் தேசிகர்!

– பாலன் பூங்குழலி

('ராஜாஜி உதிர்த்த முத்துக்கள்'; தொகுத்தவர் முல்லை பிஎல். முத்தையா. தேன் மழைப் பதிப்பகம், சென்னை – 16 ரூ. 10.00.)

பாப்பையா

பக்கம்

போலி மயக்கங்கள்!

அந்தக் கிராமத்துல நான் கொஞ்சம் நல்லாப் படிப்பேன்; ஊருல எனக்கு நல்ல பேரு. ஏதோ ஒரு புண்ணியத்தில எனக்கு பேங்குல வேலையும் கெடைச்சிருச்சி! இரண்டாயிரத்துக்கு மேல சம்பளம்.

என்னைக் கெடுக்க இவ்வளவு போதாதா? தட்டிக் கேக்கிற விவரமில்லாத தாய் தகப்பன், ஏட்டுப் படிப்பு, பேரு, பணம் இவ்வளவுஞ் சேத்து எனக்குள் என்னமோ ஒரு மனக் கிறுக்கை வளர்த்தது. என் சொந்த பந்தங்களைப் பார்க்கும் போது கூட ஏதோ அற்ப சொற்பங்களைக் கண்ட மாதிரி தோணிச்சு. அவுங்களை விட்டு மனத்தால நெடுந் தொலைவுக்குப் போய்க்கிட்டே இருந்தேன். இப்படி ஒரு குடும்பத்தில பிறந்ததினாலதான் இந்த வேலை கெடைச்சிருக்குன்னு நினைக்காம, நான் ஏன் இந்தக் குடும்பத்தில பிறந்தேன்னு நினைக்க ஆரம்பிச்சுட்டேன்.

இப்ப எனக்குக் கல்யாணம்!

பொண்ணு வீடு அப்படி ஒண்ணும் வசதி இல்லை; எங்க குடும்பத்தில் நான் படிப்புக்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டிருக்கேன்னா, பொண்ணு வீட்ல அவளோட அப்பா அம்மா முதல் தலை முறையாப் படிச்சிருக்காங்க. இரண்டு பேரும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியருங்க; சிக்கனமா, புத்திசாலித்தனமாப் பிழைச்சிருக்காங்க; அவ்வளவுதான்; வாத்தியார் வருமானத்தில எம்புட்டச் சேத்துற முடியும்? பிள்ளைங்களை நல்லா படிக்க வைச்சிருக்காங்க. 'படிப்புத்தான் நாங்க உங்களுக்குத் தர்ற சொத்து'ன்னு சொல்லியிருக்காங்க.

திருமணம் நடந்து முடிந்தது. மாமனார் வீட்ல இருந்த ஒழுங்கு, சுத்தம் இதெல்லாம் பாத்து நான் கொஞ்சம் ஆடித் தான் போனேன். கை விளக்குகளுக்கு நடுவே ஒத்த மின்சார விளக்கா இதுவரை இருந்த நானு, பல மின்சார விளக்குகளுக்கு நடுவே, ஒத்த கைவிளக்கா ஆன மாதிரி எனக்குள்ள ஒரு நடுக்கம். ஆனால் அதெல்லாம் ஆரம்பத்தில் தான். அப்புறம் எனக்குள்ள இயல்பா இருந்த அகங்கார மிருகம் எழுந்து ஆட ஆரம்பிச்சிருச்சி!

கல்யாணம் ஆன முத வாரம்; மாமனார் வீட்ல மரியாதையோட இருக்கேன். எங்க வீட்ல இருந்தும் மறுவீட்டுக்கு அழைச்சிட்டுப் போக ஆள் வரலை; இவுகளும் எப்பப் போகப் போறீங்கன்னு (!) கேக்கவும் இல்லை. எந்த இடத்தில் இருக்க வைக்கிறதுன்னு எங்க வீட்டாருக்கும், அந்த இடத்துக்கு எப்படி அனுப்புறதுன்னு இந்த வீட்டாருக்கும் நெருக்கடியா இருந்திருக்கணும்; இனம் ஒண்ணுதான்னாலும் பணமும் படிப்பும் என்னமா அவுங்களுக்குள்ள நெருக்கடியை உண்டாக்கி இருக்கு....!

ஒரு நாள் ராத்திரி, எங்க அறையில உக்கார்ந்து சிகிரெட்டை ஊதித் தள்ளிக்கிட்டு இருக்கேன். என் மாமனார் வீட்டாருக்கு இது பிடிக்கலை; சொல்ல முடியாம தவிக்கறாங்க. நானோ அன்னைக்குப் பகல்ல நடந்ததை நினைச்சி அந்த வருத்தத்தை மறக்கத் தவிச்சுக்கிட்டிருந்தேன்...

என்னைக்கும் என் வேலைத் தளத்துக்கு வராத என் தகப்பன், அன்னைக்குப் பஸ் ஏறி டவுனுக்கே வந்துட்டாரு. என் கூட வேலை பாக்கிறவங்களுக்கு எல்லாம் என் குடும்ப நிலை என்னன்னு ஏற்பட்டு இருந்த தாழ்வு மனப்பான்மை இப்ப என் தகப்பனைப் பாத்ததும் கோபமா வெடிச்சிருச்சி. 'என்ன; இங்க எதுக்கு வந்த?' இப்படி அவரை வரவேற்றேன்!

'ஞாயித்துக் கெழமை நல்ல நாளு; உங்களை நம்ம வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கிட்டுப் போக'.... அவர் முடிக்கலை.

அங்கல்லாம் அவ வந்து தங்க மாட்டா; நீ உன் சோலியப் பாத்துக்கிட்டுச் சும்மா கெட' - என் சொல் சுடுவது எனக்கே தெரிகிறது.

இந்த மாதிரி என் பேச்சுக்கு அவரு

பழக்கப்பட்டவருதான்; அன்னைக்கு என்னமோ தாங்க முடியாம 'இது சம்பிரதாயம்பா; இல்லாட்டி மரியாதை போயிடும்' - அவரை முடிக்க விடவில்லை.

'ஆமா, இதுவரை ரொம்ப மரியாதை இருந்திச்சு; இனிமேதான் அது போகப் போவுது; எல்லாம் பெறகு பாக்கலாம்; நீ போயிட்டு வா'ன்னு கழுத்தைப் பிடிக்கத் தள்ளாத குறையா அனுப்பிட்டேன்.

'பெத்த தகப்பன் கிட்டவே கண்டபடி பேசறவனெல்லாம் மனுசந்தானா?' என்னுடன் வேலை பார்த்த இரண்டொருவர் என் காதில் விழுகிற மாதிரியும் ஆனால் வேறு யாரையோ பற்றிப் பேசிக் கொள்வது போலவும் பேசிக் கொள்ள, நான் இப்போது உள்ளூர நொறுங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

இந்த விவரம் தெரியாத என் மனைவி பக்கத்தில வந்து, உக்காந்து, என் இடக் கையை உரிமையா எடுத்துத் தன்னிரு கைகளாலும் தடவிக் கொடுத்தாள்; எதையோ சொல்லத் தடுமாறுகிறாள் என்று மட்டும் எனக்குள் பட்டது. 'ஏங்க,' அவள் கனிந்தாள், 'என்ன' - நான் எரிந்தேன். 'இந்த சிகிரெட்டு வாடையே எனக்குப் பிடிக்கலைங்க; குமட்டிக்கிட்டு வருது; எனக்காக இதை விட்டுறக்கூடாதுங்களா?'

அவ்வளவுதான்; எனக்குள் அந்த மிருகம்; என் கையிலிருந்த சிகரெட்டை அவ கையில வச்சு அழுத்திட்டேன்; அப்போது அவ எழுப்பிய சத்தம்! என்ன என்னன்னு வீட்டார் ஓடி வந்துட்டாங்க; 'ஒண்ணுமில்ல, கரப்பான் பூச்சி; அதுல பயந்திட்டேன்' - என் தலை கவிழாமக் காப்பாத்தி விட்டாள். அதுக்குப் பிறகாவது எனக்குள்ள இருந்த மிருகம் செத்திருக்கணுமே; சாகலை! எங்களுக்குள் தனிமையில் பேச்சே இல்லை!

தன் மரியாதையைக் காப்பாத்திக்கிட என் தகப்பனார் எங்களை அழைச்சிக்கிட்டுப் போயிட்டார்; வேற வழியில்லாம போயாச்சி. என் மனைவி என் கிட்டதான் பேசறது இல்லயே தவிர, எங்க வீட்டார் கிட்ட ஒட்டிக் கிட்டா; அவ வர்றதுக்கு முந்தி, நான் மரியாதையோட அன்னியனா இருந்தேன்; இப்ப மரியாதையே இல்லாம அன்னியனா இருக்கேன்.

ஒரு லீவு நாளன்னைக்கி நாங்க வேலைக்குப் போயிட்டோம்ன்ற நினைப்பில என் தாயும் தகப்பனும் பேசிக்கிட்டதை தோட்டப் பக்கம் நின்றபடி கேக்கிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைச்சிச்சி.

'ஏன்யா, இந்தச் சின்னஞ் சிறுசுகளைப் பாத்தா அவ்வளவு சந்தோஷமா இருக்கிற மாதிரி தெரியலையே' - என் அம்மா.

'நம்ம பிள்ளை சரியில்லையேம்மா; சந்தோஷம் எப்படி இருக்கும்?'

'என்னய்யா சொல்ற?'

'ஆமம்மா; வனத்தில மேஞ்சி இனத்தில அடையணும்னு சொல்வாங்க; நாம பெத்த பிள்ளை இனத்தை வெட்டிட்டு வனத்தில அடையணும்னு நினைக்குது. பணமும் படிப்பும் நல்ல புத்தியக் கொடுக்கும்னு நினைச்சோம். ஆனால் அதான் இப்ப அவனுக்கும் நமக்கும் எமனா வந்து நிக்கிது. இப்படி வீட்ல வந்து ஏன்டா பிறந்தோம்னு உன் பிள்ளை நினைக்கிறான். என்ன செய்யிறது? புதுசா படிக்கப் பதவிக்குப் போற பல பிள்ளைங்க இப்படி ஒரு போலி மயக்கத்தில திண்டாடத்தான் செய்யுதுக. அவனை முளையிலேயே கண்டிக்காம செல்லமா விட்ட நாமளும் அதுக்கொரு காரணம். அவனுக்குக் கலியாணம் செஞ்சு வச்சிருக்கப்படாது. ஒரு நல்ல பெண்ணோட வாழ்க்கையைக் கெடுத்துட்டோமேன்னுதான் நான் நாளும் செத்துக்கிட்டிருக்கேன்.'

கோபத்தோடு நான் என் கையிலிருந்த - பாதி அளவு கூட எரிந்து முடியாத சிகரெட்டைக் கீழே போட்டு செருப்புக் காலால் மிதித்து நசுக்கினேன். கோபம் பெத்தோர் மீதல்ல; என் மீதே! நான் நசுக்கிக் கொண்டிருந்தது சிகரெட்டை அல்ல; என் அகங்காரத்தை!

– சாலமன் பாப்பையா

மாலதியின் கல்யாணம்

க. ஒப்பிலி அப்பன்

மாலதியின் கல்யாணம் நேர்மாறாக இருந்தது. வழக்கமாகக் கல்யாணத்திற்குப் பிள்ளை வீட்டார் கைவீசிக் கொண்டு வருவார்கள். சத்திரத்திற்கு அவர்கள் வந்து இறங்கினதுதான் தாமதம், அவர்களைத் தேடிக் கொண்டு சொஜ்ஜி, பஜ்ஜி காப்பி வர ஆரம்பித்துவிடும். இப்படி கல்யாணத்தில் ஆரம்பித்து, கட்டுசாதம் வரை அவர்கள் ஒரு துரும்பைக் கூட எடுத்துப் போட மாட்டார்கள். பொதுவாக எல்லாக் கல்யாணங்களிலும் பார்க்கிற நிகழ்ச்சிதான் என்றாலும் மாலதி கல்யாணத்தில் இப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை.

மாலதியின் அப்பா பர்ஸைத் திறக்கச் சந்தர்ப்பமே ஏற்படவில்லை. காரணம், எல்லாச் செலவுகளையும் பிள்ளை வீட்டாரே ஏற்றுக் கொண்டனர். ஓடியாடி அனைவரையும் அவர்களே கவனித்தார்கள். நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம், "காப்பியாச்சா சார்...?" என்று கேட்டு உபசரிப்பு. மாலதிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. "இப்படியும் கூட நடக்குமா..." என்று தன்னைத் தானே கிள்ளிப் பார்த்துக் கொண்டாள். மாப்பிள்ளை ராகவன், ராஜகுமாரன் மாதிரி இருந்தான். பாங்கில் வேலை... அப்பா இல்லை. சம்பந்தி அம்மாள் தானே வந்து மாலதிக்குத் தங்கச் செயினைக் கழுத்தில் போட்டு, கன்னத்தை வருடி திருஷ்டி கழித்து விட்டுப் போனாள்!

"அடியே குழந்தை, உன் மாமியார் சாதாரண மனுஷி அல்ல. தெய்வம்டி..." மாலதியின் அப்பா ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்.

தன்னைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டுமல்லாமல், பெண் வீட்டாரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தேங்காயுடன் தாம்பூலம் கொடுத்துக் கௌரவித்தார்கள்.

அருமையான கல்யாண விருந்து வயிற்றை நிறைக்க, அழகான கணவன், தங்கமான மாமியார் இவர்களைப் பற்றிய பெருமை மனத்தை நிறைக்க, சந்தோஷமா, பெருமிதமா, ஆச்சர்யம் கலந்த ஆனந்தமா... இப்படி எதுவுமே புரியாத கிறக்கத்தில் இருந்தாள் மாலதி.

அன்று மாலை மணிமூன்று இருக்கும்... கல்யாணச் சாப்பாடு சாப்பிட்ட களைப்புத்தீர, கிடைத்த இடத்தில் தங்களது உடலைக் கிடத்தி ஹாயாக ஒரு தூக்கம் போட்டவர்கள், அப்பொழுதுதான் எழுந்து சூடான காப்பியை ரசித்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தற்செயலாக மாமியார் இருந்த அறைப் பக்கமாக வந்த மாலதி, உள்ளே தன் மாமியாருடன் யாரோ பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு அப்படியே துணுக்குற்று நின்றாள்!

"கல்யாணத்தை அமர்க்களமா நடத்திட்டீங்க..."

"......"

"ஆமாம். உன் பையனுக்கு முதல்ல பார்த்த ரெண்டு இடமும் இதைவிட எவ்வளவோ வசதியான இடங்கள்.. அவங்க தாராளமா செய்து தரச் சித்தமாயிருந்தாங்க... ஆனா அவங்ககிட்டே மேலும் சீர் கேட்ட நீ... எப்படி இந்தச் சாதாரண இடத்துல பெண் எடுக்கச் சம்மதிச்சே...? கல்யாணச் செலவு எல்லாத்தையும் நீயே ஏத்துண்டு... எனக்கு இதுதான் ஆச்சர்யமாயிருக்கு..."

"என்ன செய்யறது கல்யாணி... இந்த இடம்தான் அமையணும்னு இருக்கு... ஹூம்..."

மாமியார் குரலில் இருந்த ஏக்கம்... ஏமாற்றம்... மாலதிக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

"எனக்கு ஆசைதான், என் மாட்டுப்பெண் சீர்வரிசையுடன் வீட்டுக்கு வரணும்னு. ஆனா மொதலுக்கே மோசம் வைக்கப் பார்த்தான் என் பிள்ளை. நான் அவனுக்கு நல்ல இடமாப் பெண் பார்த்துக் கொண்டிருக்கேன்... திடீர்னு ஒருநாள், ஒரு பெரிய குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான்... அவன் பாங்கில் வேலை செய்யும் யாரோ கிறிஸ்தவப் பெண்ணைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்னான். அவ்வளவுதான், எனக்கு மாரடைப்பே வந்துடுத்து... இதுக்காகவா இவனை

இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வளர்த்தோம்னு நினைக்க உடைஞ்சு போயிட்டேன் நான்... பத்துநாள் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தேன்... அப்புறம் அவன் காலில் விழாத குறையாக அவனைக் கெஞ்சினேன். அந்தக் கிறிஸ்தவப் பெண்ணை மறந்துடுன்னு... அப்புறம்தான் இந்தப் பெண்ணை நிச்சயம் பண்ணினேன். அவன் வரதட்சணை வாங்கக் கூடாதுன்னு சொன்னான். வரதட்சணை என்ன... கல்யாணச் செலவு கூட பெண் வீட்டாருக்கு வேண்டாம்னு சொல்லிட்டேன். எப்படியோ... அந்தக் கிறிஸ்தவச்சி பின்னால ஓடாம, அவன் மனசை மாத்தி, என் வயித்துல பாலை வார்த்தார் அந்த பகவான்...''

அதற்கு மேலும் எதுவும் கேட்கப் பிடிக்கவில்லை மாலதிக்கு...

தனது அறைக்குள் நுழைந்து, குப்புறப்படுத்துக் கொண்டு, குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள்.

'ச்சே... எல்லாமே இவ்வளவுதானா...? பிள்ளையின் இந்தக் காதல் விளையாட்டை மறைக்கத்தான் இந்தக் கல்யாணச் செலவை இவர்களே ஏற்றுக் கொண்டார்களோ...? சற்றுப் பழசாகிப் போன துணிகளைத் தள்ளுபடி விலையில் வியாபாரம் செய்வதைப் போல, ரிபேட்டில் கிடைத்த ராகவனை நினைக்க குமட்டிக் கொண்டு வந்தது அவளுக்கு... காதலிக்க ஒருத்தி... கல்யாணத்துக்கு வேறொருத்தியா...? இப்படி இரட்டை வேடம் போடும் மனிதருடன் இனி எப்படிக் காலம் தள்ளுவது...? இதை உடனே அப்பாவிடம் சொல்லி விட வேண்டும்... விருட்டென்று எழுந்து, அப்பா இருந்த அறைக்குள் நுழைந்தாள்...

அவர் கட்டில் ஒன்றின் மீது சாய்ந்து கொண்டிருந்தார். கண்களை மூடியவாறு ஒரு கோழித்

தூக்கம்... கல்யாணம் எதிர்பார்த்ததை விட நன்றாக நடந்து முடிந்ததற்கான ஒரு நிம்மதி அந்த முகத்தில் தெரிந்தது... நன்றாகப் பரீட்சை எழுதிய மாணவனின் திருப்தி அவரது முகத்தில் காணப்பட்டது... "இந்த நிம்மதியை நாம் ஏன் குலைக்க வேண்டும்...? இன்றைய இரவு தனக்கு ஒரு வித்தியாசமான இரவு... பாவம் அப்பா... அவரும் இன்று இரவுதான் நிம்மதியாகத் தூங்கப் போகிறார்..."

உள்ளே போனவள் மௌனமாக வெளியே வந்து விட்டாள்.

அதற்குப் பிறகு யார் யாரோ அவளைக் கேட்டார்கள்.

"ஏன் ஒரு மாதிரியாயிருக்கே?"

"என்ன ஆச்சு உனக்கு?"

"கல்யாணப் பொண்ணா நீ...? ஏன் இப்படி அசடு வழியறே...?"

அன்று இரவு ராகவனும் அதையேதான் கேட்டான்.

"ஏன்... என்னவோ போலிருக்கே... உடம்பு சரியில்லையா?"

"லேசா தலை வலிக்குது..." கூடவே மனசும்தான்... பின்னதை மனசுக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

"அப்படின்னா தலைவலி மாத்திரை சாப்பிட்டுவிட்டுப் பேசாம தூங்கு."

'எப்படி இவரால் இவ்வளவு இயல்பாகப் பேச முடிகிறது?' - மாலதி நினைத்துக் கொள்ள, ராகவன் வெளியே வந்து ஒரு தலைவலி மாத்திரையுடன் மீண்டும் உள்ளே சென்று அவளிடம் கொடுத்தான்.

"இதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, அந்தப் பாலையும் சாப்பிட்டுப் படுத்துக்கோ... ஒரு தூக்கம் தூங்கினால் எல்லாம் சரியாப் போயிடும்."

மாத்திரையை வாங்கி மேஜை மீது வைத்தாள்...

அவளையே ஆச்சர்யமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ராகவன்.

"இதோ பார் மாலதி... உனக்கு என்ன ஆச்சு? தலைவலிக்கிறதுன்னு சொன்னே... ஆனா மாத்திரை கொடுத்தா அதை மேஜை மீது வைக்கறே... ஏன் இப்படி?"

மாலதி மௌனமாக அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

தன் அழகான மனைவியை அவனும் பார்த்தான்.

"நீ ஏதோ சொல்லணும்னு நெனைக்கறே... எதுவானாலும் தயங்காம சொல்லு மாலதி..."

"ஒண்ணுமில்லே... இந்தக் கல்யாணம்..." அடுத்து விஷயத்தை எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று புரியாமல் மாலதி குழம்பினாள்.

"ஓ... உன் கவலைகளுக்கெல்லாம் இது தான் காரணமா...?" கலகலவெனச் சிரித்தான் ராகவன்.

அப்பழுக்கில்லாத அவன் சிரிப்பில் அவளே ஒரு கணம் மயங்கிப் போனாள்.

"உன் கவலை நியாயம்தான் மாலதி... என்னடா இவன் வரதட்சணைதான் கேட்கவில்லையென்றால், கல்யாணச் செலவுகளையும் இவனே ஏற்கிறானே... இப்படிப்பட்ட இவனுக்கு உடம்பில் ஏதாவது தீராத நோய் கீய் இருக்குமோன்னுதானே சந்தேகப்படறே...? நீயே கூட்டிக்கிட்டுப் போற எந்த டாக்டரிடம் வேணுமானாலும் என் உடம்பைப் பரிசோதித்துக் கொள்ளத் தயார்..."

"ச்சே... ராஜாவாட்டம் இருக்கிற உங்களைப் பார்த்து நான் ஏன் சந்தேகப்படப் போறேன்...?" இப்படிச் சொல்லிவிட்டு வெட்கத்தில் சட்டென்று நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள் மாலதி.

"அப்படின்னா... நான் வரதட்சணை வாங்கக் கூடாதுங்கறதை ஒரு லட்சியமாக் கொண்டிருப்பதுதான் காரணம்..."

"இந்த லட்சியம் மட்டும்தான் காரணமா...? இல்லை உங்கம்மா வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, நீங்க காதலிச்ச அந்தக் கிறிஸ்தவப் பெண்ணைக் கைவிட்டதற்குப் பிராயச்சித்தமா இந்தக் கல்யாணச் செலவை நீங்களே ஏற்றுக் கொண்டீர்களா?"

"ஓ... உனக்கு எல்லாமே தெரிஞ்சுடுத்தா...? நானே உன்கிட்ட சமயம் வரும் போது சொல்லணும்னு இருந்தேன். ஓ.கே... இப்ப சொல்லிடறேன். என்னை வளர்த்து ஆளாக்கின என் அம்மாவுக்கும், மற்ற பெண்களைப் போலவே, தன் மருமகளும் நிறைய சீர் செனத்தியுடன் வரணும்னு ஆசை. அவளது இந்த ஆசை தவறானதுதான், ஆனா அதுக்காக என் அம்மாவிடம் வாதாட நான் விரும்பலே. காரணம், தன்னை மதிக்கவில்லை என்று நினைத்து வருத்தப்பட ஆரம்பிப்பாள். அப்படியே ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்காக ஒப்புக் கொண்டாலும், மருமகள் வீட்டிற்கு வந்த பிறகு, மறைமுகமாகக் குத்திக் காட்ட ஆரம்பிப்பாள். அவளது இந்த சீர் பைத்தியத்தினால் இரண்டு இடங்கள் பேச்சு வார்த்தையுடன் நின்றுவிட்டன. பிறகுதான் என் அம்மாவுக்கு என் பாங்க் காதலியைப் பற்றிய விஷயம் தெரிந்தது... இந்த அதிர்ச்சியை அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஹார்ட் அட்டாக்கில் பத்து நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தாள். வீட்டிற்கு வந்ததும் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு கெஞ்சினாள். பிறகுதான் உன்னைப் பெண் பார்த்தோம்... நான் வர

தட்சணை கூடாது என்றேன். வரதட்சணை என்ன, கல்யாணச் செலவே நம்முடையது தான் என்றாள்... என் அம்மாவின் இந்த முழுமையான மாற்றத்திற்குக் காரணம் எனது மானசீக அந்தக் கிறிஸ்தவக் காதலிதான்...''

''மானசீகக் காதலியா...? நீங்க என்ன சொல்றீங்க...?''

''பின்னே... இல்லாத ஒரு பெண்ணை மானசீகமாய்த்தானே கற்பனை செய்ய வேண்டும்...''

''நிஜமாகத்தான் சொல்லறீங்களா...?'' மாலதியின் மனத்தில் பழைய உற்சாகம் பொங்க ஆரம்பித்தது...

''அக்னி சாட்சியாக நான் தொட்டுத் தாலி கட்டிய என் மனைவி மீது ஆணையாகச் சொல்கிறேன்...'' மாலதியின் தலைமீது கையை வைத்துச் சொன்னான் ராகவன்.

அந்தக் கையை அப்படியே சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டாள் அவள்.

''இனி அந்த மானசீகக் காதலி மீது உனக்குக் கோபமில்லையே...?''

''மானசீகமாகக் கூட நீங்க இனிமேல் யாரையும் நினைக்கக் கூடாது.''

''அசடே, அசடே, நான் நினைக்க மாட்டேன்... ஆனால் எங்கம்மாவைப் பொறுத்த வரை அவள், அதான் அந்த மானசீகக் காதலி இன்னும் கொஞ்சம் நாட்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும்...''

''ச்சே... பாவங்க உங்கம்மா...''

''ஐயய்யோ... எங்கம்மாவைப் பத்தி உனக்குத் தெரியாது. ஏதாவது ஏடாகூடமா உளறி வச்சுடாதே... அடுத்த நிமிஷமே ஒரு நீண்ட சீர் லிஸ்ட், ஸ்பீட் போஸ்டில் உங்கப்பாவுக்குப் பறந்துடும்...'' என்று சிரித்தான் ராகவன்.

அருள்வாக்கு

''**நி**ஜம்'' என்பதை ''உண்மையானது'' என்று நாம் அர்த்தம் பண்ணிக் கொள்கிறோம். ''நிஜம்'' என்பதற்கு நிஜமான அர்த்தம், ''தனக்கே உரிய ஸ்வபாவம்'', ''தன் உண்மை இயல்பு'' என்பதாகும். இரண்டு அர்த்தத்திலும் ஆத்மாதான் நிஜம். அதை அறியாத நாம் மனஸின் பொய் வேஷத்தில் நம் ஸ்வபாவத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருப்பவர்கள்தான். மனஸை நாமாகவே நினைத்துவிடுகிற அளவுக்கு அது பெரிய வேஷம் போட்டு ஏமாற்றிவிடுகிறது.

ஒரு வேஷமில்லை; மாறிக் கொண்டே இருக்கிற பல வேஷங்கள்! பழநியில் (தண்டாயுதபாணிக்கு) கிடுகிடுவென்று ஓர் அபிஷேகத்துக்கு மேல் இன்னொரு அபிஷேகமாகப் பண்ணித் திரைபோட்டு அலங்காரம் பண்ணித் திறந்து காட்டுவார்கள். ஓர் அலங்காரத்திலே ஆண்டிப் பண்டாரமாக நிற்பார்; கொஞ்ச நேரத்தில் இன்னொரு அபிஷேக, அலங்காரமாகித் திரையை விலக்கும்போது பார்த்தால் ராஜாவாகக் காட்சி கொடுப்பார்; அதற்கப்புறம் இன்னோர் அலங்காரத்தில் வேட ரூபத்தில் தரிசனம் தருவார். அதே மாதிரிதான் நம் வேஷமும் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. பிறந்ததிலிருந்து (கருவாய் உருவானதிலிருந்து, இன்னும் பின்னே போனால் எத்தனையோ ஜன்மத்துக்கு முன்னாலிருந்து) நம் உடம்பும் மனஸும் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறதென்றால், ஒவ்வொரு மாற்றமும் ஒரு வேஷந்தானே? இருந்தாலும், ஒரு துணியும் போட்டுக் கொள்ளாமல், மல மூத்ரங்களை அடித்துக் கொண்டு செருப்பு, துடைப்பக் கட்டை எதுவானாலும் 'ஹாவு ஹாவு' என்று கடித்துக் கொண்டு ''ஹா, ஹூ'' என்று விளையாடிக் கொண்டிருந்த அந்தக் குழந்தையேதான் இன்றைக்கு எத்தனையோ நாசூக்கு நாகரிகம் பார்க்கிற நாம் என்பதாக ஒரு ''நான் - எண்ணம்'' அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அறாத, மாறாத தொடரிழையாக இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த எண்ணத்துக்கு அடியில் நமக்கு உயிராதாரமாக இருப்பதுதான் ஆத்மா.

– ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்.

வண்ணத்துப்பூச்சி வேட்டை

●● 7 ●●

சுஜாதா

''நான் தனித்து வழிவாரேன் அண்ணா நடமோ தெரியவில்லை''
– அண்ணன்மார் கதை.

பெங்களூரிலிருந்து வந்தவுடன், சென்னையில் நாங்கள் தங்கப் போகும் ஃப்ளாட்டுக்கு என்னை நேராக அழைத்துச் செல்லவில்லை. அதில் ரிப்பேர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று இரண்டு நாளைக்கு அவர் உறவினர் வீட்டில் தங்க அழைத்துச் சென்றார். அவருடைய அப்பா, அம்மா அடையாறில் இருப்பதாகச் சொன்னார். ஒரே ஒரு நாள் ஆபீஸ் போய்விட்டு தடைப்பட்ட எங்கள் தேனிலவுப் பிரயாணத்தைத் தொடரப் போகிறோம் என்ற ஏற்பாடு.

சென்னை எனக்குப் புரியவில்லை. பயங்கரமான சுவர் எழுத்துக்கள் தையல் கிளாஸிலிருந்து ஆன்மிகச் சொற்பொழிவு வரை அறிவிக்க, சினிமா விளம்பரங்கள் எல்லா இடத்திலும் நீக்கமறப் பரவியிருந்தன. கொஞ்சம் அழகாக இருக்கிறதே என்று நிம்மதி கிடைப்பதற்குள் சாலையில் யாராவது நின்றவாரே ஒன்றுக்குப் போகிறார்கள்.

'ஆடுகளும் மேயாதாம் அரவம் இரை தீண்டாதாம் மாடு புல்லு மேயாதாம் மரங்கள் இலை ஆடாதாம்' என்று விவரித்திருந்தது. சென்னை போன்ற ஒரு இரக்கமற்ற நகரத்துக்குத்தான் எழுதியிருக்க வேண்டும்' என்று டயரியில் எழுதினேன். கல்யாணத்துக்கு அப்புறம் இரண்டாவது குறிப்பு. கல்யாண தினத்தின் மறுநாள் ஒரே ஒரு டயரிக் குறிப்பு மட்டும் எழுதினேன், ''தலைவலி''.

அவர் என்னை அழைத்துச் சென்ற வீடு திருவான்மியூர் என்று தள்ளி இருந்தது. காத்தோட்டமான தனி வீடு. கேட்டருகே மாருதி கார் நிற்க, சமையலுக்கு ஒருவர் இருந்தார். நான்கு நாள் பேப்பர் அடுக்கி வைத்திருந்தது. ஹாலில் தபால் சிதறி இருந்தது.

''இதான் நம்ம வீடா?''

''இல்லை. நம்ம ஃப்ளாட் ரினவேஷன் நடக்கிறது. இது கிருஷ்ணமூர்த்தியுடையது. ரெண்டு பேரும் ப்ரஸ்ஸல்ஸ் போயிருக்கா. கிருஷ்ணை நீ கல்யாணத்தின் போது பார்க்கலை? எனக்குப் பெரியம்மா பையன்...''

''உங்க அப்பா அம்மா கூட இருக்கலாமே!''

''அங்கே இடம் போறாது. மேலும் நாம ஒரு நாளைக்கு ட்ரான்ஸிட் காம்ப் மாதிரி ஹனிமூனைத் 'தொடரும்' போட்டுட்டு வந்துருக்கோம். அப்பா அம்மா காயத்ரியோட கோயமுத்தூர் போயிருப்பா கல்யாணத்துக்கு அப்புறம்.''

கிருஷ்... காயத்ரி, புது அப்பா, புது அம்மா இவர்களையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.... மாமனார் மாமியார் பெயர் கூடத் தெரியாது. பெட்டியிலிருந்து அழைப்பிதழை எடுத்துப் பார்த்தேன்.... ஹரிஹரன் . பிரேமா.

அவர் ஒரு நாள் ஆபீஸ் போயிருந்தார். நான் சன்னல் வழியாக எதிரே பெரிசாகக் கட்டடம் கட்டிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டாவது மாடி பொக்கையாக இருக்க அதின் விளிம்பில், தூளியில் குழந்தை தூங்கிக் கொண்டிருந்தது.

சமையற்காரர் அதிகம் பேசவில்லை. அற்புதமாக உப்புமாவும் வடையும் கொடுத்தார். டீ.வியில் அஸாருத்தீன் செஞ்சுரி பார்த்து விட்டு போர்த்திக் கொண்டு தூங்கி விட்டேன். போன் அடித்து யாரோ தாழ்ந்த குரலில் பேசினார்கள்.

இரவு லேட்டாக வந்தார்.

''நாளைக்கு எங்கே போறோம்?''

''ஊட்டி.''

''வேண்டாமே'' என்றேன்.

''என்னது. ஊட்டியை வேண்டாம்னு சொல்ற புது மணப்பெண் எங்கயாவது உண்டா?''

''ஐ ஆம் டயர்டு.''

''அதுக்குள்ளயா?''

ஊட்டிக்கு பஸ் பிடிக்கப் புறப்படுமுன் கூட அவர் போன் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அவர் பேசியது எனக்குப் புரியவில்லை. 'யூரோ இஷ்யு, க்ராஸிம், எஸ்.ஆர். குஜராத், இன்டோ கல்ஃப்' என்று அதிகாலை, படுக்கைக்கருகில் டெலிபோனில் பேசினால், யாருக்குத்தான் கடுப்பாக இராது!

''ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்கே?

மறுபடி தலை வலியா?'' என்றார், புறப்பட்டபோது.

''கொஞ்சம் களைப்பா இருக்கு.''

''இந்த மாதிரி உனக்கு அடிக்கடி வருமா?''

''என்னது?''

''தலைவலி?''

''இப்ப தலைவலி இல்லை, களைப்பு'' என்றேன்.

''அதுமட்டும்தானே, என் மேல் கோபம் இல்லையே?''

''இல்லை'' என்றேன் சுருக்கமாக.

''ஊட்டில குளிரா இருக்கும். ஜலதோஷத்துக்கு பிராந்தி சாப்பிட வேண்டி வரும்!'' என்று கண் சிமிட்டினார்.

''அங்கேயும் சீட்டாடப் போறீங்களா.''

''சேச்சே, சத்தியமா இல்லை. என்ன நீ? நான் சூதாடின்னு நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயா?''

''இல்லை.''

''சும்மா இருக்கிற நேரத்தில், நீ தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்திலதானே, பொழுது போகத்தானே விளையாடினேன்? ஜெயிக்கவும் ஜெயிச்சேனே, தெரியாதா? மொத்தம் இருபத்தைந்தாயிரம் பண்ணிட்டேன். நம்ம ஹனிமூன் செலவெல்லாம் அங்கயே மீட்டாச்சு'' என்றார் சந்தோஷத்துடன்.

எனக்குக் கருநீலத்தில் ஒரு கார்டிகன் வாங்கிக் கொடுத்து, ''இதைப் போட்டுக் கொண்டால் நீ தேவதை போலிருப்பாய்'' என்றார். ''விலை தெரியுமா எண்ணூறு ரூபாய்! இதும் ஜெயித்த பணத்தில் வாங்கினதுதான்.''

ஸ்டேஷனுக்கு எதிராக இருந்த பஸ் நிலையத்தில் வரிசை வரிசையாக வெளியூர் பஸ்கள் காத்திருக்க, நாங்கள் ஏறிக் கொண்ட பஸ், வசதியான இருக்கைகள் வைத்து, கூரையில் சினிமாப்பாட்டு பாடிக் கொண்டிருந்தது. நானும் அவரும் முன் சீட்டில் உட்கார்ந்து, சாய்ந்து கொண்டபோது, அவரிடம் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்கிற அதிருப்தி ஏற்பட்டு, அவர் முழங்கையைப் பற்றி அவர்மேல் முகத்தைக் கன்றுக்குட்டி போல தேய்த்துக் கொண்டேன்.

அவர் என்னை முதுகில் தட்டி இறுக்கி விட்டு, ''பயப்படாதே! நான் உன்னை ராணிபோல் வைத்துக் கொள்கிறேன்'' என்றார்.

அப்போது ''அர்ஜுன் அர்ஜுன்'' என்ற குரல் சன்னலுக்கு வெளியே கேட்க, ஒருவன் மப்ளரும் இறந்த கோட்டும் கலைந்த தலையுமாக வெளியே நின்று கொண்டிருந்தான். கையில் பாட்டில் வைத்திருந்தான். மற்றொரு கையில் சிகரெட். அவன் என்னைப் பார்த்து, ''மிஸ்டர் அர்ஜுன் இருக்கிறாரா?'' என்றான்.

நான் ''உங்களை யாரோ கூப்பிடுகிறார்கள்'' என்று சொல்ல, அவர் இடம் மாற்றிக் கொண்டு எட்டிப் பார்த்தார். ''ஓ இவனா!''

''அர்ஜுன் என் பணத்தைக் கொடுத்து விடப்பா. பெண்டாட்டி நகைகளையெல்லாம் விற்ற பணம்'' என்றான்.

''நத்திங் டூயிங். ஹை ஸ்டேக் ஆடாதேன்னு சொல்லிச் சொல்லி கேக்காமதானே, ஆட்டத்தில தோத்தே? க்ளப் பாங்க் ரூல் என்ன, சொல்லுப்பா?''

''அர்ஜுன் ப்ளீஸ் ப்ளீஸ்.''

''போடா, போலீஸை கூப்பிடுவேன்.''

''பெண்டாட்டி நகைப்பா.''

''எனக்கும் பெண்டாட்டி இருக்கா. எனக்கும் பணத்தேவை இருக்கு. உன்னை சீட் பண்ணனாச் சொல்லு.''

''இல்லை.''

''பின்ன எப்படி பணத்தைக் கேக்கலாம் நீ?''

''ஒரு மனிதாபிமானம்பா.''

''அதுக்கெல்லாம் இந்த ஆட்டம் இல்லை. இப்ப போறியா முதல்ல. இந்த குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்து. அதிகாலை யாரும் குடிக்கிறதில்லை.''

அவன் அர்ஜுனைப் பார்த்த கையோடு, என்னையும் பார்த்து, ''ஸிஸ்டர் சொல்லுங்க'' என்றான்.

''இப்ப போறியா, இல்லையா? சிஸ்டராம் சிஸ்டர்'' என்று அதட்டினார்.

''ஒரு டென் ருப்பீஸ் கொடுப்பா, சிகரெட்டுக்காவது.''

''என்ன கேக்கறான்?'' என்றேன்.

''நீ சும்மா இரு'' என்று பையிலிருந்து இரண்டு ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்து, ''இது போதும். ரெண்டு சிகரெட் வாங்கிக்க. இல்லை அரைபாக்கெட் சார்மினார் வாங்கிக்க!'' என்றார்.

அவன் அந்த இரண்டு ரூபாயை அற்பமாகப் பார்த்து, ''வேண்டாம்பா நீயே வெச்

பத்துப் பைசாவுக்கு ஓர் ஏலக்காய் எஸ்டேட்!

●● வெறும் பத்தே பைசாவுக்கு எட்டரை ஏக்கர் ஏலக்காய் எஸ்டேட்டை ஏலத்தில் எடுக்க முடியுமென்று யாராவது நம்புவீர்களா? நம்பித்தான் ஆக வேண்டும்!! காரணம், இதைக் கேரள அரசே செய்திருக்கிறது!

உடும்பன் சோலையைச் சேர்ந்த எஸ்.எஸ். வெங்கிடசாமிக்கு 8.76 ஏக்கரில்

ஏலக்காய் எஸ்டேட் ஒன்று. கடந்த 79-80 ம் ஆண்டில் அதற்கு வரியாக 99,536 ரூபாய் விதித்தது கேரள அரசு. அது மிகவும் அதிக மான வரி என்று சொல்லி, வரி கட்ட மறுத்துவிட்டார் வெங்கிடசாமி. எனவே, உள்ளூர் தாசில்தார் எஸ்டேட்டை ஏலம் விட்டு வரியை எடுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்தார். யாருமே ஏலத்தில் எடுக்க முன் வராததால் அரசாங்கமே வெறும் பத்துப் பைசாவுக்கு எஸ்டேட்டை ஏலத்தில் எடுத் துக் கொண்டு விட்டது. கோர்ட்டுக்குப் போனார் வெங்கிடசாமி. வெறும் பத்துப் பைசாவுக்கு ஏலம் போட்டது செல்லாது என்றும் 99,536 ரூபாய் வரி போட்டதும் சட்டப்படி சரியல்ல என்றும் தீர்ப்பு வழங்கி விட்டது உயர் நீதிமன்றம்.

●● கேரள மின்சார இலாகாவின் தலைமை அலுவலகம், மின்சார பவனில் செயல்படுகிறது. அங்கிருக்கும் வரவேற்பு கவுண்டரில் ரிசப்ஷனிஸ்ட் இருப்பதே இல்லை. அங்குள்ள டெலிபோனை வெளியார்களெல்லாம் உபயோகிக்கிறார் கள். பார்வையாளர் களுக்கான அனுமதிச் சீட்டுகளும் வழங்கப்படுவதில்லை.... இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளையெல் லாம் யார் கூறியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? கேரள மாநில மின்வாரியமேதான் தனது தலைமை அலுவலகத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறது!

-திருவனந்தபுரத்திலிருந்து :
எஸ்.எஸ். மணி.

க்க'' என்றான்.

அர்ஜுன் ''வேண்டாட்டா போ'' என்று எடுத்துக் கொள்ள, பஸ் புறப் பட்டது.

அவன் ''அர்ஜுன்! அர்ஜுன், சிஸ்டர்! சிஸ்டர்!'' என்று கொஞ்ச தூரம் ஓடிவந் தான்.

திரும்பிப் பார்த்த போது கீழே எதையோ பொறுக்கி, கோபத்தில் வீசி எறிந் தான். அவன் உதடுகளின் அசைவிலிருந்த வசவு கேட்கவில்லை. பயமாக இருந்தது.

''என்னன்னே புரியலை.''

''இவன் நேத்திக்கி ராத்திரி பூரா கிளப்ல வந்து ரம்மி ஹைஸ்டேக் ஆடி னான். நிறைய இழந்தான். எங்கிட்ட தோத் துப் போனதைத் திருப்பி கேக்கறான். எப் படி நியாயம்? எங்கிட்ட மட்டுமா தோத் தான்? எத்தனையோ பேர்கிட்ட தோத் தானே, அவங்களையெல்லாம் கேக்கறது தானே.''

''எப்படி நம்ம இங்க இருக்கோம்னு தெரிஞ்சுது?''

''நாளைக்குப் பார்க்கலாம்ன்னான், என்னமோ திருப்பி எடுத்துடற மாதிரி. ஊட்டி போறேன்னேன். தொடர்ந்து வந் திருக்கிறான்.''

''பாவம்.''

''என்ன பாவம்? திமிரு! சீக்வென்ஸ் இல்லாம எல்லாக் கையையும் ஆடினா, இப்படித்தான் ஆகும். புக்கு மேல புக்கு.''

''நீங்க இந்த மாதிரி தோத்திருக்கா?''

அவர் என்னை அழமாகப் பார்த்தார்.

''நான் தோற்க மாட்டேன். தோத்தா தற்காலிகமாத்தான் தோப்பேன். ஜெயிக்கத் தான் தோப்பேன். சீட்டாட்டத்தை ஆடற முறை இருக்கு. அது ஒரு டெக்னிக். எப்ப எந்தக் கை புரளும், எந்தக் கை திரளும்னு எனக்கு விரல் நுனியிலேயே தெரியும். நான் தோக்க மாட்டேன், ரேகா. எனக்கு விரல் நுனியில கண்ணு.''

''அப்ப நிறுத்தவும் மாட்டிங்க'' என் றேன்.

''நிறுத்திருவேன். சொன்னேனே, முப் பத்தஞ்சு - முப்பத்தஞ்சு.''

மேட்டுப்பாளையம் தாண்டி மலைப் பாதையில் சென்ற போது, எனக்குக் குமட்டல் வந்தது. அந்த ஆள் 'அர்ஜுன் அர்ஜுன்' என்று கெஞ்சியது வயிற்றைக் கலக்கியது.

''அவன் பேர் என்ன?''

''யாரு பேரு.''

''அதான் மெட்ராஸ்ல பணம் வந்து கேட்டானே...''

''நீலகண்டனோ என்னவோ, அவனை நான் அப்பவே மறந்தாச்சு. இதெல்லாம் கண்டுக்கவே கூடாது. வாழ்க்கைல பரிதா பப்பட வேண்டியவங்க யார் தெரியுமா?''

நான் மௌனமாக இருக்க, ''நாம்'' என்று முடித்தார்.

புரியவில்லை. இருந்தும் முகம் மறக்க வில்லை.

தாசப்ரகாஷ் ஓட்டலில் புக் பண்ணி யிருந்தும் செய்தி வரவில்லையென்றார்கள். லாபியில் காத்திருக்கச் சொன்னார்கள். ஊட்டி பூரா புதுசாகக் கல்யாணம் ஆனவர் கள் கூட்டமாக இருந்தது. எல்லாத் திசையி லும் எல்லா நிறத்திலும் சைஸிலும் அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். மை காட்! இத்தனை கல்யாணமா என்று தோன்றியது. 'தேனிலவு' என்று ஒரு கதை படித்த ஞாபகம் வந்தது. யார் எழுதியது சட் டென்று சொல்ல முடியவில்லை.

தாசப்ரகாஷில் ''சாரி ஸார் எங்களுக்கு டெலக்ஸ் மெஸேஜ் வரவில்லை'' என்றார் கள்.

வேறு வேக்கன்ஸியும் இல்லை.

அர்ஜுன் கோபத்துடன் ''நீங்கள்தான் ஏதாவது செய்து எங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இது உங்கள் குறை. நாங்கள் தெளிவாக அனுப்பிய டெலக்ஸ் செய்தி இருக்கிறது'' என்று அத்தாட்சி காட்டினார்.

''ஃபெர்ன் ஹில் என்று ஓர் ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல் இருக்கிறது ரூம் வாடகை அதிகம்.''

''வேண்டாம் கோடைக்கானல் போய் விடலாம்'' என்றேன், அர்ஜுன் அருகில் போய் கொஞ்சம் தாழ்ந்த குரலில்.

''ஜிட்டாட்ட கிளப் உண்டா'' என்று கேட்டார்.

''பாக்கமான் ஆடுவாங்க பாத்திருக்கேன்.''

''உடனே போன் பண்ணி ரிஸர்வ் பண்ணச் சொல்லிடு.''

''அர்ஜுன் வேண்டாம், கொடைக் கானல் போய் விடலாம்.''

''ஊட்டி, கொடைக்கானல் எல்லாம் ஒன்றேதான். ரேகா, வந்த காரியத்தை முடிக் காமல் போவதாவது?'' என்றார். ''என்ன ஸ்டேக் ஆடுவாங்க?''

''தெரியாது ஸார். ப்ரைவேட்டா ஆடறாங்கன்னு கேள்விப்பட்டேன். அங்க மைக் கல்னு இருக்கார். அவர் விவரம் சொல்வார்.''

''பாக் கமான்னா என்ன?'' என்றேன்.

''அது ஒரு சுவாரஸ்யமான விளை யாட்டு. மூணு சீட்டு மாதிரி. நாலாவது கார்டு ட்ரா பண்ணணும்.''

''அய்யோ அய்யோ மறுபடியும் சீட்டாட்டமா? நான் வரவில்லை.''

''யார் ஆடப் போறா? ஊட்டி சுத்திப் பார்க்கத்தான் வந்திருக்கிறோமே தவிர, ராத்திரி ரிலாக்ஸ் பண்ண, மிஞ்சிப் போனா ஒரு அரைமணி ஆடப்போறேன்.''

நான் அர்ஜுன் மண்டையில் என் புதிய கைப்பையால் அடித்தேன். வலித்திருக்க வேண்டும். அவர் சிரிக்கவில்லை. ஊட்டி யில் மட்டக்குதிரை மேல் நடத்தி அழைத் துச் சென்ற போதும் ஏரியில் போட் விட்ட போதும் பொட்டானிகல் கார்டனில் உலா விய போதும் அடிக்கடி கைக் கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சாயங்காலம் ஏழானதுமே பரபரவென்றிருந்தார். சட் டென்று சாப்பிட்டுவிட்டு அறைக்குப் போகலாம் என்று அவசரப்படுத்தினார்.

''எதற்கு? சீட்டாடவா?''

''சேச்சே! ஹனிமூன் வந்திருக்கிறோம். எதற்கு என்று கேட்கிறாயே! அதற்குத் தான்.''

அறை உசத்தி அறை. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கும் என்று தோன்றி யது.

'எத்தனை வாடகை' என்று கேட்ட போது, ''வாடகையைப் பற்றி ஏன் கவ லைப் படுகிறாய்? அதை நான் இங்கேயே எடுத்துவிடுவேன். பாக் கமான் என் செல்ல விளையாட்டு'' என்றார்.

எனக்கு ஏகப்பட்ட புத்தகங்களும் கறுப்பு சாக்லேட்டும் வாங்கிக் கொடுத்தார்.

விளக்கை அணைத்துப் படுப்பதிலும் என்னை அணைப்பதிலும் அவசரமாக இருந்தார்.

''இப்ப வேண்டாம்.''

''என்ன செய்யறதாம்?''

''நடக்கலாம், வெளியில ப்ளெஸண்டா இருக்கு.''

''குளிரு அதிகம். சளி பிடிக்கும்.''

''நடக்கலாம். ஸ்வெட்டர் வாங்கின துக்கு போட்டுக் கொண்டு கொஞ்சமாவது நடக்க வேண்டாமா?'' என்றேன்.

அவர் வேண்டா வெறுப்பாகக் கொஞ் சம் அலுத்துக் கொண்டுதான் 'ப்ச்! ஆல் ரைட்' என்று வந்தார். எங்கள் மண வாழ்க் கையில் முதல் 'ப்ச்'.

லாபியில் நிறைய ட்ராவலர் செக் மாற்றிக் கொண்டார்.

''இப்ப எதுக்குக் காசு?''

''காலை செக் அவுட் பண்ணணுமில் லையா?''

''காலையா போறோம். நாளன்னைக் குன்னா போறோம்?''

''சும்மா தொண தொணன்னு கேள்வி கேட்காதே.''

''நீங்க சீட்டாட்ட அவசரத்திலிருக்கி றீங்க!'' என்றேன்.

கொஞ்சநேரம் என்னைப் பார்த்துவிட்டு ''ஆமாம் '' என்றார்.

''அப்ப போயிட்டுவாங்க. எனக்காக ஒப்புக்குக் கூட வராப்பல வந்துட்டு அவ சரப்படுத்தாதீங்க!''

''எனக்கு அவசரமில்லை. ரூம்ல உட் கார்ந்து கொண்டு டீ.வி.பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறனே. நீங்க வரப்ப வாங்க'' என் றேன்.

அவர் ஒரு நிமிஷம் முழுவதும் என்னைப் பார்த்து, ''கோபமா?'' என்றார்.

''ஆமாம்.''

''சரி, நான் போகலை.''

''போய்ட்டு வாங்க.''

''நீ வேண்டாம்னா வேண்டாம். என்ன ஒரு ஆயிரம் ரெண்டாயிரம் பண்ணலாம், ஸ்போர்டைம்லன்னுட்டுத்தான்...''

''அதில எதும் தப்பில்லை, போய்ட்டு வாங்க..''

''நீ சரியாச் சொல்லலை; கோபத்தோட சொல்றே,நான் போகலை.''

அறைக்கு வந்து கதவைத் திறக்கும் போது, ''போய்ட்டு வாங்கறியா?'' என் றார்.

நான் புரியாமல் தடுமாற, ''டீ.வி. பார்த்துண்டே இரு. அரை மணியில வந்தூர் றேன்'' என்று அவசரமாக ஸ்வெட்டரைக் கழற்றி நல்ல சட்டையும் டையும் சூட்டும் போட்டுக் கொண்டு சென்ட் காற்றடித் துக் கொண்டு புறப்பட்டார். எனக்கு அப்பா வுடன் போன் பேச வேண்டும் போல இருந் தது.

(தொடரும்)

வீராயி என்னும் ஒரு குப்பைக்காரி

சுப்ரமணியன் ரவிச்சந்திரன்

குனிந்திருந்த வீராயியின் முதுகில் பொத்தென்று யாரோ குப்பையைக் கொட்டினார்கள். முதுகெலும்பில் வாகாய் வெட்டு விழுந்தது.

வலியால் யாரது என்னும் கோபத்துடன் நிமிரப் போனவள் விழுந்த பவுடர் டின்னைப் பார்த்ததும் வலியை மறந்தாள். கோபத்தைத் துறந்தாள்.

யாரோ பித்துப் பிடித்த மகாலட்சுமி போட்டிருக்கிறாள். பவுடர் டின்னுக்கு எப்படியும் காசு முழுசாய் உண்டு. தெருவோடு போகும் பழைய சாமான்காரன் வரும் வரை பொறுமையில்லை. எப்படி இருந்தால் என்ன? இன்றைக்கு நரி முகம்.

கோணியின் ஓர் ஓரத்திற்குள் அந்தப் பவுடர் டப்பாவைப் புதைத்தாள். மூட்டையை முதுகில் சார்த்திய போது டப்பா முதுகை உறுத்தியது. மூட்டையைக் குலுக்கியதில் உள்ளே புரண்டு, உறுத்தல் காணாமல் போனது.

கைகளால் குப்பையை அளைந்த போது, மனம் பழசையெல்லாம் அளைய ஆரம்பித்தது.

ரெங்கன் அன்றொரு நாள் இதே நிறுசில்தான் ஒரு பவுடர் டப்பாவை அவளுக்குத் தெரியாமல் நிஜார்ப் பையில் போட்டதைப் பார்த்தாள். அவளுடைய புருஷன். இத்தனை பெரிய டப்பா இல்லை. ஒரு சாணுக்கும் சற்றுக் கம்மியான அளவு. போலீஸ்காரனுக்குப் பயந்து கொண்டு போகும் பாவனையே அதில் தெரிந்தது.

வீராயியின் முகத்தில் முறுவல் பிறந்தது. ஆனாலும் கணவனுக்குக் குறும்புதான். தன்னை ஆச்சரியத்தில் தள்ளுவதற்காக என்னவெல்லாம் மாய்மாலம் செய்கிறான். தான் மறைத்துள்ள பொருளை என்ன என்று கேட்பாளாம். அவள் திருதிருவென்று முழிப்பாளாம். உடனே பவுடர் டப்பாவை நீட்டியதும் அவள் சந்தோஷத்தில் திணற வேண்டும்.

அவள் அந்த நாடகத்திற்காகக் காத்திருந்ததுதான் மிச்சம். ரெங்கன் ஏனென்று கூடக் கேட்கவில்லை.

காத்திருந்தவள் புருசனை நேற்று வந்தவள் கொண்டு போன கதையாக ஆயிற்று.

''எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்யா. கண்ணாரத் தெருவுல குடும்பம் நடத்திட்டு, எங்கிட்ட வந்து காசு இல்ல. கம்பெனியில சம்பளம் போடலேங்கற ஜாலாக்கெல்லாம் வேண்டாம்...''

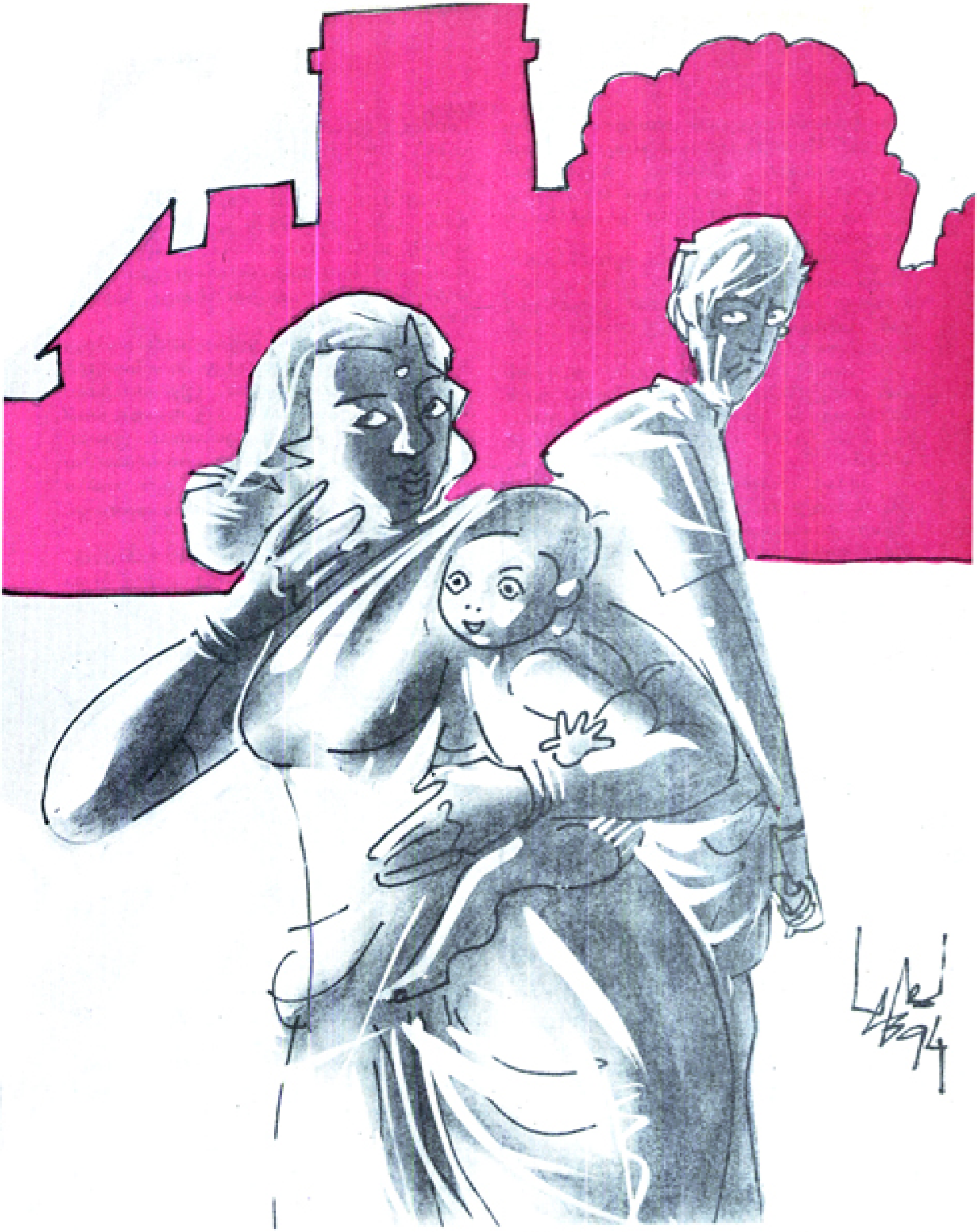
இன்று நேரம் வந்து விட்டது. அங்கு இங்கு என்று கேள்விப்பட்டு அவள் கண்ணால் பார்த்தே விட்டாள். செய்வதைச் செய்து விட்டு திற்பதைப் பார்.

ரெங்கன் முதலில் அதிர்ந்து போனான். அப்பட்டமாய் இப்படிக் கேட்பாளா ஒருத்தி.

ஒரு நிமிடம்தான் அதிர்ச்சியெல்லாம். அடுத்த நிமிடம் அவன் ஆண்பிள்ளை என்னும் ஞாபகம் வந்திருக்க வேண்டும். கல்லானாலும் கணவன் என்பதை ஏற்காதவள் ஒரு பெண்ணில் சேர்த்தியா? என்னையா மடக்கினாய்? இப்போது உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார். என் வழிக்கே வரக் கூடாது....

''எல்லாந்தான் தெரியுமே அப்புறம் என்ன? நீ சரியா இருந்தா நான் ஏன் வெளியில போறேன். எட்டு வருசமாச்சு. ஒரு புழு பூச்சி உண்டா? வந்துட்டா சட்டம் பேச... என்ன பண்ணுவே? ஆங்...?''

ரெங்கன் குடிகாரன் இல்லை. பீடி, சிகரெட் கிடையாது. ஆனால் அவனுக்கு அவையெல்லாம் இருந்தால் கூடப் பரவாயில்லை என்றே தோன்றியது. செய்வதையும் செய்து விட்டு என்ன திமிரான பேச்சு?

ஒரு துணிப் பையில் அவளுக்கென்று அகப்பட்டதை எல்லாம் திணித்துக் கொண்டாள். புடைவைத் தலைப்பில் மூக்கைச் சிந்தினாள். அவனை நிமிர்ந்தும் பார்க்காமல் வெளியே கிளம்பினாள்.

''எங்க போறாப்பல. சோத்துக்கு என்ன பண்ணுவே. அது சரி... பொம்பளைதான நீ. ஆயிரம் வழி இருக்கு...'' சேற்றை வாரி இறைத்தான்.

''மானத்தோட வாழணும்னுதான்யா நான் வெளியே போறேன். மானங்கெட்டு இருக்க நீ போடற சோத்தையே திம்பேனே. அதுக்கு வெளியில போயா செய்யணும். ஒனக்கெல்லாம் ஒரு பொண்டாட்டி... நல்லா இரு... கண்ணாரத் தெருக்காரியாவது கடைசி வரைக்கும் இருக்கட்டும்...''

வெளியே அடித்த காற்றில் குப்பைக் காகிதம் பறந்து வந்து, அவன் முகத்தில் மோதியது. அவனைப் போர்த்தியது போலவே இருந்தது.

வீராயி அந்தக் காகிதத்தை நீவிக்

கொடுத்தாள். அதுதான் அவளுக்குச் சோறு போடப் போகும் புருஷன் என்ற எண்ணம் தான் வந்தது. இத்தனை வருஷங்கள் ரெங்கனுடன் குப்பை கொட்டியாயிற்று. இனி குப்பையுடன் குடும்பம் நடத்த வேண்டியதுதான்.

கோணிச் சாக்கைத் தூக்க ஆரம்பித்தாள். வேறு ஊருக்கும் வந்து விட்டாள். உலகம் பரந்தது. எங்கும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவளுக்கும் கிடைத்தார்கள். தனியாய்க் குடிசை கிட்டியது.

''அங்கியே கண்டுட்டான். அப்புறம் ஏன் என் இடுப்புல தங்கப் போறான். நான் பெத்ததுதான். மிச்சம் எல்லாம் நீதான... புடி.. நா போய் மர எண்ண வாங்கிட்டு வரேன்.''

ராக்கு, பிள்ளையை வீராயியின் வசம் ஒப்படைத்து விட்டு கடைக்குப் போனாள். பிரியும் தாயைக் கண்டு குழந்தை அழாமல் வீராயியைக் கண்டு வெடிச் சிரிப்புச் சிரித்தது. அவளுடைய தலைமுடியைத் துழாவியது.

''ச்சீ படுவா... கஸ்டப்பட்டு தலை சீவியிருக்கேன் கலைக்கிறியோ...'' செல்ல அதட்டலுடன் குடிசைக்குள் கொண்டு போனாள். டப்பாவில் மிச்சமிருந்த அரை ரொட்டியை எடுத்துக் கொடுத்தாள். பிள்ளை ரொட்டியை நனைத்துக் குழம்பாக்கி அவள் மேல் பூசியது.

பெருமூச்சு விட்டாள்.

''ராசா... என் வவுத்துல பொறந்திருக்க மாட்டியா. ஒங்கப்பன் என்னத் தவிக்க உடாம இருந்திருப்பானே. என்ன பேச்சுப் பேசிட்டான் அந்த ஆளு.''

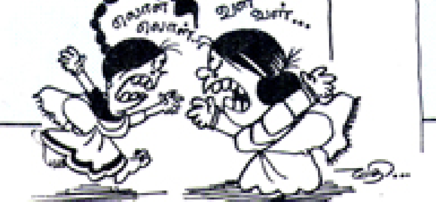
கொண்டு வந்த பழைய சாமான்களிலிருந்து பவுடர் டப்பாவை எடுத்தாள். ஆட்டிப் பார்த்ததில் ஒரு சிட்டிகை உதிர்ந்தது. பிள்ளைக்குப் போட்டாள். டின்னை அதன் கையில் கொடுத்து கீழே இறக்கி விட்டாள்.

பவுடர் டப்பா குழந்தையின் கைக்கு அகப்படாமல் நழுவி உருண்டு போனது.

''நேத்து உங்க வீட்டுக்குக் கார்ப்பரேஷன் நாய் பிடிக்கறவங்க வந்தாங்களே... ஏன்?''

''நானும் என் மாமியாரும் நேத்து கொஞ்சம் ஓவரா கத்தி, சண்டை போட்டுக்கிட்டதைத் தப்பாப் புரிஞ்சுக்கிட்டாங்க!''

- விஜயகுமார்

அதைத் துரத்திக் கொண்டு தவழ்ந்த பிள்ளையைப் பார்த்தபடி அடுப்புப் பற்றவைத்தாள்.

அப்படி ஒன்றும் கஷ்டமாக இல்லைதான். தன் ஒருத்திக்கு நன்றாகவே காசு வருகிறது. நாட்டில் குப்பை இருக்கும் வரை வாழ்க்கை கோபுரம்தான். என்றாலும் ஏதோ ஒரு வெறுமை அவ்வப்போது வாட்டி விட்டுப் போகிறது.

''நம்ம மாதிரி இருக்கறவங்களுக்குத் தான் ஒருத்தர் வேணுங்கறது. எங் கொழுந்தனாரு பாண்டியிலதான் இருக்காப்பல. நம்ம தொழிலுதான். இருக்கறதுதான் பாண்டியில. குடிகிடி ஒண்ணும் இல்ல. எங்க ஊட்டு ஆளாக்கம் நாலுல ரெண்டுல ஏதோ தொண்டைய நனைச்சுக்கும். என்ன சொல்ற... நாம ரெண்டு பேரும் ஒண்ணுக்குள்ள ஒண்ணு ஆயிடலாம்.''

ராக்கு அவ்வப்போது நச்சரிக்கிறாள். அவளுக்கு வீராயி தனி மரமாய் நிற்பது வயிற்றை எரிகிறது. இதில் தப்பு ஒன்றும் இல்லை.

''வேணாங்கா... எனக்குப் புருஷன் இல்லன்னுதான் ஆயிடுச்சே தவிர, புருஷன் இல்லாம இல்ல. அவுரு வேணா பத்து பேரைச் சேத்துப்பாரு. எனக்கு ஒண்ணுதான்.. கூட இருந்தாலும் சரி, வெட்டி உட்டாலும் சரி.... ம்.... விதிச்சது அவ்ளோதான். விடுவியா... மனுசங்க இல்லாமலா போயிட்டாங்க. நீ இருக்கே... உன் மவன் சக்கரபாணி இருக்கான்.''

ராக்குவிற்கு நம்பிக்கை லேசில் போகாது. ஒருநாள் இல்லாவிட்டால் ஒரு நாள் வீராயியை மடக்கி விடலாம் என்ற கணக்கில் நகர்ந்தாள்.

மூன்று நாட்கள் பெய்த மழையின் காரணமாய் எங்கும் நகர முடியவில்லை. குடிசை வாசலில் மண்ணைப் போட்டதால் தப்பித்தாள். ராக்குவின் பிள்ளை இவள் செய்த கப்பல் நீரில் போவதைப் பார்த்துக் கை கொட்டியது. அது தண்ணீரில் இறங்காமல் இருக்க வீராயி சிரமப்பட வேண்டியதாயிற்று. துஷ்டப் பயல். அது சிணுங்கும் அழகை ரசித்தபடி தோளில் போட்டுத் தட்டினாள். அது தூங்கியதும் ராக்கு எடுத்துப் போனாள்.

பாதி ராத்திரிக்கு மழை விட்டது. அப்புறம் ஒரு பொட்டுத் தண்ணீர் கூட மேலிருந்து விழவில்லை.

விடிகாலையில் புறப்பட்டாள். ஈரத் தரையில் கால் சில்லிட்டது. நடக்க இதமாய் இருந்தது.

சூரியன் வருவதற்கான அறிகுறி தெரிந்தது.

பெரிய தெரு குடியிருப்பை ஒட்டி நடந்தாள். முப்பது வீடுகள் அடங்கிய குடியிருப்பு. காம்பவுண்ட் சுவருக்கு அருகில்

●● பண்டைய நாளில் பணியாளர்களுக்கு ஊதியமாகச் சம்பா நெல்லையும் உப்பையும் கூலியாகக் கொடுத்தார்கள். உப்பு அக்காலத்தில் அளம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தச் 'சம்பா - அளம்'தான் நாளடைவில் திரிந்து சம்பளம் ஆயிற்று!

தகவல் : அ. ராஜா ரஹ்மான்

●● கவிஞர்கள் ஏழைகள்; ஆகவே சொற்களைச் சிக்கனமாகச் செலவு செய்ய வேண்டும். - டபிள்யூ க்ரிஃப்பித்

● தங்களுக்கே விளங்காத, அரிய, விவேகமான கூற்றுகளைக் கவிஞர்கள் தங்கள் சொல்லிலே வெளிப்படுத்துகிறார்கள். - பிளேட்டோ

தகவல் : ஆர். ஆர். பூபதி

குப்பைத் தொட்டி இவள் உயரத்திற்கு நின்றிருந்தது. அதனை நோக்கி நடக்கையில் பிராந்தி பாட்டில்கள் இரண்டு கிடைத்தன. அரை லிட்டர் பிடிக்கும். மழைக்குக் குடித்து விட்டு யாரோ எறிந்திருக்கிறார்கள். முதல் போணி.

அப்போதுதான் அந்த வீறிடல் கேட்டது. எங்கிருந்து வருகிறது என்று தெரியாமல் உத்தேசமாய் நடந்தாள். குப்பைத் தொட்டிக்குள்ளிருந்து கேட்ட சப்தத்தை வைத்து அவசரமாய்த் தொட்டிக்குள் எட்டிப் பார்த்தாள். அவள் மார்பு கனத்துப் போனது.

அட பாவிகளா... எத்தனை நேரமாய்க் குளிரில் வெடவெடத்துக் கிடந்ததோ...? யார் பெற்ற குருத்தோ...? ஒரு துணியைக் கூடப் போர்த்தாமல் எச்சில் இலையைப் போல் வீசியிருக்கிறார்கள். நல்ல கதிக்குப் போவாளா இதைப் பெற்றவள்?

குழந்தையின் கழுத்து, உடம்பு இவற்றில் ஒட்டியிருந்த சத்தைகளைச் சிரத்தையாய் நீக்கினாள். ஸ்பரிசம் பட்டதும் குழந்தையின் அழுகை மட்டுப்பட்டது. அதன் அடி வயிறு சுருங்கி விரிந்தது.

வீராயி சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். காலனிவாசிகள் பால் வாங்குவதிலும் கோலம் போடுவதிலும் காட்டிய கவனத்தை இவள் மேல் காட்டவில்லை. கேட்போமா... வேண்டாம், யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள்.

அன்று அவள் வேறு எதையும் ஏறிட்டுப் பார்க்கவில்லை. நேரே குடிசைக்கு விரைந்தாள். தானும் அந்தக் குழந்தையும் ஏதோ ஒருவிதத்தில் ஒன்றுபட்டதாய் நினைத்துக் கொண்டாள்.

நல்லவேளை, ராக்கு இன்னும் புறப்படவில்லை. அவள் புரியாமல் இவளைப் பார்த்தாள்.

''யக்கா... பெரிய தெரு தொட்டில எவளோ போட்டுட்டுப் போயிட்டா. பச்சை மண்ணுக்கா. மனசே கேக்கலே...'' இறைஞ்சினாள்.

ராக்கு தாயானாள். யாருடைய உடல் பசியின் விளைவாகவோ வந்த சிசு, யார் மூலமாகவோ தன் முதல் பசியைத் தீர்த்துக் கொண்டது.

வீராயியுடன் லட்சுமியும் வருகிறாள். லட்சுமி என்று பெயர் வைத்தவள் ராக்குதான். உடம்போடு கட்டிய தூளியில் படுத்தபடி இருக்கும் லட்சுமியுடன் பேசிக் கொண்டே வேலையைப் பார்ப்பது கூட வீராயிக்குப் பிடித்தமாய் இருந்தது. லட்சுமி அவளுடைய சுமை இல்லை, சொத்து என்னுமளவில் விரும்பிச் சுமந்தாள்.

''தே லட்சுமி... சும்மா துணிய நனைச்சுக்கிட்டிருந்தா பாரு. எனக்கு வேற வேல வெட்டி இல்லன்னு நெனச்சியா? ஈரத்துக்குப் பொறந்தவளே... ஒன்னை...'' பஸ் ஸ்டாண்ட் பக்கமாய்ப் போனாள்.

பேசிக் கொண்டே போனவள் பார்வையில் அவன் பட்டான். ரெங்கன். இவன் எங்கே இங்கே...? ரெங்கன் இவளைப் பார்க்கவில்லை. முதுகைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன்தானா...?

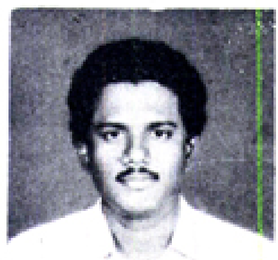
வேகமாய் அவனைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தாள். அவன்தான் அவனேதான்! இவளைப் பார்த்து அவன் முகம் மாறியது. ஏதோ பேச நினைத்தவன் அவளோடு கட்டியிருந்த குழந்தையைக் கண்டதும் விழித்தான்.

''நல்லா இருக்கியா... என்ன பாக்கறே...? என் மவ... நான் பெத்த ராசாத்தி. மூக்கும் முழியுமா எப்படியிருக்கா பாரு.. லச்சுமின்னு பேரு.. என்ன உசிரோட வச்சிருக்கறவ இவதான்... புள்ளே... எங்க ஊட்டுக் காரருடியோ.. இப்ப இல்ல... முன்னால.. கும்புட்டுக்க...'' குனிந்து கொஞ்சினாள்.

''ப்ங்கா...'' சிரித்தது குழந்தை.. முத்தம் கொடுத்தாள். ரெங்கன் தளர்ந்தபடி போவதை நினைத்துச் சிரித்தாள். வாய் விட்டுச் சிரித்தாள். சிரிப்பின் முடிவில் ஒரு பொட்டுக் கண்ணீர் துளிர்த்தது.

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

வெற்றிக்குத் தலை வணங்குகிறது.

நம் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏதோ-வொரு திறமை பொதிந்துள்ளது.

அதை வெளிக் கொணர முயற்சிதேவை. கூடவே, தன்னம்பிக்கை, உழைப்பு, விடாமுயற்சி, உண்மை இவையெல்லாம் இணைந்து கொண்டால் நிச்சயம் ஒரு நாள் நாம் நினைத்ததைச் சாதித்து விடமுடியும். என் வாழ்க்கையே அதற்கோர் உதாரணம்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே காது கேட்கும் தன்மையற்றவன் நான். 'கிளார்க் பள்ளியின் தலைவி அன்னை லீலாவதி அவர்கள் அளித்த பயிற்சி,வழிகாட்டுதல் ஆகியவை என்குறையை மிகச் சிறியதாக்கி விட்டன. என் விடாமுயற்சியினால் சிறிதளவு பேசும் ஆற்றலும் பெற்றேன்.

தனித்தேர்வனாகப் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு பொதுத் தேர்வை எழுதித் தேர்ச்சி பெற்றேன். பின்னர் அரசு ஓவியக் கல்லூரியில் ஓவியம் பயின்று முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி. 'டெக்ஸ்டைல் டிசைனிங்' இரண்டு மாதம் பயிற்சி பெற்றேன். தேர்வாணையம் நடத்திய தேர்வில் தென்னகத்தில் எட்டாவது நிலையைப் பெற்றுத் தற்போது கனரா வங்கியில் பணிபுரிகிறேன்.

சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் அஞ்சல் வழிக் கல்வியில் பி.ஏ. வரலாறு பயின்று பட்டமும் பெற்றுவிட்டேன்.

தமிழ்நாடு கலைக் கண்காட்சியில் என்னுடைய படைப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. காதுகேளாதோருக்கான கலைக்கண்காட்சியில் தேசிய அளவில் விருது கிடைத்துள்ளது. வங்கி இந்திய அளவில் நான் வரைந்த ஓவியத்துக்கு முதல் பரிசு அளித்துள்ளது.

'என் தலைவிதி' என்று கருதி முடங்கிக் கிடக்காமல் உள்ள உறுதியுடன் முயலும் போது நிச்சயம் வெற்றி உண்டு என்பது என் அனுபவத்தில் நான் கண்ட உண்மை.

இ. சதீஷ், சென்னை 600 029.

ஓம்கார மண்டபம்

வேதாத்திரி மகரிஷி

புரவிப்பாளையம் புகழும் ஆழியாறு அமைதியும்!

பொள்ளாச்சியில் கோவில்களைப் போலவே மகான்களும் அநேகம்பேர் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒவ்வொரு சக்தி; ஒவ்வொரு வரலாறு. ஏராள கதைகள், அநேக பக்தர்கள்.

சுவாமிகளுள் இருவர் கோடி சுவாமிகளும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.

கோடி சுவாமிகளுக்கு நாடு தழுவிய பக்தர்கள். அவரைச் சித்தர் என்கிறார்கள். மகான் என்கிறார்கள். யோகி என்கிறார்கள்.

கோடி சுவாமிகள்

முனிவர் என்கிறார்கள். ஆனால் யாருக்கும் இவர் இயற்பெயரோ, தாய்மொழியோ, வயதோ, சொந்த மாநிலமோ தெரியாது.

இவர் அருளால் நல்வாழ்வு பெற்றதாகச் சொல்வோர் ஏராளமாய் இருக்கிறார்கள்.

பொள்ளாச்சியை அடுத்த புரவிப்பாளையத்தில் ஜமீன் பங்களாவின் மாடியில் ஒதுக்குப்புறமாக இவரது ஜாகை.

சுவாமிகள் பொதுவாக ஏதும் பேசுவதில்லை. வயது காரணமாக இருக்கும் என்கிறார்கள். எப்போதாவது பேசுகிறார். பேச்சில் விரவிவரும் 'கோடி' என்னும் சொல்லுக்கு ஏராள அர்த்தம் சொல்கிறார்கள்.

நாம் சென்றிருந்த வேளை, சுவாமி

களுக்குச் சமூகத்தின் மீது அடக்க முடியாத கோபம். பேசத் தொடங்கினால், ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத சொற்றொடர்கள். தொகுத்துப் பார்த்தால் அர்த்தம் பிடிபடுகிறது.

''கோடி கோடி போலீஸ்... கோடி கோடி ஜனம்... எத்தனை கோடி மஸ்ஜித்... என்னாச்சு? எல்லாம் போச்சு... பேப்பர்காரன் என்னா செய்யறான்? கோடி கோடி போச்சு. கல்லாப் போச்சு. கோடி கல்லு...''

சில வினாடிகளில் நமக்குத் தோன்றுகிறது : 'பாபர் மசூதி பற்றிய ஆதங்கமோ!?'

வேதாத்ரி மகரிஷி. இவரை ஓர் ஆன்மிக மருத்துவர் எனலாம். பேச்சும், போதனைகளும் செயல்பாடும் மருத்துவம் சார்ந்தே இருப்பது இவரது சிறப்பம்சம். உயிர்மேல் மனம் வைத்து தியானம் செய்யச் சொல்கிறார். குண்டலினி யோகம். இன்னபிற பயிற்சிகள். ஒரு பல்கலைக் கழகம் மாதிரி நடைபெறும் வகுப்புகள். பயிற்சி முறைகளில் எண்ணம் ஆராய்தல், ஆசை சீரமைப்பு, சினம் தவிர்த்தல், கவலை விடுத்தல் என்று தொடங்கி, 'நான் யார்' வரை கொண்டு செல்கிறார்கள். தவிர, எளிய முறை காயகல்பப் பயிற்சிகள், சித்த மருத்துவம்...

மகரிஷி, வருடத்தில் பாதிநாள் வெளிநாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்து அங்கும் இவ்வகுப்புகள் நடத்துகிறார். இவ்வருடத்திலிருந்து பொள்ளாச்சியை அடுத்த ஆழியாறிலுள்ள இவரது 'ஓம்கார மண்டபத்'திலேயே தங்க முடிவு செய்துள்ளார்.

(இந்த ஓம்கார மண்டபம் பற்றி ஒரு வரி சொல்ல வேண்டும். கட்டட அமைப்பே 'ஓம் வடிவில்'! சுற்றிலும் மலைச்சூழல். கொஞ்சம் தள்ளி நதி. மனிதர்கள் அற்ற பிரதேசம். அமைதி. மிக அமைதி. தியானத்திற்கு இதைவிட வேறு சிலாக்கியமான இடம் அமைவது சிரமம்.)

இவரே பயிற்சியளிப்பது தவிர, இவரிடம் பயின்றவர்களுக்கு ஆசிரியப் பயிற்சியும் அளித்து வெவ்வேறு இடங்களில் போதிக்க நியமிப்பது இவரது அணுகுமுறையின் சிறப்பம்சம்.

– பரத்

படங்கள் : கோபிநாத்

வாசகர் தகவல் :

கி. ரவீந்திரன், சா. திருச்சிற்றம்பலம்

அம்மன் சொத்து!

● பாட்டியுடன் குழந்தை அரசி

பொள்ளாச்சியில் கோவில்கள் அதிகம். சிறு தெய்வங்களுக்கான கோவில்கள். நம்பிக்கைகளும் அதிகம். பகுத்தறிவுவாதம், இவற்றை வெற்றி கொள்ள இன்னும் ரொம்ப காலமாகும்.

பட்டத்தரசி அம்மன் கோவில் இந்த வட்டாரத்தில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு கோவில். இங்கே டாக்டர்களால் கைவிடப்பட்ட ஒரு குழந்தையைக் கொண்டு வந்தார் பாட்டி பாலகப்புலட்சுமி.

'இது நீ கொடுத்த குழந்தை. இருப்பதும் இல்லாது போவதும் உன் இஷ்டம்' என்று சந்நிதி எதிரே குழந்தையைப் போட்டு விட்டார்.

சற்று நேரம் சென்று விளையாட ஆரம்பித்தது குழந்தை! குணமான குழந்தையுடன் வீடு திரும்ப வேண்டியதுதானே? அதுதான் இல்லை!

'இது அம்மன் குழந்தை. அவளே கொடுத்து, அவளே காப்பாற்றியும் இருக்கிறாள். ஆக, அவளுக்கே சொந்தம்' என்று குழந்தையைக் கோவிலுக்கே கொடுத்து விட்டார் பாட்டி! பிழைத்த குழந்தை கைவிட்டுப் போவதா? தாய்க்கு வேதனை.

கோவிலுக்குத் தானமாகக் கொடுக்கப்படும் எந்தப் பொருளும் ஏலம் விடப்படுவது மரபு.

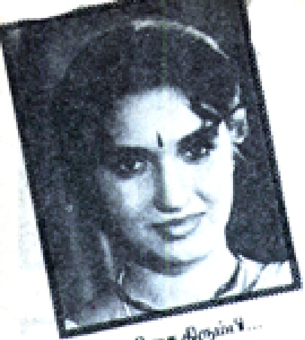
அவ்வண்ணமே குழந்தையை ஏலம் விட்டார்கள். பலர் ஆயிரக்கணக்கில் ஏலம் கேட்டு, இறுதியில் தாயின் சார்பில் சித்தி ஏலம் எடுத்து – இப்போது குழந்தை பாட்டி வீட்டிலே வளர்கிறது! அம்மனின் பெயர் தான் அக்குழந்தைக்கும் : அரசி!

– ஆழ்வார்க்கடியான் மாணிக்கவாசகம்

தகவல் : எஸ். பி. மாணிக்கவாசகம்

● பட்டத்தரசி அம்மன் கோவில்

நிலை திரும்பி...

திருவையாறு உற்சவத்தில் சுகன்யா கலந்துகொண்டது குறித்து..?

● வைத்தியா, திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

? தற்போதைய டீ.வி. நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி...?

! வயலும் வாழ்வும் - ஆஹா! மனை மாட்சி - ஓஹோ! உழைப்பவர் உலகம் - ஓஹோ ஹோ! ஒளியும் ஒலியும் -ஹூம்! திரைப் படம் - ஹாவ்! நாடகம் - ஹி..ஹி...

● சௌரான், சென்னை - 33.

? சேஷனுக்குப் பக்கபலமாக இருப்பது எது?

! சட்டம்.

● தெ.க. திலீபன், வத்ராயிருப்பு.

? அ.தி.மு.க. பிரமுகர், கோயில் கொள்ளையில் சிக்கியிருப்பது குறித்து உங்கள் கருத்து?

! கோயிலில் மட்டும்தானா கொள்ளை நடக்கிறது!

● கோ.வி. ராதாகிருஷ்ணன், அரக்கோணம்.

? பொருளாதார வேறுபாடுகள் கூட பிரிக்க முடியாத நட்பு உண்டா?

! கண்ணன்-குசேலர் நட்பும், துரியோதனன் - கர்ணன் நட்பும் புராணங்களுக்கு மட்டும் தான் என்றில்லை; இன்றும் உண்டு.

● தென்றல் கார்த்தி, நாட்டரசன்கோட்டை.

? ''சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனை வெகு விரைவில் பிடித்து விடுவோம்'' என்று கர்நாடக போலீஸ் அதிகாரி கூறுகிறாரே?

! வீரப்பனுக்குத் தலை நரைத்து, பல் விழுந்து, கூன் விழுந்து, கோல் பிடித்துத் தள்ளாடுகிற நாளை ''வெகு விரைவில்'' என்று கருதுகிறார் போல!

● த. குணசேகரன், கவுந்தப்பாடி.

? '''ஜெ' உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது முன்னாள் திரைப்படக் கலைஞர் என்ற முறையில் தான் அவரைச் சந்தித்தோம்; முதல்வர் என்ற நோக்கில் அல்ல'' என்று ரஜினியும் கமலும் கூட்டறிக்கை விட்டிருப்பது குறித்து...!

! திரைப்படக் கலைஞர் என்ற முறையிலா 'ஜெ' உண்ணாவிரதம் இருந்தார்?

சிவப்புக் கம்பளம்....

வழி விடுவாரா?

● கே.என். பாலகிருஷ்ணன், கும்பகோணம்.

? திருவையாறு உற்சவத்தில் சுகன்யா கலந்து கொண்டது குறித்து?

! குன்னக்குடியை எதிர்த்துப் புயலாகக் கிளம்பியவர்கள் பெட்டிப் பாம்பாக அடங் கிப் போனார்கள் என்பது ஆச்சர்யம். குன்னக்குடி ஒரு லட்சம் பணம் கொடுத்து விட்டதால் கெட்டுப் போன புனிதம் திரும்பி வந்து அமர்ந்து விடாது. முன் னொரு காலத்தில் சினிமா படமெடுக்க இங்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் சரியான சமாதானம் ஆகாது. தவறான முன்னுதாரணங்களால் இன்றைய தவறை நியாயப்படுத்த முடியாது. மற்ற கமிட்டி அங்கத்தினர்களிடம் தெரியப்படுத் தாமல் இந்த முடிவைக் குன்னக்குடி எடுத் தது அதிகார துஷ்பிரயோகமே. வித்வான் கள் எல்லோரும் ஒரு திசை நோக்கிப் பாடிக் கொண்டிருக்க, சுகன்யா மட்டும் காமிராவுக் காக வேறு திசை நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் படம் எல்லா நாளிதழ்களிலும் வந்துள்ளது. இதுவே அபசாரம்தான். தியாகையர் ஆரா தனை என்னும் போது வேறு விஷயங் களுக்கு அங்கு இடமில்லை.

● தி. சுரேஷ், காரைக்குடி.

? இந்தி எழுத்துக்களை அழிப்பதுதான் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டமா? இதனால் இந்தி அழிந்து விடுமா?

! இந்தியை அழிப்பது தி.மு.க.வின் நோக்கம் அல்ல; இந்தி திணிப்பை எதிர்ப் பதும், இந்தி மட்டுமே ஆட்சி மொழி என்ற நிலை உருவாவதைத் தவிர்ப்பதும்தான் நோக்கம். இங்கு தேவையற்றதாக விளங் கும் இந்தி எழுத்துக்களைப் பெயர்ப் பலகைகளில் அழிப்பது ஓர் அடையாள ஆட்சேபணைக் குறிப்பு.

● ஜி.ஜி. கிருஷ்ணன், விசலூர்.

? சமீபத்தில் தாங்கள் படித்து மகிழ்ந்த நூல்?

! 'திசைகளின் நடுவே' - சிறுகதைத் தொகுதி. ஒரு புதிய பரிமாணம் காட்டுகிறார் ஜெய மோகன்.

● முத்ஸ், நாரேந்தல்.

? வெறும் புகழுரைகளால் பயன் உண்டா?

! இல்லாமலா மாண்புமிகுக்கள் விடாமல் அப்பியசிக்கிறார்கள்!

● வி. பரமசிவம், மதுரை.

? மாறி மாறி அரசியல் கட்சிகள் நடத்தும் ஊர் வலங்களால் பொது மக்களுக்கு என்ன பயன்?

! சொல்லி முடியாத இடைஞ்சல்தான். ஆனால் மக்களைப் பற்றி யார் கவலைப் படுகிறார்கள்? - தேர்தல் சமயம் தவிர!

● ஆர். அப்துல் சலாம், திருச்சி.

? "இந்தியாவில் முதலீடு செய்யுங்கள்" என்று நரசிம்மராவ் ஜெர்மானியரை அழைத்திருக்கிறாரே?

! 'சிவப்புக் கம்பள வரவேற்பு போதாது; சிவப்பு நாடாவை ஒழியுங்கள்; அப்போது வருகிறோம்' என்றுதான் பெரும்பாலான அயல்நாட்டுத் தொழிலதிபர்கள் சொல்கிறார்கள்.

● மல்லிகை மன்னன், மதுரை.

? "தமிழ் நாட்டின் அரசியல் நிலைமையைப் பார்க்க, அரசியல்வாதி என்று சொல்லிக் கொள்ளவே எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது" என்கிறாரே, வாழப்பாடியார்?

! இந்த நிலைமைக்குத் தாமும் ஒரு காரணம்தான் என்பதை மனிதர் உணர்ந்திருந்தால் சரி.

● மீ. ராமகிருஷ்ணன், காரைக்குடி.

? அரசியல்வாதியின் தெய்வம் யார்?

! கரன்சி நோட்டு!

● க. சேகர், சென்னை. ❑

? பாரதிய ஜனதாவில் உள்கட்சிப் பூசல் ஏற்பட்டிருப்பது பற்றி...?

! தோல்வியைக் காரணமாக்கித் தலைமையில் மாற்றம் கோரினால் ஒருவேளை நமக்கு ஒரு சான்ஸ் கிடைக்காதா என்ற பலரது ஆசைதான் காரணம். அதனால்தான் அத்வானியைப் பார்த்து ஆர்.எஸ்.எஸ். கூட, 'வழிகாட்டு, இல்லையெனில் வழியை விடு' என்கிறது!

● இரா. திலீப், திருச்சி.

? பொருளாதார சீர்திருத்தத்தை விஸ்தரிக்க ராவ் முடிவு செய்து விட்டாரே....?

! எங்கே, 'பழைய குருடி கதவைத் திறடி' என்று மறுபடி 'நடுவழிப் பாதை' என்று ஆரம்பித்து குட்டை குழப்புகிறாரே!

● கூட்டு....

● ... அறிக்கை

● ஏ. லெக்ஷ்மி, திருச்சி.

? பயனுள்ள பொழுது போக்கு ஒன்றைச் சொல் ஆங்கசேன்?

! ஏ.வி. ரமணனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் ஓர் அச்சகம் வைத்திருக்கிறார். நல்ல குரல் வளம் இருந்ததால் லைட் மியூஸிக் பாட ஆரம்பித்தார். அவருக்கும் அவர் மனைவி உமாவுக்கும் அதுவே உயிர் மூச்சானது. எட்டு மொழிகளில் பாடி தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உதவியதற்காகவும் நற்பணிகளுக்காக மூவாயிரம் நிகழ்ச்சிகள் வழங்கியிருப்பதற்காகவும் சென்னை ரோட்டரி சங்கம் அவரை அண்மையில் கௌரவித்தது. ஆக, பொழுது போக்காக ஆரம்பித்தாலும் அதைப் பயனுள்ளதாக் குவதென்பது நம் கையில்தான் இருக்கிறது.

● கற்பனைத் திறன்

● ஆர். சுப்பாராவ், திருக்கோவலூர்.

? "தியாகையர் கீர்த்தனைகளை திருநாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர் போன்றவர்கள் கூட பாராட்டியிருக்கிறார்கள்" என்ற குன்னக்குடியாரின் கற்பனைத் திறனை ரசிக்க முடிகிறதா?

! "அப்படி நான் சொல்லவேயில்லை; 'இசைக்கு மொழி முக்கியமில்லை' என்றும் கூறவில்லை. பத்திரிகைகளில் எல்லாம் தப்புத் தப்பாகப் போட்டு விட்டார்கள்" என்று கூறி நழுவுகிற அவர் கற்பனைத் திறனையும் சேர்த்து ரசிக்கிறேன்.

● ரோட்டரி கௌரவம்

● பி. வீரபாகு, திருச்சேறை.

? இன்றைய மாணவர்களுக்கு பொறுப்பு தேவையா? பொறுமையா?

! இப்போது சென்னையில் சக்கைப்போடு போடுகிற படு திரில்லான Fugitive என்ற ஆங்கிலப் படத்தை ஒவ்வொரு மாணவரும் பார்க்கட்டும். அதில் வரும் போலீஸ் அதிகாரி போல் வாழ்க்கையில் பொறுப்பு, பொறுமை, விடாமுயற்சியைக் கடைப் பிடிப்பதாக உறுதி கொள்ளட்டும். ஆகா, அப்புறம் நம்மைக் கட்டிப் பிடிக்க யாரால் முடியும்!

● வெட்கப்படுகிறார்!

❑ ரூ. 25 பரிசு பெறுபவர் :
க. சேகர்,
5, அண்ணா தெரு,
காமராஜ் நகர்,
சென்னை - 52.

சிரிக்க வைத்தன; சிந்திக்கவும் தூண்டின!

◆ எல்லாவற்றிற்கும் தாமே தலைவி என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைப் போல, 'ஆம் புட்ஸ்மானு'க்கும் தாமே தலைவி என்று 'ஜெ' சொல்லி விடுவாரோ, என்பதைத் தலையங்கத்தில் தலையில் அடித்தாற்போல தெளிவுபடுத்திய விதம் அற்புதம்!

கடலூர் துறைமுகம், கோவி. இரவிச்சந்திரன்.

◆ 'பண முதலைகளுக்குப் பணிந்து போவதா?' என்ற கட்டுரையை வி. கோபாலன் விளக்கிய விதம் அருமை. அதைவிட அவர் தொடுத்திருக்கும் கேள்விக் கணைகள் அற்புதம். இக்கேள்விக் கணைகள் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருக்கும் அரசு அதிகாரிகளை விழிக்கச் செய்யுமா?

மதுரை - 16, ஆர். கார்த்திகேயன்.

◆ இன்றைய தமிழ்ச் சினிமாவின் நிலையை வெட்ட வெளிச்சமாக்கியது 'வெளிச்சப் பூ' சிறுகதை! சிறந்த கதை கொண்ட ஒரு திரைப்படம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பம்பாய் இளைஞன் தற்கொலை செய்து கொண்டு, உலகத்திலிருந்தே விடுதலை பெற்றுக் கொள்வது நெஞ்சை உருக்குவதாக இருந்தது.

தோழகிரிப்பட்டி, ஆர். முத்துக்குமரன்.

◆ 'விபத்து' சிறுகதை படித்தேன். கிராமப்புறத்தில் ஏற்பட்ட சாலை விபத்தில் ஒரு சிறிய பெண் அடிபட்டு இறந்து கிடக்கும் சுற்றுச் சூழலையும் - மக்கள் பேச்சையும் - போலீஸ் வந்ததும் அவர்கள் எப்படியெல்லாம் மாறுகிறார்கள் என்பதையும் - தத்ரூபமாக விளக்கிய விதம் அருமை. அந்த விபத்து நடந்த இடத்துக்கே அழைத்துச் சென்றது போல் இருந்தது. அது கதையல்ல நிஜந்தான். அற்புதப் படைப்பு.

கும்பகோணம், கே. ராஜ்குமார்.

◆ சில கவிதை ஆர்ப்பரிக்கும்; சில ஆதங்கப்படும்; சில அறிவுரை கூறும்; இன்னும் சில கவிதையோ அடையாளம் காட்டும்; சில கவிதை தான் யதார்த்தம் கூறும். தமிழன்பன் கவிதை யதார்த்தம்.

மதுரை, ஜெகவைபால்ராஜ்.

◆ 'தாழம்பூ' நெஞ்சை நெகிழ வைத்தது. வட்டார வழக்குத் தமிழ்தான் சற்று கடினமாய் இருந்தது.

குமாரபாளையம், பாரதி நந்தீஸ்வரன்.

◆ 'அரசியல் அத்வெடிக்ஸ்' தலைப்பிலான கார்ட்டூன்கள் அடக்க முடியாத சிரிப்பை வரவழைத்ததோடு சிந்தனையையும் தூண்டின.

டி.வி.நல்லூர், வைத்யா.

◆ "நடகளம் - அமர்க்களம்" கட்டுரை படித்தேன். வண்ணப்பூச் சிதறலாய், வாண வேடிக்கையாய் மூன்று நாள் சென்னையில் நடந்த சர்வதேசப் போட்டியினை "அந்தக் கால வரலாற்றுடன்" சேர்த்து அருமையாகத் தொகுத்திருந்தீர்கள்.

வேலூர் - 7, பா.வை. கவாமிநாதன்.

◆ நான் அகில இந்திய ஆணழகன் சங்க நடுவர். பளுதூக்கும் நடுவர் அல்ல. பொள்ளாச்சியில் ஹெல்த் மற்றும் ஃபிட்னஸ் சென்டரில் நான் "கௌரவ பயிற்றுநர்" மட்டுமே. சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் வாரிசு அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றவன்.

பொள்ளாச்சி, ஜெயபிரகாஷ் நாராயணன்.

◆ இன்னா வாத்யாரே... போனமா சேதுபதி I.P.S. ஸின் வீர சாகசத்தைக் கண்டுக்கினு கம்னு வந்தோமான்னு - இல்லாம. அது சொள்ளை... இது - நொள்ளைன்னு வொர்சிக்கிறீயே... வாணாம் நைனா பொர்ய.. வங்க படத்தோட... வெளயாட்டு....!

சேலம் - 2, சூர்யநிலா.

◆ விஜயகாந்தின் அபாரமான உழைப்பையும் உற்சாகத்தையும் வீணாக்கிய டைரக்டருக்குத் தங்களின் விமர்சனம் நல்லதொரு பாடமாக அமையும். வில்லன் கசங்கான் புதுமுகம் அல்ல. இதற்கு முன்னால் இதே டைரக்டரால் "செந்தமிழ்ப்பாட்டு" படத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவரே.

ஆவத்தூர், டி. வெங்கட்.

◆ டங்கன் குட்டி விமானத்திலிருந்து மேட்டூர் டேமை டாப் ஆங்கிளில் படமெடுத்தது மூவி கேமிராவிலா அல்லது ஸ்டில் கேமிராவிலா? படத்தில் ஸ்டில் கேமிரா அல்லவா வரையப்பட்டுள்ளது!

அரக்கோணம், ஏ.சு. சம்பத்ராஜ்.

◆ "மசால் தோசைக்கு மணிக்கொடி" என்ற தலைப்பு கவர்ச்சிகரமாக இருக்கலாம். ஆனால், சிற்றிதழ்களை எனக்குத் தந்து உதவியவர்கள் எனது தன்னலமற்ற முயற்சிக்கு நட்புக்கரம் நீட்டிக் கொடுத்தார்களே தவிர, மசால் தோசைக்காகவோ, புரோட்டாவுக்காகவோ அல்ல.

பொள்ளாச்சி, பொள்ளாச்சி நசன்.

பரதன் அச்சகத்தில் அச்சிடுபவர் : வி. முரளி. பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிடுபவர்: வி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர் : சீதா ரவி. நிர்வாக ஆசிரியர் : கி. ராஜேந்திரன்.
முகவரி : 47, ஜவாஹர்லால் நேரு சாலை, ஈக்காட்டுதாங்கல், சென்னை - 600 097. தொலைபேசி - ஆசிரியர் குழு அலுவலகம் : 2345624; சர்க்குலேஷன் மானேஜர் : 2345623; விளம்பரம் - சந்தா : 2345622; டைரக்டர் : 2345621.
ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு : ரூ. 156/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால் : ரூ. 400/-; விமானத் தபால் ரூ. 1050/-.
ஆறு மாதச் சந்தா - உள்நாடு : ரூ. 78/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால் : ரூ. 200/-; விமானத் தபால் ரூ. 525/-.

வர்த்தமானன் பதிப்பகம் வழங்கும் முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

வியாசரின்
மகாபாரதம்

(இனிய எளிய தமிழ் உரைநடையில்)

மூன்று தொகுதிகள் .... விலை ரூ. 250.00

திருமூலரின்
திருமந்திரம்

(மூலமும் உரையும்)

மூன்று தொகுதிகள் .... விலை ரூ.	150.00
	400.00
கழிவு 40%	160.00
கழிவு போக சலுகை விலை..........................	240.00

மார்ச்சு மாதம் 5ஆம் தேதிக்குள் 240 மட்டும் M.O. அ D.D மூலம் அனுப்புக. நூல்களை ஏப்ரல் மாத இறுதியில் அனுப்புகிறோம். தபால் செலவினைத் தபால்காரரிடம் செலுத்தி நூல்களைப் பெறுக.

வேதங்களில் சொல்லப்படும் கருத்துகள் அனைத்தும் இதில் இடம் பெறுவதால், வியாச பாரதத்தை ஐந்தாம் வேதம் என்பர். கதையை வழங்கிய வியாசரே நூலின் இடையிடையே தோன்றி விளக்கம் தரும் சிறப்புடையது வியாச பாரதம்! நூற்றுக் கணக்கான மாந்தர்கள் உலா வரும் ஸ்வர்ண மாளிகை, வியாச பாரதம்! ஏராள மான கிளைக் கதைகளையுடைய ஓர் ஆல விருட்சம் வியாச பாரதம்!

நள தமயந்தி வரலாறு, சத்தியவான் சாவித்திரி வரலாறு, இராமன் வரலாறு, துஷ்யந்தன் - சகுந்தலை வரலாறு, போன்றவை புகழ் வாய்ந்தவை. அரிச்சந்திரன், குசேலன், கந்த பெருமான், பரசுராமர் போன்றோர் வரலாறும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவை தவிர, மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்த எழுந்தது இந்நூல்! அற வழியில் நடக்க மனிதனைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. இன்பமும் துன்பமும் மூடரைத் தான் பற்றும்! அறிவாளிகளை அவை நெருங்கா. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் கடவுளைக் கைவிடக்கூடாது; பயன்களைப் பாராது கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பன போன்ற கருத்துக்களை உலகுக்குப் பறை சாற்றுகிறது பாரதம்! இந்நூலைப் படிப்பவர் நெஞ்சில் ஓர் அமைதி ஏற்படும். மற்றவரை ஏமாற்றக் கூடாது என்ற எண்ணம் மேலோங்கும். தன்னை ஏமாற்றாமல் இருக்க விழிப்புடன் செயல்படத் தூண்டும். உலோபம், பொறாமை,கோபம் போன்ற தீக்குணங்கள் நீங்கும். தியானம், அமைதி, அன்பு போன்ற நற்குணங்கள் துலங்கும்.

'வழி பெயரினும் தான் பெயரா உயர்வுடைய இந்நூல் உங்கள் இல்லந் தோறும் பொலிவதாக.

பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

VARTHAMANAN PATHIPPAGAM
A.R.R. COMPLEX,
141, USMAN ROAD,
T.NAGAR, MADRAS-17.
(Near Panagal Park)
Ph.825 7995.

REGISTERED NO. M. 4392
Registered as Newspaper in Sri Lanka

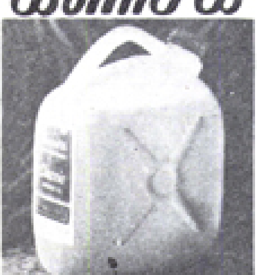

தக தக தக ன்னு
தங்கம்போல நிறம்
கம கம கம ன்னு
கும்முனு மணம்

கிளாசிக் நல்லெண்ணெய் சமையல் **பிரமாதம்**

தயாரிப்பாளர் : K. வேலாயுதம் செட்டியார் சன்ஸ் & கம்பெனி
280, மெயின் ரோடு,
கோவில்பட்டி - 627 701. போன் : 3250

மார்கெட்டிங் ஏஜெண்ட் : பரணி அசோசியேட்
96, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை - 600 001. போன் : 569308